

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)
της 15ης Οκτωβρίου 1998 *

Στην υπόθεση Τ-2/95,

Industrie des poudres sphériques, εταιρία γαλλικού δικαίου, με έδρα το Anpe-masse (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τη Chantal Momège, δικηγόρο Παρισίων, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Alex Schmitt, 7, val Sainte-Croix,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου αρχικώς από τους Ramón Torrent και Jorge Monteiro, μετά από τους Ramón Torrent και Yves Cretien, νομικούς συμβούλους, και στη συνέχεια από τον Ramón Torrent και τον Antonio Tanca, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενους από τον Philip Bentley, barrister of Lincoln's Inn, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διεύθυνσης νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

υποστηριζομένου από

την **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από τους Nicholas Khan και Xavier Lewis, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

την **Réchiney électrométallurgie**, εταιρία γαλλικού δικαίου, με έδρα το Courbevoie (Γαλλία),

και

τη **Chambre syndicale de l'électrométallurgie et de l'électrochimie**, ένωση γαλλικού δικαίου, με έδρα το Παρίσι,

εκπροσωπούμενες αρχικώς από τους Jacques-Philippe Gunther και Hubert de Broca, δικηγόρους Παρισίων, και στη συνέχεια μόνον από τον δικηγόρο Gunther, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Loesch και Wolter, 11, rue Goethe,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο να ακυρωθεί ο κανονισμός (ΕΚ) 2557/94 του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1994, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ρωσίας (ΕΕ L 270, σ. 27), και επικουρικώς, να αναγνωριστεί η αδυναμία επικλήσεως του κανονισμού αυτού κατά της προσφεύγουσας,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Azizi, Πρόεδρο, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas, R. M. Moura Ramos και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, και A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 2ας Δεκεμβρίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

A — Υπόθεση *Extramet*

- 1 Τον Ιούλιο του 1987, η *Chambre syndicale de l'électrometallurgie et de l'électrochimie* (στο εξής: *Chambre syndicale*), ένωση γαλλικού δικαίου ενεργούσα για λογαριασμό της *Réchiney électrometallurgie* (στο εξής: *PEM*), εταιρίας γαλλικού δικαίου, υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή, ζητώντας τη θέσπιση μέτρων αντιντάμπινγκ έναντι των εισαγωγών μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Σοβιετικής Ενώσεως.

- 2 Στις 26 Ιανουαρίου 1988, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία αντιντάμπινγκ κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΟΚ) 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ. 1).
- 3 Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 707/89, της 17ης Μαρτίου 1989, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Σοβιετικής Ενώσεως (ΕΕ L 78, σ. 10), η Επιτροπή επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ 10,7 % στο εν λόγω προϊόν.
- 4 Μετά από παράταση του προσωρινού δασμού, το Συμβούλιο, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2808/89, της 18ης Σεπτεμβρίου 1989, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Σοβιετικής Ενώσεως και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές αυτές (ΕΕ L 271, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 2808/89), επέβαλε δασμούς 21,8 και 22 % στο εν λόγω προϊόν.
- 5 Στις 27 Νοεμβρίου 1989, η προσφεύγουσα, της οποίας τότε η επωνυμία ήταν Extramet industrie SA, άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά του κανονισμού αυτού.
- 6 Η προσφυγή κηρύχθηκε παραδεκτή με την απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet industrie κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-2501, στο εξής: απόφαση Extramet I). Με την απόφαση της 11ης Ιουνίου 1992, C-358/89, Extramet industrie κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1992, σ. I-3813, στο εξής: απόφαση Extramet II), το Δικαστήριο ακύρωσε τον κανονισμό 2808/89, με το σκεπτικό, αφενός, ότι τα κοινοτικά όργανα όντως δεν εξέτασαν το ζήτημα αν ο κοινοτικός παραγωγός του προϊόντος που αφορούσε ο επίμαχος κανονισμός, δηλαδή η ΡΕΜ, είχε ο ίδιος συντελέσει, με την άρνησή του πώλησεως, στην προκληθείσα ζημία και, αφετέρου, ότι τα κοινοτικά όργανα δεν απέδειξαν ότι η ζημία που έλαβαν υπόψη δεν απορρέει από τους παράγοντες που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, με αποτέλεσμα να μη προσδιορίσουν ορθώς τη ζημία (σκέψεις 19 και 20 της αποφάσεως).

- 7 Με απόφαση της 31ης Μαρτίου 1992, το γαλλικό conseil de la concurrence έκρινε την ΡΕΜ υπεύθυνη για την καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως στην οποία η Société électrométallurgique du Planet (SEMP), εταιρία την οποία η ΡΕΜ ανέλαβε τον Δεκέμβριο του 1985, προέβη μεταξύ Οκτωβρίου 1982 και τέλους του 1984.
- 8 Με απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 1993, το cour d'appel de Paris επικύρωσε την απόφαση αυτή, εκτιμώντας συγχρόνως ότι από τα στοιχεία που υποβλήθηκαν στην κρίση του δεν προκύπτει ότι, μετά το 1984, μπορούν να καταλογιστούν στην ΡΕΜ πρακτικές περιοριστικές του ανταγωνισμού.

B — Προϊόν

- 9 Το μεταλλικό ασβέστιο αρχικής μορφής είναι χημικό στοιχείο το οποίο παρασκευάζεται είτε από οξειδίο του ασβεστίου (ασβέστης) είτε από χλωριούχο ασβέστιο σε κομμάτια και ρινίσματα.
- 10 Παράγεται σε πέντε χώρες, δηλαδή στη Γαλλία (από την ΡΕΜ), την Κίνα, τη Ρωσία, τον Καναδά και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Οι παραγωγοί χρησιμοποιούν δύο διαφορετικές μεθόδους παρασκευής: την ηλεκτρολυτική και την αργιλοθερμική μέθοδο.
- 11 Η ηλεκτρολυτική μέθοδος, η οποία χρησιμοποιείται στην Κίνα και τη Ρωσία, έχει δύο στάδια: την ηλεκτρόλυση χλωριούχου ασβεστίου, κατά την οποία το ασβέστιο αποτίθεται στην κάθοδο από χαλκό, δίνοντας ένα κράμα χαλκού-ασβεστίου, και την απόσταξη του κράματος χαλκού-ασβεστίου, η οποία καθιστά δυνατό τον χωρισμό των δύο μετάλλων.
- 12 Η αργιλοθερμική μέθοδος έχει μόνον ένα στάδιο αναγωγής οξειδίου του ασβεστίου από αργίλιο με συμπύκνωση ατμών ασβεστίου. Η μέθοδος αυτή, σχετικά

εύχρηστη, χρησιμοποιείται από όλους τους δυτικούς παραγωγούς λόγω του μειωμένου κόστους επενδύσεως και εκμεταλλεύσεως.

- 13 Με τις δύο πιο πάνω μεθόδους λαμβάνεται μεταλλικό ασβέστιο αρχικής μορφής το οποίο χρησιμοποιείται ακατέργαστο από τις βιομηχανίες μολύβδου, μολύβδου-ασβεστίου και σιδηροκραμάτων (40 % της συνολικής καταναλώσεως μεταλλικού ασβεστίου) και ως πρώτη ύλη για την παρασκευή ασβεστίου διηρημένου σε κόκκους, το οποίο χρησιμοποιείται από τη χαλυβουργία (46 % της συνολικής καταναλώσεως) και για τις επεξεργασίες ασβεστίου σε υψηλές θερμοκρασίες (περί το 11 % της συνολικής καταναλώσεως).
- 14 Η διαίρεση του μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής πραγματοποιείται με δύο μεθόδους:
- την εν ψυχρώ μηχανική λειοτριβήση ρινισμάτων ή κομματιών μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής, την οποία η ΡΕΜ και οι άλλοι κοινοτικοί μεταποιητές χρησιμοποιούν για να παράγουν μεταλλικό ασβέστιο κοκκώδους μορφής·
 - τη μέθοδο που συνίσταται στη χρησιμοποίηση κλιβάνου τήξεως σε συνδυασμό με μηχανισμό κοκκοποίησης διά καταιονήσεως του υγρού μετάλλου, όπου το σύνολο λειτουργεί υπό πίεση ευγενούς αερίου (αργό), μέθοδο την οποία η προσφεύγουσα χρησιμοποιεί για να παράγει μεταλλικό ασβέστιο σε σκόνη υπό μορφή κόκκων ενεργών μετάλλων.

Γ — Η προσφεύγουσα εταιρία *Industrie des poudres sphériques*

- 15 Η εταιρία *Industrie des poudres sphériques* (στο εξής: *IPS*), πρώην *Extramet industrie*, είναι επιχείρηση εγκατεστημένη στο *Annemasse* (Γαλλία) η οποία ειδικεύεται στην παραγωγή μεταλλικού ασβεστίου υπό μορφή κόκκων ενεργών μετάλλων με βάση το μεταλλικό ασβέστιο. Συστάθηκε το 1982, κατόπιν της ανακαλύψεως το 1980 μιας μεθόδου κοκκοποίησης.

- 16 Για τον εφοδιασμό της σε μεταλλικό ασβέστιο, αποτεινόταν ανέκαθεν σε κοινοτικό παραγωγό, δηλαδή αρχικώς στη Société électrométallurgique du Planet και στη συνέχεια, μετά τη συγχώνευση, το 1985, της επιχειρήσεως αυτής με την PEM, σ' αυτήν.

Δ — Διοικητική διαδικασία

- 17 Κατόπιν της αποφάσεως Extramet II, η PEM την 1η Ιουλίου 1992 απηύθυνε στην Επιτροπή υπόμνημα για την εκ νέου έναρξη της έρευνας και σημείωμα τεχνικής φύσεως σχετικά με την αξιολόγηση της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής.
- 18 Θεωρώντας ότι η έρευνα «επαναλαμβάνεται de jure», η Επιτροπή κάλεσε την προσφεύγουσα, με έγγραφο της 17ης Ιουλίου 1992, να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της επί της αξιολογήσεως της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής. Με την επιστολή αυτή, διευκρίνισε ότι έχει ζητήσει από την PEM να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του αυτού ζητήματος.
- 19 Με έγγραφο της 14ης Αυγούστου 1992, η προσφεύγουσα αμφισβήτησε το βάσιμο της ερμηνείας που δέχθηκε η Επιτροπή ως προς τη νομική δυνατότητα επαναλήψεως της έρευνας. Ζήτησε να της απευθυνθεί, τηρουμένων όλων των διατυπώσεων, απόφαση δεκτική προσφυγής.
- 20 Με έγγραφο της 21ης Αυγούστου 1992, επανέλαβε την τελευταία αίτηση.
- 21 Στις 14 Οκτωβρίου 1992, έλαβε από την Επιτροπή το σημείωμα επί της ζημίας που απηύθυνε σ' αυτήν η PEM την 1η Ιουλίου 1992.

- 22 Στις 14 Νοεμβρίου 1992, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για τη διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Κίνας και Ρωσίας (ΕΕ C 298, σ. 3).
- 23 Με έγγραφο της 18ης Νοεμβρίου 1992, η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα για τη δημοσίευση της ανακοίνωσης και της ζήτησε να της επιστρέψει τα σχετικά ερωτηματολόγια εντός προθεσμίας 30 ημερών. Σημείωσε ότι η νέα περίοδος έρευνας καταλαμβάνει το διάστημα από την 1η Ιουλίου 1991 μέχρι τις 31 Οκτωβρίου 1992.
- 24 Με έγγραφο της 23ης Δεκεμβρίου 1992, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της ως προς το σημείωμα επί της ζημίας το οποίο η ΡΕΜ κατέθεσε την 1η Ιουλίου 1992.
- 25 Με έγγραφο της 29ης Ιουλίου 1993, η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα να της γνωστοποιήσει όλα τα πραγματικά περιστατικά που μπορούν να τη διαφωτίσουν, ιδίως όσον αφορά το ζήτημα της ζημίας. Με έγγραφο της 12ης Αυγούστου 1993, η προσφεύγουσα απάντησε ότι δεν έχει να προσκομίσει νέα πληροφοριακά στοιχεία επί του ζητήματος αυτού, δεδομένου ότι η κατάσταση καθόλου δεν άλλαξε μετά το έγγραφό της της 23ης Δεκεμβρίου 1992.
- 26 Στις 21 Απριλίου 1994, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 892/94 περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ρωσίας (ΕΕ L 104, σ. 5, στο εξής: προσωρινός κανονισμός). Το ποσό του επιβληθέντος δασμού ανερχόταν σε 2 074 ECU ανά τόνο για το μεταλλικό ασβέστιο καταγωγής Κίνας και 2 120 ECU ανά τόνο για το μεταλλικό ασβέστιο καταγωγής Ρωσίας.
- 27 Στις 31 Μαΐου 1994, η προσφεύγουσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί του προσωρινού κανονισμού, διατυπώνοντας πολλές επιφυλάξεις σχετικά μ' αυτόν. Η Επιτροπή απάντησε στις παρατηρήσεις αυτές με έγγραφο της 14ης Ιουνίου 1994.

- 28 Στις 11 Αυγούστου 1994, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην προσφεύγουσα τα κύρια πραγματικά περιστατικά και τις κύριες σκέψεις βάσει των οποίων εξέταζε το ενδεχόμενο να προτείνει την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Κίνας και Ρωσίας.
- 29 Στις 19 Οκτωβρίου 1994, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2557/94 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ρωσίας (ΕΕ L 270, σ. 27, στο εξής: επίδικος κανονισμός). Το ύψος του δασμού διατηρήθηκε στο ίδιο επίπεδο με εκείνο που καθόρισε ο προσωρινός κανονισμός. Το Συμβούλιο επίσης επικύρωσε τους δασμούς αντιντάμπινγκ που επέβαλε ο προσωρινός κανονισμός.

Διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου

- 30 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Ιανουαρίου 1995, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 31 Αυθημερόν, υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων για την αναστολή εκτέλεσης του επίδικου κανονισμού. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 24ης Φεβρουαρίου 1995, Τ-2/95 R, IPS κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1995, σ. II-485).
- 32 Με διάταξη της 28ης Απριλίου 1995, ο πρόεδρος του τετάρτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε αίτηση παρεμβάσεως της Επιτροπής υπέρ του καθού.

- 33 Με διάταξη της 28ης Νοεμβρίου 1995, ο πρόεδρος του πέμπτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε αίτηση παρεμβάσεως της PEM και της Chambre syndicale υπέρ του καθού καθώς και αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως, έναντι των παρεμβαινουσών αυτών, των στοιχείων που εκτίθενται στις σκέψεις 9, 10, 14 και 15 της ίδιας διατάξεως.
- 34 Στις 16 Απριλίου 1996, η PEM και η Chambre syndicale υπέβαλαν υπόμνημα παρεμβάσεως. Στις 17 Ιουνίου 1996, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος παρεμβάσεως της PEM και της Chambre syndicale.
- 35 Με διάταξη της 20ής Νοεμβρίου 1996, ο πρόεδρος του πέμπτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε δεύτερη αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως, έναντι των αυτών παρεμβαινουσών, των στοιχείων που εκτίθενται στη σκέψη 4 της διατάξεως.
- 36 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.
- 37 Κατά τη συνεδρίαση της 2ας Δεκεμβρίου 1997 οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

Αιτήματα των διαδίκων

- 38 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει τον επίδικο κανονισμό·
 - επικουρικώς, να αναγνωρίσει την αδυναμία επικλήσεώς του κατά της προσφεύγουσας·
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 39 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 40 Η Επιτροπή, παρεμβαίνουσα, ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

41 Η ΡΕΜ και η Chambre syndicale, παρεμβαίνουσες, ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα που προκλήθηκαν από την παρέμβασή τους.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

42 Το Συμβούλιο, με το υπόμνημα αντικρούσεως, προβάλλει ένσταση απαραδέκτου. Τονίζει ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία, ένας εισαγωγέας δεν μπορεί, κατά κανόνα, να ζητήσει παραδεκτώς την ακύρωση κανονισμού που επιβάλλει δασμούς αντιντάμπινγκ. Καίτοι ομολογεί ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, το Δικαστήριο έκρινε ότι κανονισμός που επέβαλε δασμό αντιντάμπινγκ αφορούσε ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες, οι οποίοι συνεπώς νομιμοποιούνταν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως, εκφράζει αμφιβολίες ως προς το παραδεκτό της παρούσας προσφυγής, εφόσον η προσφεύγουσα ζητεί επικουρικώς να αναγνωριστεί η αδυναμία επικλήσεως κατ' αυτής του εκδοθέντος κανονισμού. Με το να υποβάλει το επικουρικό αυτό αίτημα, η προσφεύγουσα ομολόγησε ότι οι ιδιώτες δεν μπορούν να επικαλεστούν το άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΚ παρά μόνον όταν η εκδοθείσα πράξη έχει τον χαρακτήρα αποφάσεως έναντι αυτών.

43 Ο κανονισμός που επιβάλλει δασμούς αντιντάμπινγκ δεν έχει τον χαρακτήρα αποφάσεως έναντι εισαγωγέα, αλλά μπορεί να έχει τον χαρακτήρα αυτόν έναντι εξαγωγέα, εφόσον ο δασμός αντιντάμπινγκ πλήττει τις εισαγωγές του δικού του προϊόντος. Με το να υποβάλει το επικουρικό της αίτημα, η προσφεύγουσα υπέθεσε ότι το Συμβούλιο θα μπορούσε να λάβει απόφαση που να την αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής του επιδίκου κανονισμού.

- 44 Όμως, εφόσον ο κανονισμός αυτός δεν μπορούσε να δημιουργήσει καθεστώς εξαιρέσεως υπέρ της προσφεύγουσας, δεν έχει τον χαρακτήρα αποφάσεως έναντι αυτής. Το να γίνει παραδεκτό το κύριο αίτημα θα κατέληγε στο να γίνει δεκτή — κακώς — η δυνατότητα ακυρώσεως μέτρου γενικού περιεχομένου κατόπιν αιτήσεως ιδιώτη τον οποίο το μέτρο αυτό δεν αφορά παρά μόνον την αντικειμενική του ιδιότητα ως εισαγωγή. Έτσι, τούτο, χάριν ενός μόνον εισαγωγέα, θα στερούσε τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής από τη δυνατότητα αποκαταστάσεως των συνθηκών θεμιτού ανταγωνισμού έναντι όλων των επιχειρηματιών.
- 45 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, εν προκειμένω, δεν υφίστανται τα συστατικά στοιχεία μιας ειδικής καταστάσεως που να χαρακτηρίζει την προσφεύγουσα σε σχέση με οποιονδήποτε άλλον επιχειρηματία, όπως αυτά επισημάνθηκαν με την απόφαση Extramet I. Φρονεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη τέτοιας καταστάσεως.
- 46 Όπως προκύπτει από την απόφαση Extramet I, η ενεργητική νομιμοποίηση ανεξάρτητου εισαγωγέα δεν αποτελεί δικαίωμα του οποίου κάτοχος είναι ένα πρόσωπο ή μια εταιρία, αλλά δικαίωμα που απορρέει από συγκεκριμένη κατάσταση. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αρχестεί απλώς και μόνον στην παραπομπή στην απόφαση αυτή. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι η προσφυγή της πρώην εταιρίας Extramet που στρεφόταν κατά του κανονισμού 2808/89 κρίθηκε παραδεκτή στην υπόθεση C-358/89 δεν συνεπάγεται αυτόματως ότι η προσφυγή της IPS, η οποία διαδέχθηκε την Extramet, είναι παραδεκτή στην παρούσα υπόθεση.
- 47 Το στοιχείο που διαφοροποίησε την κατάσταση της Extramet από την κατάσταση των ανεξάρτητων εισαγωγέων που άσκησαν προσφυγή σε άλλες υποθέσεις ήταν ότι η Extramet, κατά την εν λόγω απόφαση (σκέψη 17), «[συναντούσε] δυσχέρειες, όσον αφορά τον εφοδιασμό της από τον μόνο παραγωγό της Κοινότητας [την PEM], ο οποίος [ήταν], επιπροσθέτως, ο κύριος ανταγωνιστής της ως προς το μεταποιημένο προϊόν». Όμως, το στοιχείο αυτό ελλείπει εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, από την απόφαση του γαλλικού conseil de la concurrence της 31ης Μαρτίου 1992 προκύπτει ότι καμία περιοριστική του ανταγωνισμού συμπεριφορά δεν μπορεί να καταλογιστεί στην PEM μετά το 1984. Η τωρινή κατάσταση εμφανίζεται πολύ περισσότερο ως άρνηση αγοράς εκ μέρους της IPS παρά ως άρνηση πωλήσεως εκ μέρους της PEM.

- 48 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το παραδεκτό της προσφυγής δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση μετά την απόφαση Extramet I, η οποία, επί πλέον, επιβεβαιώθηκε με τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 24ης Φεβρουαρίου 1995.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 49 Το μοναδικό κριτήριο παραδεκτού που δέχθηκε το Δικαστήριο στην απόφασή του Extramet I ήταν ότι ο προσφεύγων θίγεται άμεσα και ατομικά. Το Δικαστήριο υπενθύμισε (σκέψη 13 της αποφάσεως) ότι, ναι μεν λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης οι κανονισμοί που επιβάλλουν δασμούς αντιντάμπινγκ έχουν πράγματι, ως εκ της φύσεως και του περιεχομένου τους, κανονιστικό χαρακτήρα, καθόσον έχουν εφαρμογή σε όλους τους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες, πλην όμως δεν αποκλείεται οι διατάξεις τους να αφορούν ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες. Εξ αυτού προκύπτει ότι οι πράξεις με τις οποίες επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ μπορούν, χωρίς να χάσουν τον κανονιστικό τους χαρακτήρα, να αφορούν, υπό ορισμένες συνθήκες, ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες, οι οποίοι, ως εκ τούτου, νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως κατά των πράξεων αυτών (σκέψη 14 της αποφάσεως). Το Δικαστήριο εκτίμησε ότι η προσφεύγουσα απέδειξε την ύπαρξη συνόλου στοιχείων που συνιστούσαν την ειδική κατάσταση που την χαρακτήριζε, όσον αφορά το εν λόγω μέτρο, σε σχέση με οποιονδήποτε άλλον επιχειρηματία.
- 50 Συνεπώς, το επιχείρημα του Συμβουλίου, το οποίο, στην ουσία, στηρίζεται στον κανονιστικό χαρακτήρα που η προσβαλλόμενη πράξη έχει ως προς τους εισαγωγείς και στην αδυναμία δημιουργίας, με πράξη που έχει τον χαρακτήρα αποφάσεως, καθεστώτος εξαιρέσεως υπέρ ενός εισαγωγέα, πρέπει να απορριφθεί.
- 51 Τα επιχειρήματα που προβάλλει η Επιτροπή προς στήριξη της ενστάσεώς της απαραδέκτου δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.

- 52 Συγκεκριμένα, αντίθετα με όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, το Δικαστήριο, στην υπόθεση C-358/89, δεν στήριξε το παραδεκτό της προσφυγής αποκλειστικώς στις δυσκολίες που συναντούσε η Extramet για τον εφοδιασμό της από τον μοναδικό παραγωγό της Κοινότητας. Στην πραγματικότητα, στηρίχθηκε στα διάφορα παρατιθέμενα κατώτερω στοιχεία τα οποία συνιστούσαν μια ειδική κατάσταση που χαρακτήριζε την εταιρία Extramet, όσον αφορά το εν λόγω μέτρο, σε σχέση με οποιονδήποτε άλλον επιχειρηματία (σκέψη 17 της αποφάσεως Extramet I): ήταν ο σημαντικότερος εισαγωγέας του προϊόντος που αποτελούσε αντικείμενο του μέτρου αντιντάμπινγκ και, συγχρόνως, ο τελικός χρήστης του προϊόντος αυτού· επί πλέον, οι οικονομικές της δραστηριότητες εξαρτώνταν, σε πολύ μεγάλο βαθμό, από τις εισαγωγές αυτές και θίγονταν σοβαρά από τον επίμαχο κανονισμό, λαμβανομένων υπόψη του μικρού αριθμού παραγωγών του σχετικού προϊόντος και του γεγονότος ότι συναντούσε δυσκολίες για τον εφοδιασμό της από τον μοναδικό παραγωγό της Κοινότητας, ο οποίος, επιπροσθέτως, ήταν ο κύριος ανταγωνιστής της ως προς το μεταποιημένο προϊόν.
- 53 Εξάλλου, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι η PEM δεν είναι σε θέση να προμηθεύει κοινής ποιότητας μεταλλικό ασβέστιο αρχικής μορφής που να έχει τα χαρακτηριστικά που επιθυμεί η προσφεύγουσα, πράγμα που δείχνει ξεκάθαρα ότι η προσφεύγουσα όντως συνεχίζει να συναντά δυσκολίες για τον εφοδιασμό της από την PEM.
- 54 Εφόσον εξακολουθούν να υφίστανται οι συνθήκες που δικαιολογούσαν το παραδεκτό της προσφυγής στην υπόθεση C-358/89 (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 52), η παρούσα προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή.

Επί της ουσίας

I — Επί του αιτήματος ακυρώσεως του επιδίκου κανονισμού

- 55 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται επτά λόγους ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλει, πρώτον, παράβαση των άρθρων 5 και 7, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της

11ης Ιουλίου 1988 (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), και παραγνώριση του δεδικασμένου και των προϋποθέσεων υπό τις οποίες άκυρη διοικητική πράξη δύναται να αποκτήσει νομική ισχύ, δεύτερον, παράβαση των άρθρων 7 και 8 του βασικού κανονισμού καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, τρίτον, παράβαση των άρθρων 4, παράγραφος 4, και 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά το ομοειδές των προϊόντων, τέταρτον, παράβαση του άρθρου 4 του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της ζημίας του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, πέμπτον, παράβαση του άρθρου 12 του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, έκτον, παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης και, έβδομον, κατάχρηση εξουσίας.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται παράβαση των άρθρων 5 και 7, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και παραγνώριση του δεδικασμένου και των προϋποθέσεων υπό τις οποίες άκυρη διοικητική πράξη δύναται να αποκτήσει νομική ισχύ

Επιχειρήματα των διαδίκων

56 Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση Extramet II εμπόδιζε την επανάληψη της διαδικασίας που κρίθηκε παράνομη, πολλώ δε μάλλον καθόσον η Επιτροπή σκόπευε να μεταβάλει την περίοδο έρευνας. Ουδέν νομοθέτημα απαγόρευε στην Επιτροπή να κινήσει, κατόπιν νέας καταγγελίας, νέα διαδικασία έρευνας σχετικής με την αγορά του κοινού μεταλλικού ασβεστίου που να αφορά πιο πρόσφατη περίοδο. Αντιθέτως, ουδεμία διάταξη επέτρεπε στην Επιτροπή να επαναλάβει την έρευνα όπως έπραξε στην παρούσα υπόθεση.

57 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως έχει τρία σκέλη. Πρώτον, η επανάληψη της έρευνας δεν στηρίζεται σε καμία νομική βάση, καθόσον δεν προβλέπεται στον βασικό κανονισμό. Δεύτερον, θίγει το δεδικασμένο καταλήγοντας, σε αντίθεση με την αρχή της ασφάλειας δικαίου, στο να καταστήσει έγκυρη μια διαδικασία που ακυρώθηκε από το Δικαστήριο. Τρίτον, αν υποθεθεί ότι το κοινοτικό δικαιο δέχεται την αρχή ότι άκυρη πράξη δύναται να αποκτήσει νομική ισχύ, οι προϋποθέσεις για την επανάληψη της έρευνας, δηλαδή για την απόκτηση νομικής ισχύος, δεν πληρούνταν εν προκειμένω.

— Πρώτο σκέλος: παράβαση των άρθρων 5 και 7, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού

- 58 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, αφενός, ότι οι εξουσίες της Επιτροπής κατά την εφαρμογή της διαδικασίας αντιντάμπινγκ μπορούν να ασκηθούν μόνον εντός του νομικού πλαισίου που καθορίζεται αυστηρώς από τον βασικό κανονισμό και, αφετέρου, ότι η Επιτροπή επανέλαβε την έρευνα χωρίς να υφίσταται οποιαδήποτε νομική βάση. Ο βασικός κανονισμός δεν περιέχει παρά διατάξεις σχετικές, αφενός, με την έναρξη και, αφετέρου, με την ολοκλήρωση της έρευνας. Όσον αφορά την έναρξη της έρευνας, η Επιτροπή ουδέποτε υποστήριξε ότι της υποβλήθηκε νέα καταγγελία που δικαιολογεί την κίνηση νέας διαδικασίας. Όλως αντιθέτως, η ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στις 14 Νοεμβρίου 1992 παραπέμπει ρητώς στην απόφαση Extramet II. Το έγγραφο που η ΡΕΜ κατέθεσε την 1η Ιουλίου 1992 δεν αποτελεί καταγγελία αλλά υπόμνημα για την «εκ νέου έναρξη» της έρευνας.
- 59 Το άρθρο 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού αφορά μόνον την ολοκλήρωση της έρευνας. Εν προκειμένω, η αρχική έρευνα περατώθηκε, κατ' εφαρμογήν της διατάξεως αυτής, με τη θέσπιση του οριστικού μέτρου που συνιστά ο κανονισμός 2808/89, ο οποίος στη συνέχεια ακυρώθηκε από την απόφαση Extramet II.
- 60 Τέλος, η Επιτροπή δεν μπορεί να αντλήσει επιχειρήματα από το άρθρο 14 του βασικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει την επανεξέταση των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στην περίπτωση που μεταβληθούν επαρκώς οι συνθήκες. Η εν λόγω διαδικασία επανεξετάσεως είναι νοητή μόνο στο πλαίσιο οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ που έχουν επιβληθεί νομίμως.
- 61 Στηριζόμενο στο άρθρο 176 της Συνθήκης, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η ακύρωση του κανονισμού 2808/89 συνεπάγεται απλώς την υποχρέωση επιστροφής των δασμών που εισπράχθηκαν δυνάμει του κανονισμού αυτού.

- 62 Υπενθυμίζει ότι η έρευνα επανελήφθη κατόπιν της αποφάσεως Extramet II και του υπομνήματος της ΡΕΜ της 1ης Ιουλίου 1992. Προβαίνοντας στην έρευνα, η Επιτροπή θέλησε να σεβαστεί τα δικαιώματα του κοινοτικού παραγωγού που υπέβαλε καταγγελία, η οποία περιείχε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία και κατέστη επίκαιρη μέσω υπομνήματος για την εκ νέου έναρξη της έρευνας, συνοδευόμενου από σημείωμα για τη ζημία. Εξάλλου, η Επιτροπή θέλησε να σεβαστεί τα δικαιώματα των άλλων ενδιαφερομένων μερών, παρέχοντας σ' αυτά τη δυνατότητα, αφενός, να προσκομίσουν στοιχεία σχετικά με τις εισαγωγές και την πώληση μεταλλικού ασβεστίου εντός της Κοινότητας και, αφετέρου, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.
- 63 Υπό τις συνθήκες αυτές, βασίμως επανέλαβε την έρευνα από την αρχή, εφόσον η έρευνα αυτή δεν είχε ολοκληρωθεί συνεπεία της ακυρώσεως του κανονισμού 2808/89. Έναντι των ενδιαφερομένων, η επαναληπτική διαδικασία διεξήχθη ως νέα έρευνα, βάσει καταγγελίας που κατέστη επίκαιρη με το υπόμνημα της 1ης Ιουλίου 1992 και το σημείωμα που είχε επισυναφθεί σ' αυτό.
- 64 Στηριζόμενο στο άρθρο 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, το Συμβούλιο προσθέτει ότι η έρευνα περατώνεται είτε με την ολοκλήρωσή της είτε με οριστικό μέτρο. Όμως, στην παρούσα υπόθεση, δεν υπήρξε ρητή πράξη ολοκληρώσεως της έρευνας. Όσο για το πρώτο οριστικό μέτρο, εφόσον ακυρώθηκε από το Δικαστήριο, θεωρήθηκε ως μηδέποτε υπάρξαν. Συνεπώς, βασίμως επανελήφθη η έρευνα.
- Δεύτερο σκέλος: παραγνώριση του δεδικασμένου
- 65 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, με το να επαναλάβει την έρευνα, η Επιτροπή παραγνώρισε το δεδικασμένο και καταστρατήγησε την απόφαση Extramet II.
- 66 Με το να ακυρώσει τον κανονισμό 2808/89, το Δικαστήριο δεν εκμηδένισε αναδρομικώς μόνον το τελικό στάδιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, δηλαδή τον κανονισμό περί επιβολής των οριστικών δασμών. Στην πραγματικότητα, ακύρωσε ολόκληρη τη διαδικασία που κίνησε η Επιτροπή σχετικά με την αγορά του

κοινού μεταλλικού ασβεστίου για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1987, περιλαμβανομένων των σταδίων που προηγήθηκαν της εκδόσεως του οριστικού κανονισμού. Εφόσον η ακύρωση είχε γενικό περιεχόμενο, η έρευνα δεν ανεστάλη, αλλά θεωρήθηκε ως μηδέποτε γενομένη. Κατά συνέπεια, αν η Επιτροπή ήθελε να επανεξετάσει τον φάκελο, θα έπρεπε να κινήσει νέα διαδικασία τηρώντας τις απαιτούμενες διατυπώσεις. Στην περίπτωση που οι πρακτικές ντάμπινγκ συνεχίζονται μετά την έκδοση του ακυρωθέντος κανονισμού με τον οποίο ολοκληρώθηκε η πρώτη έρευνα, η έναρξη νέας έρευνας, βάσει νέας καταγγελίας, είναι η μόνη έγκυρη διαδικαστική λύση.

- 67 Κατά την προσφεύγουσα, αν η Επιτροπή μπορούσε, όσο γίνεται, να καλύπτει τις παρατυπίες της, οι διαδικασίες θα μπορούσαν να διαρκούν επί έτη, χωρίς καμία ασφάλεια δικαίου για τις επιχειρήσεις.
- 68 Το Συμβούλιο τονίζει ότι η Επιτροπή παρέσχε σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να ασκήσουν τα δικαιώματά τους υπό τις ίδιες συνθήκες ως εάν είχε κινηθεί νέα διαδικασία. Υπογραμμίζει ότι δημοσιεύθηκε ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, ότι απεστάλησαν ερωτηματολόγια στα ενδιαφερόμενα μέρη και ότι χρησιμοποιήθηκε νέα περίοδος αναφοράς. Η Επιτροπή προέβη σε εξακριβώσεις στις εγκαταστάσεις των μερών που συνεργάστηκαν στην έρευνα, τα ενδιαφερόμενα μέρη μπόρεσαν να μελετήσουν τον μη εμπιστευτικό φάκελο και η Επιτροπή προέβη σε ακρόαση των μερών που το ζήτησαν.
- 69 Οι νέοι οριστικοί δασμοί που ισχύουν από τις 22 Οκτωβρίου 1994, δηλαδή την επομένη της δημοσιεύσεως του επιδίκου κανονισμού στην *Επίσημη Εφημερίδα*, στηρίζονται σε νέα έρευνα σχετικά με περίοδο μεταγενέστερη της ημερομηνίας του ακυρωθέντος κανονισμού. Επομένως, δεν πρόκειται περί προσδόσεως νομικής ισχύος σε άκυρη πράξη, αλλά περί διορθώσεως πρακτικών ντάμπινγκ που συνεχίστηκαν μετά την έκδοση του ακυρωθέντος κανονισμού.

- 70 Το Συμβούλιο παρατηρεί, επικουρικώς, ότι ολόκληρη η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας στηρίζεται στον φερόμενο ως εσφαλμένο χαρακτηρισμό «επανάληψη» της έρευνας, ενώ, κατά την Επιτροπή, πρόκειται περί «ενάρξεως» νέας έρευνας. Επί πλέον, η προσφεύγουσα δεν έδειξε κατά ποιο τρόπο ο χαρακτηρισμός «έναρξη» της έρευνας θα μετέβαλλε τη διεξαγωγή της έναντι της προσφεύγουσας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 1980, 30/78, Distillers Company κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/II, σ. 465, σκέψη 26, και της 27ης Ιουνίου 1991, C-49/88, Al-Jubail Fertilizer και Saudi Arabian Fertilizer κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-3187, σκέψεις 23 και 24).
- 71 Η PEM και η Chambre syndicale υποστηρίζουν ότι, κατά τη διάρκεια διοικητικής διαδικασίας αντιντάμπινγκ, οι περισσότερες από τις πράξεις που πρέπει να καταλήξουν σε απόφαση που αποτελεί το τυπικό πέρας της διαδικασίας δεν παράγουν ένομα αποτελέσματα και, συνεπώς, δεν είναι δεκτικές προσφυγής ακυρώσεως. Τούτο ισχύει ιδίως για την πράξη κινήσεως της διαδικασίας. Ως μη δεκτικές προσφυγής ακυρώσεως, οι εν λόγω πράξεις δεν μπορούν, κατά συνέπεια, να ακυρωθούν.
- 72 Η PEM και η Chambre syndicale παρατηρούν επικουρικώς ότι, βάσει του αναδρομικού αποτελέσματος των ακυρωτικών δικαστικών αποφάσεων, η διαπίστωση της ελλείψεως νομιμότητας ανατρέχει στην ημερομηνία που το ακυρωθέν νομοθέτημα άρχισε να παράγει αποτελέσματα. Εν προκειμένω, εφόσον η ημερομηνία που ο κανονισμός 2808/89 άρχισε να παράγει αποτελέσματα είναι η 22α Μαρτίου 1989, ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του προαναφερθέντος κανονισμού 707/89 της 17ης Μαρτίου 1989, κάθε πράξη προγενέστερη της 22ας Μαρτίου 1989 δεν θίχτηκε από την απόφαση Extramet II. Τούτο ισχύει ιδίως για την ανακοίνωση της 26ης Ιανουαρίου 1988 περί ενάρξεως της έρευνας αντιντάμπινγκ. Συνεπώς, η απόφαση του Δικαστηρίου δεν ακύρωσε τη διαδικασία που κινήθηκε με την ανακοίνωση αυτή. Επομένως, η Επιτροπή μπορούσε να επαναλάβει την έρευνα στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής (βλ., με το αυτό περιεχόμενο, την απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 1988, 97/86, 99/86, 193/86 και 215/86, Αστερίς κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 2181, σκέψη 30).
- 73 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η PEM πλανάται πλήρως ως προς τις συνέπειες του απαραδέκτου της προσφυγής που ασκείται κατά προπαρασκευαστικών πράξεων. Η νομολογία ουδέποτε εμπόδισε επιχείρηση να αμφισβητήσει τη νομιμότητα προπαρασκευαστικών πράξεων στο πλαίσιο των προσφυγών ακυρώσεως που στρέφονται κατά οριστικών αποφάσεων (βλ. τις αποφάσεις του

Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 1993, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 και C-125/85 έως C-129/85, Ahlström Osakeyhtiö κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1307, και του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 1994, T-39/92 και T-40/92, CB και Europay κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-49). Εξάλλου, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τον ισχυρισμό της ΡΕΜ ότι η προγενέστερη της ακυρωθείσας πράξεως διαδικασία συνεχίζει να παράγει τα αποτελέσματά της, δεδομένου ότι η ακύρωση έχει αποτελέσματα μόνον από την ημέρα εκδόσεως της προσβληθείσας πράξεως. Φρονεί ότι η λύση αυτή καταλήγει στο να γίνει, υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, δεκτή η δυνατότητα να αποκτήσουν οι άκυρες πράξεις νομική ισχύ και στο να καταστούν κενές περιεχομένου οι προσφυγές ακυρώσεως.

— Τρίτο σκέλος: παραγνώριση των προϋποθέσεων υπό τις οποίες άκυρη διοικητική πράξη δύναται να αποκτήσει νομική ισχύ

- 74 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παραγνώρισε τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες άκυρη πράξη δύναται να αποκτήσει νομική ισχύ. Αν υποτεθεί ότι οι αρχές του κοινοτικού δικαίου δεν απαγορεύουν τη δυνατότητα να αποκτήσει άκυρη πράξη νομική ισχύ, θα πρέπει να συντρέχουν οι σχετικές προϋποθέσεις. Όμως, κάτι τέτοιο δεν συνέβη εν προκειμένω. Αφενός, δεν πρόκειται για τομέα όπου γίνεται δεκτή η εν λόγω δυνατότητα. Αφετέρου, παραγνωρίστηκε ο τρόπος αποκτήσεως νομικής ισχύος.
- 75 Στην παρούσα υπόθεση, δεν ήταν δυνατό να αποκτηθεί νομική ισχύς, καθότι το Δικαστήριο δεν ακύρωσε τον κανονισμό 2808/89 για τυπικούς και διαδικαστικούς λόγους, αλλά για σφάλματα που διαπράχθηκαν κατά την αξιολόγηση της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής. Συνεπώς, πρόκειται περί ακυρώσεως λόγω κατ' ουσίαν εσφαλμένης εκτιμήσεως μιας από τις βασικές προϋποθέσεις που δικαιολογούν την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ.
- 76 Βέβαια, επί διαδικαστικών ή τυπικών πλημμελειών, η άκυρη πράξη είναι δυνατό να αποκτήσει νομική ισχύ. Αντιθέτως, η δυνατότητα αποκτήσεως νομικής ισχύος κατόπιν παραβάσεως κανόνων ουσιαστικού δικαίου δύσκολα μπορεί να γίνει δεκτή. Πάντως, εν προκειμένω, το Δικαστήριο δεν εξέτασε στην απόφασή του τους άλλους λόγους ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα,

παρ' όλον ότι αφορούσαν τις άλλες ουσιαστικές προϋποθέσεις του κανονισμού, ιδίως δε την προϋπόθεση να υφίστανται ομοειδή προϊόντα. Υπό τις συνθήκες αυτές, ουδείς, ούτε καν η Επιτροπή, δικαιούται να πει κατά ποιο τρόπο το Δικαστήριο θα αποφαινόταν επί των άλλων λόγων ακυρώσεως.

- 77 Η Επιτροπή παραγνώρισε και τον τρόπο αποκτήσεως νομικής ισχύος, καθότι μετέβαλε την περίοδο έρευνας, η οποία, κατόπιν της επαναλήψεως της έρευνας, κάλυψε το διάστημα από την 1η Ιουλίου 1991 μέχρι τις 31 Οκτωβρίου 1992, ενώ αρχικώς κάλυπτε το διάστημα από την 1η Ιανουαρίου μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1987.
- 78 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, αν ο στόχος ήταν να επιβληθούν νέοι δασμοί με άλλη περίοδο αναφοράς, επιβαλλόταν να κινηθεί νέα διαδικασία.
- 79 Αμφισβητεί την επιχειρηματολογία του Συμβουλίου, της ΡΕΜ και της *Chambre syndicale* ότι η διαδικαστική παρατυπία δεν είχε συνέπειες, οπότε δεν δικαιολογεί την ακύρωση. Το γεγονός ότι η Επιτροπή επανέλαβε την έρευνα, αντί να κινηθεί νέα έρευνα, όντως επηρέασε την κατάσταση της προσφεύγουσας. Δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την άμυνα κατά της προσφυγής το γεγονός ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά τον ίδιο τρόπο ως εάν είχε κινηθεί νέα διαδικασία.
- 80 Συνεπώς, είναι λάθος να υποστηρίζεται ότι η διαδικαστική λύση της επαναλήψεως της έρευνας δεν έβλαψε την προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, η κίνηση νέας διαδικασίας εξαρτάται από την υποβολή καταγγελίας. Καταγγελία μπορούσε να υποβληθεί μόνον από την ΡΕΜ, τον μοναδικό κοινοτικό παραγωγό. Όμως, η ΡΕΜ δεν υπέβαλε καταγγελία. Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, το γαλλικό *conseil de la concurrence* είχε μόλις αναγνωρίσει, στις 31 Μαρτίου 1992, ότι η ΡΕΜ είχε προβεί σε καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως και εκκρεμούσαν ένδικο μέσα κατά της αποφάσεως αυτής, στο πλαίσιο των οποίων η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι η ΡΕΜ προέβη σε καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσεώς της με το να υποβάλει καταγγελία αντιντάμπινγκ.

- 81 Κατά συνέπεια, θα ήταν εντελώς άτοπο, όταν η πρώτη διαδικασία αντιντάμπινγκ μόλις είχε τελειώσει με απόφαση του Δικαστηρίου που ακύρωσε τον οριστικό κανονισμό, να υποβάλει η ΡΕΜ αμέσως νέα καταγγελία, προσκομίζοντας έτσι στο *cour d'appel de Paris* στοιχεία υπέρ της απόψεως της IPS.
- 82 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι οι ακυρωθέντες δασμοί δεν απέκτησαν νομική ισχύ, αλλά επιβλήθηκαν νέοι δασμοί από της ενάρξεως ισχύος του επιδικίου κανονισμού. Δεν συμερίζεται την άποψη της προσφεύγουσας ότι το Δικαστήριο δεν ακύρωσε τον κανονισμό 2808/89 για τυπικούς και διαδικαστικούς λόγους. Κατά το Συμβούλιο, από τις σκέψεις 20 και 21 της αποφάσεως *Extramet II* προκύπτει σαφώς ότι επρόκειτο περί τυπικού και όχι ουσιαστικού σφάλματος. Ακόμη και αν επρόκειτο περί παραβάσεως κανόνα του ουσιαστικού δικαίου, η Επιτροπή επανέλαβε την έρευνα από την αρχή και, συνεπώς, μπορούσε να επιβάλει νέους δασμούς αντιντάμπινγκ.
- 83 Συναφώς, το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι το Δικαστήριο δεν ακύρωσε ούτε την κίνηση της διαδικασίας ούτε την έναρξη της έρευνας, αλλά μόνον τον κανονισμό που το Συμβούλιο εξέδωσε στο πλαίσιο της διαδικασίας.
- 84 Η ΡΕΜ και η *Chambre syndicale* εξηγούν ότι, δυνάμει του άρθρου 176 της Συνθήκης, το περί ου πρόκειται κοινοτικό όργανο οφείλει να εκμηδενίσει τα έννομα αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξεως. Εν προκειμένω, η επιταγή αυτή τηρήθηκε εφόσον, μετά την απόφαση του Δικαστηρίου, επιστράφηκαν, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 16 του βασικού κανονισμού, οι οριστικοί και προσωρινοί δασμοί αντιντάμπινγκ που είχαν εισπραχθεί.
- 85 Στρεφόμενες στην προαναφερθείσα απόφαση *Αστερίς κ.λπ. κατά Επιτροπής*, η ΡΕΜ και η *Chambre syndicale* θεωρούν ότι το κοινοτικό όργανο που εξέδωσε την ακυρωθείσα πράξη δεν πρέπει να αρκείται στην κατάργηση των αποτελεσμάτων που η παράνομη πράξη παρήγαγε κατά το παρελθόν. Πρέπει να λαμβάνει την ακυρωτική απόφαση ως γνώμονα για τη μελλοντική συμπεριφορά του, φροντίζοντας ώστε η πράξη που προορίζεται να υποκαταστήσει την ακυρωθείσα πράξη να μη φέρει το στίγμα της ελλείψεως νομιμότητας που διαπιστώθηκε από τον κοινοτικό δικαστή. Πάντως, στην παρούσα υπόθεση, εξετά-

ζοντας σε βάθος το ζήτημα του αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της υπάρξεως ντάμπινγκ και της υπάρξεως ζημίας, τα αρμόδια όργανα εξασφάλισαν την πλήρη εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου.

- ⁸⁶ Διαδικαστική παρατυπία αποτελεί λόγο ακυρώσεως μόνον όταν, αν δεν υπήρχε η παρατυπία αυτή, η προσβαλλόμενη απόφαση θα μπορούσε να έχει διαφορετικό περιεχόμενο (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Οκτωβρίου 1980, 209/78 έως 215/78 και 218/78, Van Landewyck κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 207, σκέψη 47, και της 23ης Απριλίου 1986, 150/84, Bernardi κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1986, σ. 1375, σκέψη 28). Εν προκειμένω, το γεγονός ότι η Επιτροπή συνέχισε την έρευνα στο πλαίσιο της κινηθείσας στις 26 Ιανουαρίου 1988 διαδικασίας, χωρίς να κινήσει νέα διαδικασία, δεν είχε καμία συνέπεια επί του περιεχομένου της τελικής αποφάσεως των αρμοδίων οργάνων, εφόσον η προσφεύγουσα περιήλθε στην ίδια, αν όχι σε καλύτερη, κατάσταση, ως εάν η Επιτροπή είχε κινήσει νέα διαδικασία.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- ⁸⁷ Από τον βασικό κανονισμό προκύπτει ότι η διαδικασία αντιντάμπινγκ περιλαμβάνει διάφορα στάδια, ένα από τα οποία είναι η έρευνα. Στο πλαίσιο μιας διαδικασίας μπορούν να γίνουν μία ή περισσότερες έρευνες.
- ⁸⁸ Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 9, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, η διαδικασία περατώνεται είτε με την ολοκλήρωση της έρευνας χωρίς την επιβολή δασμών και χωρίς την ανάληψη υποχρεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 του βασικού κανονισμού, είτε με τη λήξη ή την κατάργηση των δασμών είτε, τέλος, όταν οι ανειλημμένες υποχρεώσεις καθίστανται ανίσχυρες σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 15 του βασικού κανονισμού.

- 89 Η αρξαμένη έρευνα περατώνεται μόνον όταν θεσπιστούν οριστικά μέτρα ή ολοκληρωθεί η έρευνα, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, χωρίς ωστόσο να παύσει να υφίσταται η διαδικασία.
- 90 Όσο η διαδικασία εξακολουθεί να υφίσταται, μπορούν να υποβληθούν αιτήσεις επιστροφής βάσει του άρθρου 16 του βασικού κανονισμού, η δε έρευνα μπορεί να αρχίσει εκ νέου για να επανεξεταστούν τα οριστικά μέτρα.
- 91 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η έλλειψη, στον βασικό κανονισμό, συγκεκριμένων διατάξεων περί των εννόμων συνεπειών ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως αποκλείουσα κάθε δυνατότητα των κοινοτικών οργάνων να επαναλάβουν τόσο την έρευνα όσο και τη διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας θεσπίστηκαν τα ακυρωθέντα οριστικά μέτρα. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 176 της Συνθήκης, στο περί ου πρόκειται κοινοτικό όργανο απόκειται να συναγάγει τις δέουσες συνέπειες της ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, η ακύρωση πράξεως περατώνοντας διοικητική διαδικασία που περιέχει διάφορα στάδια δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη την ακύρωση ολόκληρης της διαδικασίας που προηγήθηκε της εκδόσεως της προσβληθείσας πράξεως, ανεξαρτήτως του αν η αιτιολογία της ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως αφορά ουσιαστικούς ή διαδικαστικούς λόγους (βλ., με το αυτό περιεχόμενο, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου Αστερίς κ.λπ. κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 30, και της 13ης Νοεμβρίου 1990, C-331/88, Fedesa κ.λπ., Συλλογή 1990, σ. I-4023, σκέψη 34, και τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 1990, T-38/89, Hochbaum κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-43, σκέψη 13, και της 15ης Ιουλίου 1993, T-17/90, T-28/91 και T-17/92, Camara Alloisio κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-841, σκέψη 79).
- 92 Λαμβανομένων υπόψη των αρχών αυτών, είναι κατά νόμον εσφαλμένη η λύση που συνίσταται στο να συναχθεί, ως αναγκαία συνέπεια της ακυρώσεως κανονισμού περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ, η ακύρωση ολόκληρης της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε του κανονισμού αυτού, λύση την οποία προβάλλει με κύριο ισχυρισμό η προσφεύγουσα.
- 93 Για να εκτιμηθεί το βάσιμο του λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα, πρέπει να καθοριστούν οι συνέπειες της ελλείψεως νομιμότητας που διαπίστωσε το Δικαστήριο με την απόφασή του Extramet II. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, για να συμμορφωθεί με την ακυρωτική δικαστική απόφαση

και να την εκτελέσει πλήρως, το κοινοτικό όργανο υποχρεούται να σεβαστεί, σύμφωνα με το άρθρο 176 της Συνθήκης, όχι μόνο το διατακτικό της αποφάσεως, αλλά και το σκεπτικό που οδήγησε στο διατακτικό και που συνιστά το αναγκαίο του στήριγμα (προαναφερθείσα απόφαση Αστερίς κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 27).

94 Στην απόφαση Extramet II, το Δικαστήριο ακύρωσε τον κανονισμό 2808/89 με το σκεπτικό ότι τα κοινοτικά όργανα δεν εξέτασαν όντως το ζήτημα αν ο κοινοτικός παραγωγός, δηλαδή η ΡΕΜ, συνετέλεσε ο ίδιος, με την άρνησή του πωλήσεως, στην προκληθείσα ζημία και δεν απέδειξαν ότι η ζημία που έλαβαν υπόψη δεν απέρρεε από τους παράγοντες που επικαλέστηκε η εταιρία Extramet. Το Δικαστήριο συνήγαγε από τις διαπιστώσεις του ότι τα κοινοτικά όργανα δεν προέβησαν ορθώς στον προσδιορισμό της ζημίας (σκέψη 19 της αποφάσεως). Συνεπώς, τα προηγούμενα μέτρα που ήταν προπαρασκευαστικά της έρευνας, και ιδίως η κίνηση της διαδικασίας βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, δεν επηρεάστηκαν από την έλλειψη νομιμότητας που διαπίστωσε το Δικαστήριο.

95 Επομένως, η Επιτροπή βασίμως θα μπορούσε να επαναλάβει τη διαδικασία στηριζόμενη σε όλες τις πράξεις της διαδικασίας που δεν επηρεάστηκαν από την ακυρότητα που απήγγειλε το Δικαστήριο, δηλαδή στην καταγγελία της ΡΕΜ του Ιουλίου του 1987, στη διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή και στην απόφαση κινήσεως της διαδικασίας, για να προβεί σε έρευνα για την ίδια περίοδο αναφοράς με εκείνην που ελήφθη υπόψη στον κανονισμό 2808/89 (ο οποίος ακυρώθηκε με την απόφαση Extramet II), έρευνα περιοριζόμενη στο ζήτημα αν η ΡΕΜ συνετέλεσε η ίδια, με την άρνησή της πωλήσεως, στη ζημία που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής. Όμως, εφόσον η Επιτροπή αποφάσισε να προβεί σε νέα έρευνα που αφορούσε άλλη περίοδο αναφοράς, τίθεται το ζήτημα αν τηρήθηκαν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις που απορρέουν από τον βασικό κανονισμό.

96 Εκ προοιμίου, πρέπει να υπομνησθεί ότι τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για να καθορίσουν την περίοδο που πρέπει να ληφθεί υπόψη για να διαπιστωθεί η ζημία στο πλαίσιο διαδικασίας αντιντάμπινγκ

(αποφάσεις του Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 1989, C-121/86, ΑΕ Επιχειρήσεων Μεταλλευτικών, Βιομηχανικών και Ναυτιλιακών κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1989, σ. 3919, σκέψη 20, και της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 86).

- 97 Από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η ύπαρξη στοιχείων αποδεικνυόντων πρακτικές ντάμπινγκ που προκαλούν ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής αποτελεί αναγκαία και επαρκή ουσιαστική προϋπόθεση για τη δράση της Επιτροπής στον τομέα του ντάμπινγκ, και ειδικότερα για την έναρξη έρευνας.
- 98 Εν προκειμένω, κανένα στοιχείο δεν έδωσε στην Επιτροπή τη δυνατότητα να υποθέσει ότι έχουν παύσει οι πρακτικές ντάμπινγκ ή ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν υφίσταται πλέον ζημίες. Αντιθέτως, η Επιτροπή έλαβε υπόμνημα της ΡΕΜ για την εκ νέου έναρξη της έρευνας, καθώς και σημείωμα για την αξιολόγηση της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής. Στο σημείωμά της της 1ης Ιουλίου 1992, η ΡΕΜ κατέστησε επίκαιρα τα δεδομένα που περιέχονται στην καταγγελία της του Ιουλίου του 1987, προσκομίζοντας λεπτομερή ανάλυση των διαφόρων στοιχείων επί των οποίων στηρίζεται η επιβολή μέτρων αντιντάμπινγκ, ήτοι της κανονικής αξίας, της τιμής εξαγωγής, της συγκρίσεως τιμών, του περιθωρίου ντάμπινγκ και της ζημίας, για την περίοδο από το 1987 μέχρι τον Δεκέμβριο του 1991, δηλαδή για την πιο πρόσφατη περίοδο για την οποία υπήρχαν διαθέσιμα αριθμητικά στοιχεία.
- 99 Υπό τις συνθήκες αυτές, εφόσον η αρχική διαδικασία δεν ακυρώθηκε από την απόφαση Extramet II και εφόσον διατηρούνταν οι πρακτικές ντάμπινγκ, η Επιτροπή δεν υπερέβη το περιθώριό της εκτιμήσεως όταν αποφάσισε να συνεχίσει τη διαδικασία που είχε ήδη κινήσει το 1989 και όταν προέβη σε νέα έρευνα με βάση άλλη περίοδο αναφοράς.
- 100 Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, επαναλαμβάνοντας την έρευνα, ενήργησε χωρίς νομική βάση, παραγνώρισε το δεδικασμένο, καταστρατήγησε την απόφαση του Δικαστηρίου και, εν πάση περιπτώσει, παρέβη τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες άκυρες διοικητικές πράξεις δύναται να αποκτήσουν νομική ισχύ είναι αβάσιμος.

101 Επί πλέον, πρέπει να τονιστεί ότι η μεταβολή της περιόδου έρευνας δεν έθιξε τα δικαιώματα που η IPS άντλησε από την κίνηση της διαδικασίας το 1989. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή πληροφόρησε την IPS σχετικά με την πρόθεσή της να επαναλάβει την έρευνα και την κάλεσε, στις 17 Ιουλίου 1992, να της γνωστοποιήσει τις παρατηρήσεις της επί του ζητήματος της ζημίας. Στη συνέχεια, η Επιτροπή κοινοποίησε στην IPS, στις 14 Οκτωβρίου 1992, το σημείωμα επί της ζημίας που κατέθεσε η ΡΕΜ και, μετά από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή, ανήγγειλε τη συνέχιση της διαδικασίας με ανακοίνωση που δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 14 Νοεμβρίου 1992, όπου ανέφερε το προϊόν και τις χώρες που αφορά η διαδικασία, έδωσε περίληψη των πληροφοριών που είχε λάβει και διευκρίνισε ότι πρέπει να της ανακοινωθεί κάθε χρήσιμη πληροφορία. Πληροφόρησε επίσης τους εξαγωγείς και εισαγωγείς που ήταν πασίδηλο ότι ενδιαφέρονται και επίσης έταξε προθεσμία εντός της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούσαν να γνωστοποιήσουν γραπτώς την άποψή τους και να ζητήσουν ακρόαση. Τέλος, από τα σημεία 4 έως 7 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού προκύπτει σαφώς ότι η έρευνα αφορούσε τόσο το ντάμπινγκ όσο και τη ζημία και ότι η περίοδος έρευνας κάλυπτε το διάστημα από την 1η Ιουλίου 1991 μέχρι τις 31 Οκτωβρίου 1992.

102 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 7 και 8 του βασικού κανονισμού

103 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως έχει τρία σκέλη. Με το πρώτο, προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας: το σημείωμα σχετικά με τη ζημία το οποίο η ΡΕΜ κατέθεσε την 1η Ιουλίου 1992 κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα μόλις στις 14 Οκτωβρίου 1992. Με το δεύτερο σκέλος, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και παραγνώριση του άρθρου 8 του ίδιου κανονισμού: η Επιτροπή δεν διαβίβασε στην προσφεύγουσα ορισμένα έγγραφα που κατέθεσε η ΡΕΜ. Με το τρίτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας: η Επιτροπή αρνήθηκε να ανακοινώσει στην προσφεύγουσα ορισμένες ουσιώδεις ενδείξεις, αναγκαίες για να μπορέσει να υποβάλει χρήσιμες παρατηρήσεις.

Επί του πρώτου σκέλους με το οποίο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας λόγω της καθυστερημένης κοινοποιήσεως του σημειώματος που η ΡΕΜ κατέθεσε την 1η Ιουλίου 1992

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 104 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι, μεταξύ της 10ης Ιουλίου 1992, ημερομηνίας κατά την οποία πληροφορήθηκε ότι επαναλαμβάνεται η έρευνα, και της 18ης Νοεμβρίου 1992, ημερομηνίας κατά την οποία η πληροφορία αυτή επιβεβαιώθηκε κατόπιν δημοσίευσής ανακοινώσεως στην Επίσημη Εφημερίδα, παρήλθαν τρεις μήνες, κατά τους οποίους η Επιτροπή δεν σεβάστηκε τα δικαιώματά της άμυνας. Η προσφεύγουσα έλαβε γνώση παρεμπιπτόντως, στις 10 Ιουλίου 1992, της υπάρξεως του σχετικού με τη ζημία σημειώματος που η ΡΕΜ κατέθεσε την 1η Ιουλίου 1992. Παρ' όλ' αυτά, κλήθηκε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του ζητήματος της ζημίας πριν από τις 17 Αυγούστου 1992, χωρίς να της κοινοποιηθεί το σημείωμα αυτό. Τελικά, το έγγραφο αυτό τής απεστάλη μόλις στις 14 Οκτωβρίου 1992, δηλαδή μετά την υποβολή των παρατηρήσεών της.
- 105 Το ζήτημα που τίθεται δεν είναι αν η «επανάληψη» μιας έρευνας καθιστά αναγκαία διαδικασία εκατέρωθεν ακροάσεως. Κατά την προσφεύγουσα, αν ήταν ορθή η άποψη του Συμβουλίου, της ΡΕΜ και της *Chambre syndicale* ότι δεν ολοκληρώθηκε η έρευνα που άρχισε το 1989, η λογική συνέπεια θα ήταν ότι το στάδιο που προηγείται της ενάρξεως της έρευνας δεν είχε πλέον λόγο υπάρξεως. Επομένως, η διαδικασία είχε ήδη εισέλθει στο δεύτερο στάδιο του άρθρου 7 του βασικού κανονισμού. Υπό τις συνθήκες αυτές, από τη στιγμή που επαναλήφθηκε η έρευνα, η διαδικασία έπρεπε να είναι διαδικασία εκατέρωθεν ακροάσεως.
- 106 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι, με επιστολή της 17ης Ιουλίου 1992, δηλαδή δύο μήνες πριν από τη δημοσίευση της ανακοινώσεως στην Επίσημη Εφημερίδα, η Επιτροπή κάλεσε την προσφεύγουσα να γνωστοποιήσει τις ενδεχόμενες παρατηρήσεις της επί του ζητήματος της ζημίας που προκάλεσαν οι εισαγωγές του σχετικού προϊόντος και ότι η προσφεύγουσα απάντησε στην επιστολή αυτή με έγγραφο της 14ης Αυγούστου 1992. Τονίζει, εξάλλου, ότι η προσφεύγουσα δεν υποστηρίζει ότι δεν μπόρεσε να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της επί του σημειώματος της ΡΕΜ της 1ης Ιουλίου 1992. Υπενθυμίζει ότι υπέβαλε τις παρατηρήσεις της με έγγραφο που απηύθυνε στην Επιτροπή στις 23 Δεκεμβρίου 1992.

- 107 Το ζήτημα αν η Επιτροπή οφείλει να συνεχίσει μια έρευνα δεν είναι ζήτημα που εξετάζεται στο πλαίσιο διαδικασίας εκατέρωθεν ακροάσεως, καθότι σκοπός της έρευνας είναι να καθοριστεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη θέσπιση μέτρων αντιντάμπινγκ. Από τη νομολογία (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2639) προκύπτει ότι η επανάληψη έρευνας δεν αποτελεί πράξη δεκτική προσφυγής, καθότι δεν επηρεάζει την κατάσταση των ενδιαφερομένων μερών.
- 108 Η PEM και η Chambre syndicale ισχυρίζονται ότι ακριβώς με το να εκθέσει τη δική της ερμηνεία, ιδίως επί του ζητήματος του αιτιώδους συνδέσμου, η προσφεύγουσα μπόρεσε να ελπίσει ότι θα αποφύγει την επανάληψη της έρευνας. Παρά το ότι κλήθηκε ρητώς με το έγγραφο της Επιτροπής της 17ης Ιουλίου 1992, η προσφεύγουσα πάντοτε αρνιόταν να γνωστοποιήσει τις παρατηρήσεις της επί του ζητήματος της ζημίας πριν από τη δημοσίευση, στις 14 Νοεμβρίου 1992, της ανακοινώσεως που ανήγγειλε την επανάληψη της έρευνας. Συνεπώς, παραιτήθηκε από το να εναντιωθεί στην επανάληψη αυτή. Έτσι, η μη κοινοποίηση του σημειώματος της PEM της 1ης Ιουλίου 1992 δεν μπορούσε να αποτέλεσει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 109 Το έγγραφο της Επιτροπής της 17ης Ιουλίου 1992 έχει δύο πτυχές. Αφενός, πληροφορούσε την προσφεύγουσα ότι, μετά την απόφαση Extramet II, η οποία ακύρωσε τον οριστικό κανονισμό 2808/89, η έρευνα επαναλαμβάνεται de jure και, αφετέρου, την καλούσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του ζητήματος της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής.
- 110 Όσον αφορά την πρώτη πτυχή, η προσφεύγουσα μπόρεσε να αμφισβητήσει, στα έγγραφά της της 14ης και 21ης Αυγούστου 1992, το βάσιμο της απόψεως της Επιτροπής. Συναφώς, όπως η προσφεύγουσα ομολόγησε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση σε απάντηση ερωτήσεως του Πρωτοδικείου, η γνώση του περιεχομένου του — κατ' εξοχήν τεχνικής φύσεως — σημειώματος της PEM της 1ης Ιουλίου 1992 δεν ήταν απαραίτητη και δεν την εμπόδισε να

προβάλλει την άποψή της επί του ζητήματος αν η Επιτροπή δικαιούταν να επαναλάβει την έρευνα. Συνεπώς, η διαβίβαση του σημειώματος της ΡΕΜ της 14ης Οκτωβρίου 1992 δεν προσέβαλε τα διαδικαστικά δικαιώματα της προσφεύγουσας.

- 111 Όσον αφορά τη δεύτερη πτυχή του εγγράφου της 17ης Ιουλίου 1992, η προσφεύγουσα ήταν σε θέση, τουλάχιστον από τις 17 Ιουλίου 1992, και εν πάση περιπτώσει από τις 14 Οκτωβρίου 1992, ημερομηνία κατά την οποία έλαβε το σημείωμα της ΡΕΜ της 1ης Ιουλίου 1992, δηλαδή ένα μήνα πριν από τη δημοσίευση, στις 14 Νοεμβρίου 1992, της ανακοινώσεως σχετικά με τη διαδικασία αντιντάμπινγκ, να προβάλλει την άποψή της ως προς τη συνδρομή των ουσιαστικών προϋποθέσεων που δικαιολογούσαν την επανάληψη της έρευνας, πράγμα που, άλλωστε, έκανε, για πρώτη φορά, στις 23 Δεκεμβρίου 1992 και, στη συνέχεια, καθ' όλη τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, μέχρι τη διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή.
- 112 Κατά συνέπεια, τα διαδικαστικά δικαιώματα της προσφεύγουσας δεν προσβλήθηκαν με τη διαβίβαση στις 14 Οκτωβρίου 1992 του σημειώματος που η ΡΕΜ κατέθεσε την 1η Ιουλίου 1992.
- 113 Επί πλέον, από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι η προσφεύγουσα ζήτησε γραπτώς από την Επιτροπή να λάβει γνώση του εγγράφου της ΡΕΜ της 1ης Ιουλίου 1992, παρ' όλων ότι γνώριζε την ύπαρξή του από τις 10 Ιουλίου 1992. Ελλείψει τέτοιας αιτήσεως έχουσας υποβληθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή δεν είχε καμία υποχρέωση βάσει της διατάξεως αυτής να γνωστοποιήσει στην προσφεύγουσα το περιεχόμενο του εγγράφου.
- 114 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους με το οποίο προβάλλεται παράβαση, αφενός, του άρθρου 7, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, καθόσον η Επιτροπή δεν διαβίβασε στην προσφεύγουσα ορισμένα έγγραφα που κατέθεσε η ΡΕΜ, και, αφετέρου, του άρθρου 8 του βασικού κανονισμού

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 115 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση του εμπιστευτικού χαρακτήρα ορισμένων εγγράφων.
- 116 Λόγω του σφάλματος αυτού, στη συνέχεια αρνήθηκε αδικαιολόγητα να κοινοποιήσει τα εξής έγγραφα:
- έγγραφο της ΡΕΜ της 19ης Αυγούστου 1993 προς την Επιτροπή, στο οποίο επισυνάπτονται έγγραφο της ΡΕΜ της 19ης Αυγούστου 1993 προς τον δικηγόρο της, κ. Rambaud, τα πρακτικά της επισκέψεως του εκπροσώπου της ΡΕΜ, κ. Plasse, στο εργοστάσιο της προσφεύγουσας στις 17 Αυγούστου 1993, τα οποία προσυπογράφονται από τον πρόεδρο της προσφεύγουσας, και πέντε επιστολές που η ΡΕΜ αντάλλαξε με την προσφεύγουσα μεταξύ 10ης και 17ης Αυγούστου 1993·
 - έγγραφο της ΡΕΜ της 11ης Αυγούστου 1993 προς την Επιτροπή, στο οποίο επισυνάπτεται έγγραφο της προσφεύγουσας της 4ης Αυγούστου 1993 προς την ΡΕΜ·
 - έγγραφο της ΡΕΜ της 5ης Αυγούστου 1993 προς την Επιτροπή, στο οποίο επισυνάπτονται δεκατρείς επιστολές που η ΡΕΜ αντάλλαξε με την προσφεύγουσα μεταξύ 26ης Απριλίου και 4ης Αυγούστου 1993·
 - το σημείωμα σχετικά με τις τεχνικές εργασίες στο εργοστάσιο της ΡΕΜ στο La Roche de Rame, το οποίο επισυνάπτεται στο έγγραφο της ΡΕΜ της 5ης Αυγούστου 1993 προς την Επιτροπή.

- 117 Όλα τα έγγραφα αυτά κατατέθηκαν διαδοχικώς από την ΡΕΜ κατά τη διάρκεια της έρευνας, χωρίς, σε κάποιο χρονικό σημείο, να ενημερωθεί σχετικά η προσφεύγουσα και χωρίς να πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφοι 2 και 3, του βασικού κανονισμού. Τελικά, μόλις στις 29 Σεπτεμβρίου 1993 η προσφεύγουσα έμαθε ότι ορισμένα εμπιστευτικά έγγραφα κατατέθηκαν στον φάκελο. Έκτοτε, ζήτησε κατ' επανάληψη να της κοινοποιηθούν τα έγγραφα αυτά.
- 118 Υπογραμμίζει ότι, αντίθετα με τον κανόνα του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, ουδεμία μη εμπιστευτική περίληψη είχε επισυναφθεί στα έγγραφα αυτά, και ιδίως στο έγγραφο της ΡΕΜ της 5ης Αυγούστου 1993 προς την Επιτροπή σχετικά με τις τεχνικές εργασίες στο εργοστάσιό της του La Roche de Rame, στα εσωτερικά σημειώματα της ΡΕΜ καθώς και στο έγγραφο της ΡΕΜ της 19ης Αυγούστου 1993 προς τον δικηγόρο Rambaud.
- 119 Ειδικότερα, όσον αφορά το έγγραφο της 5ης Αυγούστου 1993, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι πέντε εισαγωγικές του γραμμές αποτελούν μη εμπιστευτική περίληψη υπό την έννοια του βασικού κανονισμού, όταν το σχετικό έγγραφο είναι τεχνικό σημείωμα 18 σελίδων.
- 120 Εν πάση περιπτώσει, αν υποτεθεί ότι το τεχνικό αυτό σημείωμα ή ορισμένα από τα στοιχεία του δεν ήταν δυνατό να συνοψιστούν κατά μη εμπιστευτικό τρόπο, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας επέβαλλε να επισυναφθεί στο έγγραφο αυτό κατάλογος των συνημμένων εγγράφων που η ΡΕΜ κατέθεσε στην Επιτροπή, συνοδευομένων από την ένδειξη «εμπιστευτικό, δεν διαβιβάζεται».
- 121 Εξάλλου, η κοινοποίηση του τεχνικού αυτού σημειώματος στην προσφεύγουσα ήταν το αποτέλεσμα της επιμονής της και δεν πληρούσε κανένα από τα απαιτούμενα κριτήρια ούτε όσον αφορά την ημερομηνία της κοινοποίησης, ούτε όσον αφορά αυτόν που προέβη στην κοινοποίηση ούτε όσον αφορά το περιεχόμενο του κοινοποιηθέντος εγγράφου.

- 122 Κατ' αρχάς, μόνον κατόπιν πολλών διαβημάτων τόσο προς την Επιτροπή όσο και προς την ΡΕΜ και τον δικηγόρο της, η προσφεύγουσα έλαβε τελικά το τεχνικό σημείωμα στις 21 Μαΐου 1994, δηλαδή την ημέρα που έληξε η προθεσμία υποβολής των παρατηρήσεών της επί του προσωρινού κανονισμού. Η προσφεύγουσα υποχρεώθηκε τότε να διαμαρτυρηθεί έντονα για να λάβει από την Επιτροπή πρόσθετη προθεσμία μερικών ημερών, πράγμα που εξηγεί γιατί το υπόμνημά της υποβλήθηκε στις 27 Μαΐου 1994.
- 123 Όσον αφορά αυτόν που της διαβίβασε το τεχνικό σημείωμα, η προσφεύγουσα τονίζει ότι, καίτοι η Επιτροπή έφερε την υποχρέωση κοινοποίησεως, τελικά η ΡΕΜ ήταν εκείνη που, παρά την άρνηση του δικηγόρου της, δέχθηκε να της αποστείλει το έγγραφο. Συνεπώς, η Επιτροπή ουδόλως εκπλήρωσε το καθήκον της να εκτιμά με πλήρη αντικειμενικότητα τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εγγράφων.
- 124 Τέλος, όσον αφορά το τι της διαβιβάστηκε, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν της ανακοινώθηκαν τρία πολύ εμπιστευτικά στοιχεία: το σχέδιο του κλιβάνου του εργοστασίου, η αλληλογραφία σχετικά με καλώδια με πυρήνα και ένα τιμολόγιο τοπικού βιοτέχνη.
- 125 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η κοινοποίηση του τεχνικού σημειώματος ήταν ουσιώδης στο πλαίσιο της υποθέσεως, καθότι θα παρείχε τη δυνατότητα να εκτιμηθεί αν όντως η ΡΕΜ κατέβαλε προσπάθειες για να την προμηθεύει.
- 126 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα γνώριζε την ύπαρξη των εγγράφων, καθότι παρέθεσε κατάλογό τους στο παράρτημα 53 του δικογράφου της προσφυγής της, τον οποίο της είχε κοινοποιήσει η Επιτροπή.
- 127 Χάρη στον μη εμπιστευτικό φάκελο, η προσφεύγουσα έλαβε επαρκείς πληροφορίες ως προς το περιεχόμενο των εγγράφων ώστε να μπορέσει να ασκήσει τα δικαιώματά της άμυνας. Το τεχνικό σημείωμα της 5ης Αυγούστου 1993 κοινο-

ποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 21 Μαΐου 1994, εκτός τριών πολύ εμπιστευτικών στοιχείων, δηλαδή του σχεδίου του κλιβάνου του εργοστασίου στο La Roche de Rame, της αλληλογραφίας σχετικά με καλώδια με πυρήνα και ενός τιμολογίου τοπικού βιοτέχνη, στοιχείων που δεν μπορούσαν να συνοψιστούν κατά μη εμπιστευτικό τρόπο. Εξάλλου, η προσφεύγουσα προέβη σε παρατηρήσεις σχετικά με το τεχνικό σημείωμα στο υπόμνημά της της 27ης Μαΐου 1994, επ' ευκαιρία των παρατηρήσεών της επί του κανονισμού περί επιβολής προσωρινών δασμών.

128 Στο κάτω-κάτω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εγγράφων έναντι των εξαγωγέων και των άλλων εισαγωγέων.

129 Η PEM και η Chambre syndicale συντάσσονται με τα επιχειρήματα του Συμβουλίου.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

130 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή, πρώτον, ότι κακώς χαρακτήρισε ως εμπιστευτικά, τουλάχιστον έναντι αυτής, ορισμένα έγγραφα, δεύτερον, ότι δεν της κοινοποίησε ορισμένα έγγραφα του φακέλου και ότι, όσον αφορά τον τρόπο προσβάσεως στον φάκελο, της κοινοποίησε με καθυστέρηση ορισμένα έγγραφα του εμπιστευτικού φακέλου και δεν της διαβίβασε μη εμπιστευτικό κείμενο ή μη εμπιστευτική περίληψη ορισμένων από τα έγγραφα αυτά.

131 Οι τρεις αυτές αιτιάσεις αφορούν, στην ουσία, τα τέσσερα έγγραφα που περιέχονται στον προαναφερθέντα στη σκέψη 116 κατάλογο εμπιστευτικών εγγράφων τον οποίο η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα.

- 132 Πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται ότι τα έγγραφα αυτά δεν ήταν εμπιστευτικά έναντι τρίτων. Περιορίζεται να υπογραμμίσει ότι δεν ήταν εμπιστευτικά έναντι αυτής.
- 133 Όσον αφορά τη μη κοινοποίηση ή την καθυστερημένη κοινοποίηση ορισμένων εγγράφων, καθώς και την έλλειψη μη εμπιστευτικού κειμένου των εγγράφων που χαρακτηρίστηκαν ως εμπιστευτικά, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ, αφενός, των εγγράφων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα και που ήταν γνωστά σ' αυτήν, και, αφετέρου, των εγγράφων που, ενώ περιλαμβάνονται στους καταλόγους που κοινοποιήθηκαν στην IPS, δεν ήταν γνωστά σ' αυτήν.
- 134 Στην προσφεύγουσα ήταν γνωστά τα εξής έγγραφα: τα πρακτικά της επισκέψεως του κ. Plasse της 17ης Αυγούστου 1993 στην IPS, οι πέντε επιστολές που ανταλλάχθηκαν μεταξύ της PEM και της IPS μεταξύ 10ης και 17ης Αυγούστου 1993 και επισυνάπτονται στο έγγραφο της PEM της 19ης Αυγούστου 1993 προς την Επιτροπή, το έγγραφο της IPS της 4ης Αυγούστου 1993 προς την PEM το οποίο επισυνάπτεται στο έγγραφο της PEM της 11ης Αυγούστου 1993 προς την Επιτροπή, οι δεκατρείς επιστολές που επισυνάπτονται στο έγγραφο της PEM της 5ης Αυγούστου 1993 προς την Επιτροπή και το έγγραφο της IPS της 19ης Νοεμβρίου 1992 προς την PEM.
- 135 Εφόσον η Επιτροπή τα χαρακτήρισε ως εμπιστευτικά και κοινοποίησε κατάλογό τους στην προσφεύγουσα, και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η προσφεύγουσα διέθετε τα πρωτότυπα ή αντίγραφο των επιστολών αυτών, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη ούτε να κοινοποιήσει αντίγραφο των εγγράφων αυτών ούτε να συντάξει μη εμπιστευτικό κείμενο, τουλάχιστον έναντι της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, με το να κοινοποιήσει τον κατάλογο των επιστολών που ανταλλάχθηκαν μεταξύ της PEM και της προσφεύγουσας, οι οποίες υποβλήθηκαν στην Επιτροπή από την PEM, η Επιτροπή παρέσχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να προβάλλει λυσιτελώς την άποψή της και να ασκήσει πλήρως τα διαδικαστικά δικαιώματά της.
- 136 Όσον αφορά τα έγγραφα που ήταν άγνωστα στην προσφεύγουσα, δηλαδή το έγγραφο της PEM της 19ης Αυγούστου 1993 προς τον δικηγόρο της, Rambaud, τα διαβιβαστικά έγγραφα της PEM της 5ης, 11ης και 19ης Αυγούστου 1993 προς την Επιτροπή και το έγγραφο της PEM της 5ης Αυγούστου 1993 σχετικά με τις τεχνικές εργασίες στο εργοστάσιό της στο La Roche de Rame, η Επιτροπή, σύμ-

φωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού όφειλε να ζητήσει από την ΡΕΜ μη εμπιστευτικό κείμενο, εκτός αν η σύνταξη τέτοιας περιλήψεως ήταν αδύνατη.

- 137 Εντούτοις, η έλλειψη κοινοποιήσεως μη εμπιστευτικών περιλήψεων ήταν ικανή να συστήσει προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων που να δικαιολογεί την ακύρωση του επίδικου κανονισμού μόνον αν η προσφεύγουσα δεν γνώριζε επαρκώς το ουσιαδές περιεχόμενο του ή των εν λόγω εγγράφων και, ως εκ τούτου, δεν μπορούσε να προβάλλει λυσιτελώς την άποψή της ως προς την ακρίβεια των διαλαμβανομένων ή την επιρροή τους.
- 138 Όμως, δεν επρόκειτο περί αυτού.
- 139 Ειδικότερα, όσον αφορά τα έγγραφα της ΡΕΜ της 5ης, 11ης και 19ης Αυγούστου 1993 προς την Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε γραπτή αίτηση κοινοποιήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν όφειλε να της τα διαβιβάσει. Συγκεκριμένα, στο έγγραφο της της 5ης Οκτωβρίου 1993, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι έλαβε γνώση του καταλόγου των εγγράφων που η ΡΕΜ απηύθυνε στην Επιτροπή και ότι ορισμένα από τα έγγραφα αυτά ήταν γνωστά σ' αυτήν καθότι επρόκειτο περί επιστολών που ανταλλάχθηκαν μεταξύ αυτής και της ΡΕΜ. Κατά συνέπεια, περιόρισε την αίτησή της προσβάσεως στον εμπιστευτικό φάκελο της Επιτροπής στα εξής τρία έγγραφα: στο έγγραφο της ΡΕΜ της 19ης Αυγούστου 1993 προς τον δικηγόρο Rambaud, στα πρακτικά της επισκέψεως του Plasse της 17ης Αυγούστου 1993 στην προσφεύγουσα και στο έγγραφο της ΡΕΜ της 5ης Αυγούστου 1993 προς την Επιτροπή σχετικά με τις τεχνικές εργασίες στις οποίες η ΡΕΜ προέβη στο εργοστάσιό της στο La Roche de Rame.
- 140 Επί πλέον, η Επιτροπή επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σε απάντηση ερωτήσεων του Πρωτοδικείου, ότι τα έγγραφα της ΡΕΜ της 5ης, 11ης και 19ης Αυγούστου 1993 προς την Επιτροπή δεν ήταν παρά απλά διαβιβαστικά έγγραφα των επιστολών που ανταλλάχθηκαν μεταξύ της προσφεύγουσας και της ΡΕΜ. Υπό τις συνθήκες αυτές, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η Επιτροπή όφειλε να κοινοποιήσει τα έγγραφα αυτά παρά την έλλειψη ρητής γραπτής αιτήσεως, η έλλειψη κοινοποιήσεως δεν συνεπαγόταν, εν προκειμένω, προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας.

- 141 Όσον αφορά το έγγραφο της PEM της 19ης Αυγούστου 1993 προς τον δικηγόρο της, η προσφεύγουσα ομολόγησε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι είναι προδήλως εμπιστευτικό σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1982, 155/79, AM & S Europe κατά Επιτροπής (Συλλογή 1982, σ. 1575, σκέψεις 21 έως 23, 25 και 28), σχετικά με την προστασία της επικοινωνίας του πελάτη με τον δικηγόρο του.
- 142 Όσο για το σημείωμα της PEM της 5ης Αυγούστου 1993 σχετικά με τις τεχνικές εργασίες στο εργοστάσιο της PEM στο La Roche de Rame, το σημείωμα αυτό ορθώς μπορούσε να χαρακτηριστεί ως εμπιστευτικό έγγραφο υπό την έννοια του άρθρου 8 του βασικού κανονισμού, καθότι περιείχε εμπιστευτικές πληροφορίες επί των μεθόδων παρασκευής της PEM. Ωστόσο, όσον αφορά την Επιτροπή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις της στον τομέα της προσβάσεως στον φάκελο. Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, απάντησε με σημαντική καθυστέρηση στις θεμιτές αιτήσεις της προσφεύγουσας. Στη συνέχεια, δεν κοινοποίησε πραγματική μη εμπιστευτική περίληψη του εν λόγω εγγράφου. Τέλος, δεν δικαιολογεί ότι κατέβαλε τις προσπάθειες που ήταν αναγκαίες για την κοινοποίηση μη εμπιστευτικού κειμένου του εν λόγω εγγράφου. Συγκεκριμένα, τελικά κατόπιν αιτήσεως της προσφεύγουσας, και όχι της Επιτροπής, αποφάσισε η PEM να διαβιβάσει στην IPS το επίμαχο έγγραφο στις 21 Μαΐου 1994.
- 143 Εντούτοις, παρά όλες τις παρατυπίες αυτές, η προσφεύγουσα μπόρεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου αυτού εγκαίρως στις 27 Μαΐου 1994, δηλαδή πριν από την έκδοση του επιδικίου κανονισμού. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι πιο πάνω παρατυπίες δεν εμπόδισαν την προσφεύγουσα να προβάλει την άποψή της ως προς την ακρίβεια των διαλαμβανομένων στο έγγραφο ή την επιρροή τους.
- 144 Όσον αφορά τα τρία εμπιστευτικά στοιχεία, που περιλαμβάνονται στο τεχνικό σημείωμα της PEM της 5ης Αυγούστου 1993 και δεν ανακοινώθηκαν στην προσφεύγουσα ούτε συνοψίστηκαν γι' αυτήν, δηλαδή το σχέδιο του κλιβάνου του εργοστασίου της PEM, την αλληλογραφία σχετικά με καλώδια με πυρήνα και ένα τιμολόγιο τοπικού βιοτέχνη, πρέπει να τονιστεί, αφενός, ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τον εμπιστευτικό χαρακτήρα τους και, αφετέρου, ότι δεν αμφισβητεί ούτε την αδυναμία, που επικαλέστηκε η Επιτροπή, να συνταγεί μη εμπιστευτική περίληψη. Τέλος, η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται ότι δεν ήταν σε θέση να εκφράσει την άποψή της επί του τεχνικού σημειώματος λόγω της μη ανακοινώσεως των τριών αυτών εμπιστευτικών στοιχείων.

- 145 Υπό τις συνθήκες αυτές, το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου σκέλους με το οποίο προβάλλονται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε να ανακοινώσει στην προσφεύγουσα ορισμένες ουσιώδεις ενδείξεις για να μπορέσει η προσφεύγουσα να προβεί σε χρήσιμες παρατηρήσεις

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 146 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν ήταν σε θέση να εξετάσει ορισμένα στοιχεία αναγκαία για να δικαιολογηθεί η επιβολή των επιμέτρων δασμών. Καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας, αμφισβήτησε ορισμένα στοιχεία που η Επιτροπή έλαβε υπόψη για να επιβάλει τους δασμούς αντιντάμπινγκ, ιδίως δε την επιλογή των Ηνωμένων Πολιτειών ως χώρας αναφοράς και τη μη χρησιμοποίηση ολόκληρης της παραγωγικής ικανότητας της ΡΕΜ, χωρίς ουδέποτε να περιέλθουν στη διάθεσή της τα στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι αυτή η προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της θα υφίστατο ακόμη και αν είχε μπορέσει να διατυπώσει ρητώς την άποψή της επί των επιμέτρων σημείων του φακέλου.
- 147 Κατ' επανάληψη, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή να δικαιολογήσει βάσει ποιων εγγράφων θεωρεί ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες αποτελούν τη χώρα αναφοράς, καθότι κανένα στοιχείο δεν περιεχόταν στον φάκελο. Συναφώς, προσάπτει στην Επιτροπή όχι ότι δεν της επέτρεψε την πρόσβαση στον φάκελο αλλά ότι δεν της ανακοίνωσε τις ενδείξεις που δικαιολογούσαν την επιλογή των Ηνωμένων Πολιτειών ως χώρας αναφοράς. Τα δικαιολογητικά αυτά ήταν ακόμη περισσότερο σημαντικά, καθότι, λαμβάνοντας ως βάση υπολογισμού τις αμερικανικές τιμές, η Επιτροπή κατέληξε σε υπερβολικά περιθώρια ντάμπινγκ και σε δασμούς αντιντάμπινγκ που δεν μπορούσαν παρά να ενισχύσουν τη μονοπωλιακή θέση του κοινοτικού παραγωγού. Ήδη, κατά την πρώτη έρευνα, η προσφεύγουσα είχε θέσει υπό αμφισβήτηση την επιλογή της χώρας αυτής και είχε ζητήσει να ληφθεί υπόψη η κατασκευασμένη αξία του μεταλλικού ασβεστίου.

- 148 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή μπορούσε είτε να της κοινοποιήσει τον κατάλογο των πελατών του Αμερικανού παραγωγού, για να μπορέσει να εξακριβώσει ποιον τύπο προϊόντος αυτός μεταπώλούσε, είτε να της γνωστοποιήσει τον όγκο των εκ μέρους του πωλήσεων ακατεργάστου προϊόντος σε σχέση με τις πωλήσεις καλωδίων με πυρήνα. Αυτό καθαυτό, το τελευταίο στοιχείο δεν έθετε προβλήματα εμπιστευτικότητας και θα παρείχε στην IPS τη δυνατότητα να εξακριβώσει αν, όπως ισχυριζόταν η Επιτροπή, η αμερικανική αγορά μπορούσε να επιλεγεί ως αγορά αναφοράς.
- 149 Ομοίως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι κατά τη διάρκεια της έρευνας αμφισβήτησε τον συντελεστή χρησιμοποίησως της παραγωγικής ικανότητας της PEM, ο οποίος, κατά την επιχείρηση αυτή, σταθεροποιήθηκε ελαφρώς άνω του 50 %. Συναφώς, κατά τη διάρκεια της έρευνας έμαθε ότι, στην πραγματικότητα, η PEM δεν μπόρεσε να προμηθεύσει ορισμένους πελάτες.
- 150 Φρονεί ότι το Συμβούλιο δεν μπορεί να της προσάπτει ότι δεν προσκόμισε αριθμητικά στοιχεία για να αμφισβητήσει τον συντελεστή του 50 % που καθόρισε η Επιτροπή. Συγκεκριμένα, στην Επιτροπή απέκειτο να της ανακοινώσει τις πληροφορίες που θα της παρείχαν τη δυνατότητα να εξακριβώσει ότι η Επιτροπή προέβη σε ορθή αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών που έλαβε υπόψη.
- 151 Η Επιτροπή δεν παρέσχε την παραμικρή πληροφορία σχετικά με τις φερόμενες προσπάθειες της PEM και τις επενδύσεις στις οποίες φέρεται ότι προέβη για να προσπαθήσει να προμηθεύει την προσφεύγουσα. Συνεπώς, η προσφεύγουσα διερωτάται πώς η Επιτροπή μπόρεσε η ίδια να εξακριβώσει ότι η PEM προσκόμισε επαρκή στοιχεία που αποδεικνύουν τις επενδύσεις στον τομέα του μηχανολογικού εξοπλισμού, δεδομένου ότι ο τεχνικός χαρακτήρας των στοιχείων αυτών διέφευγε της αρμοδιότητάς της.
- 152 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η αλληλογραφία του δικηγόρου της προσφεύγουσας με την Επιτροπή μεταξύ της 12ης Αυγούστου 1993 και της 22ας Αυγούστου 1994 δείχνει ότι η προσφεύγουσα όντως εξέτασε τα στοιχεία που παρέθεσε.

- 153 Προσθέτει ότι η Επιτροπή πρέπει να ανακοινώνει μόνον τα στοιχεία που ζητούνται από ενδιαφερόμενο μέρος, και μόνον αν είναι χρήσιμα για την άμυνά του και είναι δυνατό να γίνει δεκτή η σχετική αίτηση χωρίς να θιγεί η αρχή της εμπιστευτικότητας. Ούτως ή άλλως, στην περίπτωση της προσφεύγουσας όντως εφαρμόστηκε η διαδικασία της εκατέρωθεν ακροάσεως όσον αφορά τα στοιχεία που ήταν χρήσιμα για την άμυνά της.
- 154 Όσο για το ζήτημα της χώρας αναφοράς, η PEM και η Chambre syndicale υπενθυμίζουν ότι το άρθρο 8 του βασικού κανονισμού, το οποίο αφορά την εμπιστευτική μεταχείριση των πληροφοριών, έχει εφαρμογή και επί των πληροφοριών που παρέχονται από τις επιχειρήσεις της χώρας αναφοράς. Όσον αφορά τα πληροφοριακά στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, είναι φανερό ότι στην ουσία είναι εμπιστευτικής φύσεως.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 155 Πρέπει να εξακριβωθεί αν η προσφεύγουσα ενημερώθηκε με επαρκή ακρίβεια σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά και τις σκέψεις βάσει των οποίων εξετάστηκε το ενδεχόμενο να προταθεί η θέσπιση οριστικών μέτρων ως προς τις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Κίνας και Ρωσίας.
- 156 Η προσφεύγουσα μελέτησε τον μη εμπιστευτικό φάκελο της Επιτροπής σε πέντε περιπτώσεις, στις 27 Απριλίου 1993, στις 4 Οκτωβρίου 1993, στις 17 Μαΐου 1994, στις 8 Ιουλίου 1994 και στις 26 Ιουλίου 1994.
- 157 Στη συνέχεια, με έγγραφο της 11ης Αυγούστου 1994, το οποίο απεστάλη σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχεία β' και γ', του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή ανακοίνωσε στον δικηγόρο της προσφεύγουσας τα κύρια πραγματικά περιστατικά και τις κύριες σκέψεις βάσει των οποίων εξετάζοταν το ενδεχόμενο να προταθεί η θέσπιση οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Κίνας και Ρωσίας.

- 158 Όσον αφορά την επιλογή των Ηνωμένων Πολιτειών ως χώρας αναφοράς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στον προσωρινό κανονισμό, η Επιτροπή έδειξε λεπτομερώς, στα σημεία 12 έως 18 των αιτιολογικών σκέψεων, τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες συνιστούν επιλογή κατάλληλη και μη στερούμενη λογικής υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.
- 159 Στο σημείο 15 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού τονίζεται ότι τα κοινοτικά όργανα έχουν εξετάσει τις επικρίσεις, εκ μέρους της IPS, της επιλογής της χώρας αναφοράς με βάση την αντιπροσωπευτικότητα των πωλήσεων του ληφθέντος υπόψη παραγωγού των Ηνωμένων Πολιτειών και το ομοειδές των προϊόντων.
- 160 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή παρέσχε στην προσφεύγουσα επαρκείς ενδείξεις σχετικά με τα κριτήρια που ελήφθησαν υπόψη για την επιλογή των Ηνωμένων Πολιτειών ως χώρας αναφοράς.
- 161 Η μοναδική αιτίαση που θα μπορούσε να προβληθεί εις βάρος της Επιτροπής είναι ότι δεν γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τα αποδεικτικά στοιχεία που δικαιολογούν τον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα των πωλήσεων μεταλλικού ασβεστίου του παραγωγού των Ηνωμένων Πολιτειών που ελήφθη υπόψη για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας στην ημεδαπή του αγορά.
- 162 Ωστόσο, ο όγκος των πωλήσεων του παραγωγού αυτού στην ημεδαπή του αγορά αποτελεί εμπιστευτικό στοιχείο, πράγμα το οποίο δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα. Επομένως, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να γνωστοποιήσει στην προσφεύγουσα τον όγκο πωλήσεων.
- 163 Η Επιτροπή δεν μπορούσε ούτε να γνωστοποιήσει τα άλλα δύο στοιχεία που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 148), καθότι ποτέ δεν της τα ζήτησε προηγουμένως.

- 164 Επί πλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση, αφενός, ότι η κοινοποίηση στην προσφεύγουσα του καταλόγου των πελατών του παραγωγού των Ηνωμένων Πολιτειών, για να της παρασχεθεί η δυνατότητα να εξακριβώσει ποιο τύπο προϊόντος αυτός μεταπωλεί, θα συνεπαγόταν την ανακοίνωση εμπιστευτικών στοιχείων, πράγμα που ομολογεί η προσφεύγουσα.
- 165 Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η γνωστοποίηση του όγκου των εκ μέρους του Αμερικανού παραγωγού πωλήσεων ακατεργάστου μεταλλικού ασβεστίου σε σχέση με τις πωλήσεις καλωδίων με πυρήνα δεν θα της παρείχαν τη δυνατότητα να γνωρίσει, έμμεσα, τον όγκο πωλήσεων μεταλλικού ασβεστίου του εν λόγω παραγωγού στην ημεδαπή του αγορά.
- 166 Τέλος, δεν έδειξε κατά ποιο τρόπο η μη κοινολόγηση των στοιχείων αυτών μπόρεσε να επηρεάσει τη δυνατότητά της άμυνας ή την έκβαση της διαδικασίας, πολλώ δε μάλλον καθόσον, όπως ορθώς υπογραμμίζει το Συμβούλιο, ουδέποτε υπέβαλε εναλλακτική πρόταση σχετικά με την επιλογή των Ηνωμένων Πολιτειών ως χώρας αναφοράς.
- 167 Συνεπώς, η αιτίαση σχετικά με την επιλογή των Ηνωμένων Πολιτειών ως χώρας αναφοράς πρέπει να απορριφθεί.
- 168 Όσον αφορά τη μη ανακοίνωση από την Επιτροπή των πληροφοριών που θα παρείχαν στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να κρίνει αν είναι βάσιμη η εκτίμηση σχετικά με τον συντελεστή χρησιμοποίησεως της παραγωγικής ικανότητας της ΡΕΜ, ο προσωρινός κανονισμός εκθέτει τα εξής στοιχεία (σημεία 29 έως 31 των αιτιολογικών σκέψεων):
- από το 1989, ο κοινοτικός παραγωγός πραγματοποίησε επενδύσεις σε νέους κλιβάνους και αύξησε ελαφρώς την παραγωγική του ικανότητα (δείκτης 103 το 1990, 107 το 1991 και 111 το 1992, έναντι 100 το 1989)·
 - η παραγωγή έμεινε σταθερή (δείκτης 88 το 1990, 94 το 1991 και 101 το 1992, έναντι 100 το 1989)·

— ο συντελεστής χρησιμοποίησης της παραγωγικής ικανότητας αυξήθηκε μετά την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ το 1989 και στη συνέχεια σταθεροποιήθηκε σε χαμηλότερο επίπεδο, ελαφρώς ανώτερο του 50 %.

- 169 Στον επίδικο κανονισμό (σημείο 20), το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι ήλεγξε τις αμφιβολίες που διατύπωσε η IPS και τις εξακριβώσεις στις οποίες η Επιτροπή προέβη πριν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο συντελεστής χρησιμοποίησης της παραγωγικής ικανότητας της PEM παρέμεινε μικρός, κυμανθείς μεταξύ του 50 και 60 % περίπου, κατά την υπό εξέταση περίοδο.
- 170 Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι η Επιτροπή εξήγησε τις παραμέτρους που χρησιμοποίησε για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι κατά την περίοδο της έρευνας ο συντελεστής χρησιμοποίησης της παραγωγικής ικανότητας της PEM, δηλαδή η σχέση μεταξύ πραγματικής παραγωγής και παραγωγικής ικανότητας της PEM, κυμάνθηκε μεταξύ 50 και 60 %. Προκύπτει επίσης ότι προέβη σε επανεξέταση του ζητήματος όταν, μετά την έκδοση του προσωρινού κανονισμού, υποστηρίχθηκε χωρίς οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο ότι η PEM δεν μπόρεσε να προμηθεύσει ορισμένους πελάτες.
- 171 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αιτίαση της προσφεύγουσας, η οποία στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή δεν της ανακοίνωσε καμία πληροφορία που θα της παρείχε τη δυνατότητα να κρίνει αν είναι βάσιμη η εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση σχετικά με τον συντελεστή χρησιμοποίησης της παραγωγικής ικανότητας της PEM, πρέπει να απορριφθεί.
- 172 Όσον αφορά τα έγγραφα που χρησιμοποιήθηκαν ως βάση για τους πιο πάνω υπολογισμούς, η Επιτροπή δεν είχε υποχρέωση να τα καταστήσει προσιτά στην προσφεύγουσα δυνάμει του άρθρου 8 του βασικού κανονισμού, καθόσον είχαν εμπιστευτικό χαρακτήρα, πράγμα που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, και δεν ήταν δυνατό να γίνει μη εμπιστευτική περίληψη των πληροφοριών.
- 173 Επί πλέον, η προσφεύγουσα δεν έδειξε κατά ποιο τρόπο η μη κοινοποίηση των εγγράφων αυτών μπόρεσε να επηρεάσει τη δυνατότητά της άμυνας ή την έκβαση της διαδικασίας, πολλώ δε μάλλον καθόσον ουδέποτε προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία ως προς το ότι οι υπολογισμοί της Επιτροπής είναι εσφαλμένοι.

- 174 Όσον αφορά την αιτίαση περί της φερομένης μη ανακοινώσεως πληροφοριών σχετικά με τις προσπάθειες που κατέβαλε η ΡΕΜ και τις επενδύσεις στις οποίες προέβη για να προμηθεύει την προσφεύγουσα, και η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί για τους λόγους που εκτίθενται ανωτέρω στις σκέψεις 142 έως 144 στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του λόγου ακυρώσεως.
- 175 Όσον αφορά το ζήτημα αν η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να σχηματίσει άποψη ως προς τα πραγματικά περιστατικά και τις σκέψεις βάσει των οποίων εξεταζόταν το ενδεχόμενο να προταθεί η θέσπιση οριστικών μέτρων σχετικά με τις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου καταγωγής Κίνας και Ρωσίας, πρέπει να υπομνησθεί ότι η προσφεύγουσα ζήτησε να γίνει ακρόασή της σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Η ακρόαση αυτή έλαβε χώρα στις 4 Μαΐου 1993.
- 176 Επί πλέον, η προσφεύγουσα έκανε γνωστή την άποψή της στην Επιτροπή καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας, πράγμα που προκύπτει από το ιστορικό της αλληλογραφίας μεταξύ του δικηγόρου της προσφεύγουσας και της Επιτροπής, όπως συνοψίστηκε από το Συμβούλιο:
- έγγραφο της 31ης Μαΐου 1994 (παράρτημα 40 του δικογράφου της προσφυγής): η προσφεύγουσα γνωστοποιεί τις μη εμπιστευτικές παρατηρήσεις της επί του προσωρινού κανονισμού· στο έγγραφο αυτό, αμφισβητεί την επιλογή των Ηνωμένων Πολιτειών ως χώρας αναφοράς, τον ίσο προς το 50 % συντελεστή χρησιμοποίησης της παραγωγικής ικανότητας του κοινοτικού παραγωγού, τη χρησιμότητα των επενδύσεων της ΡΕΜ και το ίσο προς 96 % κριτήριο καθαρότητας που υιοθέτησε η Επιτροπή· απάντηση της Επιτροπής της απευθύνθηκε με έγγραφο της 14ης Ιουνίου 1994·
 - έγγραφο της 11ης Ιουλίου 1994 (παράρτημα 42 του δικογράφου της προσφυγής): η προσφεύγουσα απαντά στο έγγραφο της Επιτροπής της 14ης Ιουνίου 1994, επαναλαμβάνοντας τις επικρίσεις που περιέχονται στο έγγραφο της της 31ης Μαΐου 1994·
 - έγγραφο της 22ας Αυγούστου 1994 (παράρτημα 62 του δικογράφου της προσφυγής): η προσφεύγουσα γνωστοποιεί τα σχόλιά της επί της επιστολής της 11ης Αυγούστου 1994, με την οποία η Επιτροπή εξέθεσε τα κύρια πραγματικά περιστατικά και τις κύριες σκέψεις βάσει των οποίων εξεταζόταν το ενδεχόμενο να προταθεί η θέσπιση οριστικών μέτρων· οι παρατηρήσεις της

προσφεύγουσας αφορούν ιδίως την επιλογή της χώρας αναφοράς, τον συντελεστή χρησιμοποίησης της παραγωγικής ικανότητας της ΡΕΜ, τον βαθμό καθαρότητας του ασβεστίου και τις προσπάθειες τις οποίες κατέβαλε η ΡΕΜ για να παραδίδει κατάλληλο προϊόν.

- 177 Έτσι, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα είχε πλήρως τη δυνατότητα να σχηματίσει άποψη σχετικά με την επιλογή της χώρας αναφοράς, τον καθορισμό του συντελεστή χρησιμοποίησης της παραγωγικής ικανότητας του εργοστασίου της ΡΕΜ, καθώς και τις πληροφορίες ως προς τις επενδύσεις στις οποίες προέβη η ΡΕΜ με σκοπό να προμηθεύει την IPS.
- 178 Επομένως, και το τρίτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 179 Συνεπώς, ο ίδιος ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται παράβαση των άρθρων 4, παράγραφος 4, και 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 180 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή κατέληξαν εσφαλμένως στο συμπέρασμα ότι το μεταλλικό ασβέστιο καταγωγής Κίνας και Ρωσίας, αφενός, και το μεταλλικό ασβέστιο που παρασκευάζει η ΡΕΜ, αφετέρου, είναι εναλλάξιμα όσον αφορά τις χρήσεις τους και, συνεπώς, ομοειδή υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού. Η έννοια του ομοειδούς είναι ανάλογη με την έννοια της εναλλαξιμότητας. Συνεπώς, το ομοειδές των εν λόγω προϊόντων έπρεπε να εξεταστεί σε σχέση με τα φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά τους και τις χρήσεις τους.

- 181 Κατά την προσφεύγουσα, το κοινό ασβέστιο καταγωγής Κίνας ή Ρωσίας και εκείνο που παράγει η ΡΕΜ δεν έχουν τα ίδια φυσικά χαρακτηριστικά. Το πρώτο έχει τη μορφή αποτορνευμάτων (ρηνισμάτων) λαμπρών και ομοιογενών, ενώ το δεύτερο είναι ασβέστιο σε ανομοιογενή κομμάτια, ινώδους και πορώδους μορφής, πάντοτε με επιφάνεια σκούρου χρώματος.
- 182 Τα τεχνικά χαρακτηριστικά των προϊόντων είναι εντελώς διαφορετικά. Οι χημικές αναλύσεις βάσει των οποίων προσδιορίζονται οι περιεκτικότητες σε αργίλιο και μαγνήσιο δείχνουν ότι δεν πρόκειται για τα ίδια προϊόντα. Το κοινοτικό ασβέστιο έχει πολύ μεγαλύτερη περιεκτικότητα σε οξυγόνο απ' ό,τι το ασβέστιο κινεζικής ή ρωσικής καταγωγής. Συγκεκριμένα, από τις διαφορετικές περιεκτικότητες σε οξυγόνο προκύπτει ότι το επίπεδο οξειδώσεως του ασβεστίου της ΡΕΜ είναι τέσσερις έως πέντε φορές ανώτερο.
- 183 Ακριβώς λόγω της μεγάλης οξειδώσεώς του σε σχέση με το ασβέστιο των άλλων παραγωγών στον κόσμο, το ασβέστιο της ΡΕΜ δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από την προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, το πολύ υψηλό ποσοστό οξυγόνου συνεπάγεται την εναπόθεση ασβέστη στους κλιβάνους, η οποία θα δημιουργούσε επιπλοκές στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας. Εξάλλου, η ΡΕΜ ομολογεί ότι το ασβέστιό της έχει πολύ πιο υψηλό ποσοστό οξυγόνου.
- 184 Για την προσφεύγουσα, το εν λόγω χαρακτηριστικό του ασβεστίου της ΡΕΜ είναι βασικό. Πολλώ δε μάλλον, δεδομένου ότι, εφόσον πρόκειται περί βιομηχανικού προϊόντος που προορίζεται για την παρασκευή παραγώγου προϊόντος και όχι περί προϊόντος που προορίζεται για τον τελικό καταναλωτή, καθορίζει τους όρους χρήσεως του προϊόντος και έχει σημαντικές συνέπειες για τη διαδικασία και το κόστος παραγωγής. Οι οικονομικές συνέπειες του διαφορετικού περιεχομένου σε οξυγόνο είναι μεγάλες.
- 185 Το επιχείρημα της ΡΕΜ ότι η διαφορά μεταξύ των δύο προϊόντων δεν οφείλεται στο ίδιο το ασβέστιο αλλά στη συγκεκριμένη μέθοδο που χρησιμοποιεί η προσφεύγουσα δεν μπορεί να γίνει δεκτό τόσο για νομικούς όσο και για πραγματικούς λόγους.

- 186 Το γεγονός ότι άλλοι χρήστες μπορούν να χρησιμοποιήσουν το μεταλλικό ασβέστιο της PEM αποδεικνύει μόνον ότι το ίδιο προϊόν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για διάφορους σκοπούς και υπό διαφορετικές συνθήκες. Το κοινό μεταλλικό ασβέστιο μπορεί να ενδιαφέρει διάφορες αγορές. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τις βιομηχανίες μολύβδου και σιδηροκραμάτων ή ως πρώτη ύλη για την παρασκευή διηρημένου ασβεστίου. Στην πρώτη περίπτωση, η διαφορετική καθαρότητα είναι αδιάφορη, όπως και το ποσοστό οξυγόνου. Αντιθέτως, το ποσοστό οξυγόνου είναι βασικό στη δεύτερη περίπτωση, η οποία αντιπροσωπεύει σημαντικό μέρος των χρήσεων ασβεστίου.
- 187 Το μεταλλικό ασβέστιο είναι πρώτη ύλη η οποία μεταποιείται για να χρησιμοποιηθεί στους τρεις πιο πάνω τομείς, δηλαδή στις βιομηχανίες μολύβδου (340 τόνοι, ήτοι 40 % των εφαρμογών ασβεστίου), στην επεξεργασία χάλυβα (570 τόνοι, ήτοι 46 % των εφαρμογών ασβεστίου) και στις επεξεργασίες ασβεστίου σε υψηλές θερμοκρασίες (100 τόνοι, ήτοι 11 % των εφαρμογών ασβεστίου). Το κοινό ασβέστιο της PEM μπορεί να χρησιμοποιηθεί χωρίς δυσκολία στις βιομηχανίες μολύβδου, αλλ' αντιθέτως δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για όλες τις επεξεργασίες ασβεστίου σε υψηλές θερμοκρασίες και σχεδόν για τα μισά προϊόντα που χρησιμεύουν για την επεξεργασία χάλυβα.
- 188 Η συλλογιστική της PEM είναι εσφαλμένη. Κατά την προσφεύγουσα, δεν μπορεί κανείς να περάσει από το μεταλλικό ασβέστιο — πρώτη ύλη στις τελικές χρήσεις του προϊόντος που παράγεται με βάση την πρώτη ύλη — χωρίς να λάβει υπόψη τη χρήση στο ενδιάμεσο στάδιο για την παρασκευή διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου. Όμως, μόνο σε σχέση με την ενδιάμεση αυτή αγορά έπρεπε να αξιολογηθούν οι όροι χρήσεως, καθόσον το ζήτημα συνίστατο στην εισαγωγή κοινού μεταλλικού ασβεστίου και όχι διηρημένου ασβεστίου.
- 189 Αν ληφθούν υπόψη τα στοιχεία αυτά και το σημαντικό μέρος που η επεξεργασία χάλυβα αντιπροσωπεύει στις χρήσεις ασβεστίου, δεν μπορεί να συναχθεί ότι οι διαφορές στον τρόπο χρήσεως είναι λίγο σημαντικές, και μάλιστα αμελητέες. Όλως αντιθέτως, μόνο για μία από τις τρεις εφαρμογές — τις βιομηχανίες μολύβδου — το κοινό ασβέστιο της PEM και το κοινό ασβέστιο κινεζικής ή ρωσικής καταγωγής είναι ομοειδή. Για τις άλλες δύο εφαρμογές, η PEM είναι υποχρεωμένη να προσφεύγει σε επαναποσταγμένο ασβέστιο. Συνεπώς, τα δύο προϊόντα δεν μπορούσαν να χαρακτηριστούν ομοειδή από τις κοινοτικές αρχές.

- 190 Εν κατακλείδι, δεν είναι εναλλάξιμα.
- 191 Κατά το Συμβούλιο, ένας επιχειρηματίας όπως η προσφεύγουσα, ο οποίος αναπτύσσει νέα μέθοδο για την αναγωγή ορισμένου προϊόντος σε κόκκους, δεν δημιουργεί δύο διαφορετικά προϊόντα, υπό την έννοια του βασικού κανονισμού, απλώς και μόνο διότι, αντίθετα με τις υφιστάμενες μεθόδους, η μέθοδός του είναι ιδιαίτερος ευαίσθητη στην έλλειψη ορισμένης καθαρότητας. Η διαφορετική ποιότητα ή η διαφορετική χρήση δεν αρκούν από μόνες τους για να διακρίνουν δύο προϊόντα. Πρέπει να εξετάζεται αν, γενικά, η αγορά θεωρεί ότι η διαφορετική ποιότητα ή η διαφορετική χρήση διακρίνουν δύο προϊόντα.
- 192 Η προσφεύγουσα δεν αδυνατεί να χρησιμοποιήσει το προϊόν της PEM, αλλά η χρήση αυτή θα την υποχρέωνε να υποβληθεί σε πρόσθετα έξοδα.
- 193 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται το διαφορετικό κόστος που έχει η εκ μέρους της χρησιμοποίηση μεταλλικού ασβεστίου, χωρίς να λαμβάνει υπόψη ότι τα κινεζικά και ρωσικά προϊόντα λαμβάνονται με τη μέθοδο της ηλεκτρολύσεως η οποία, σε οικονομία αγοράς, θα συνεπαγόταν υψηλότερο κόστος παραγωγής.
- 194 Κατά το Συμβούλιο, δεν πρέπει να συγχέεται το ζήτημα της ταυτότητας του χημικού στοιχείου ή μείγματος με το ζήτημα της ελλείψεως καθαρότητας. Η μεταβολή του επιπέδου καθαρότητας δεν επηρεάζει οπωσδήποτε το ομοειδές των προϊόντων. Το μεταλλικό ασβέστιο που παράγει η PEM είναι το ίδιο χημικό στοιχείο με το μεταλλικό ασβέστιο που παράγει η Κίνα και η Ρωσία. Η διαφορετική καθαρότητα δεν θεωρήθηκε από τα κοινοτικά όργανα ως έχουσα επιρροή επί της χρησιμοποίησεως του κοινού προϊόντος της PEM από άλλους μεταποιητές εκτός της προσφεύγουσας.

- 195 Το μεταλλικό ασβέστιο που εισάγεται από την Κίνα ή τη Ρωσία είναι σε όλους τους τομείς εναλλάξιμο με το μεταλλικό ασβέστιο που παρασκευάζεται από την PEM, καθότι το ασβέστιο που λαμβάνεται με την αργιλοθερμική μέθοδο και, κατά μείζονα λόγο, το ασβέστιο που λαμβάνεται με ηλεκτρόλυση ικανοποιεί τις τεχνικές απαιτήσεις του 86 % των βιομηχανικών καταναλωτών μεταλλικού ασβεστίου (βιομηχανίες μολύβδου, σιδηροκραμάτων και χάλυβα). Το 11 % των βιομηχανικών καταναλωτών (επεξεργασίες ασβεστίου σε υψηλές θερμοκρασίες) προτιμά ασβέστιο που λαμβάνεται με ηλεκτρόλυση, το οποίο η PEM θα μπορούσε να προμηθεύει προβαίνοντας σε απόσταξη του κοινού προϊόντος της. Το 3 % των βιομηχανικών καταναλωτών (πυρηνική βιομηχανία) απαιτεί προϊόν υψηλής καθαρότητας, το οποίο η PEM πάλι θα μπορούσε να προμηθεύει με το ασβέστιό της πυρηνικής ποιότητας.
- 196 Στηριζόμενες στην πρακτική που η Επιτροπή ακολουθεί όταν λαμβάνει αποφάσεις, η PEM και η Chambre syndicale ισχυρίζονται ότι, για να υπάρξουν ομοειδή προϊόντα, αρκεί τα κοινοτικά προϊόντα και τα προϊόντα καταγωγής τρίτης χώρας να έχουν κοινά βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά καθώς και τις ίδιες λειτουργίες και βασικές δυνατότητες χρήσεως που να τα καθιστούν ευρέως εναλλάξιμα, έστω και αν οι διαφορές στα χαρακτηριστικά, την εμφάνιση ή την ποιότητα μετριάζουν τον βαθμό εναλλαξιμότητας.
- 197 Εν προκειμένω, το κοινοτικό μεταλλικό ασβέστιο και το μεταλλικό ασβέστιο καταγωγής Κίνας ή Ρωσίας είναι ομοειδή προϊόντα.
- 198 Παρά μια ελαφρά διαφορά στο επίπεδο καθαρότητας και, επομένως, στην περιεκτικότητα σε οξυγόνο ανάλογα με τη χρησιμοποιηθείσα μέθοδο παραγωγής, το κοινοτικό μεταλλικό ασβέστιο και το κινεζικό ή ρωσικό μεταλλικό ασβέστιο έχουν, σε επαρκή βαθμό, κοντινά φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά ώστε να θεωρηθούν ομοειδή προϊόντα.
- 199 Τα δύο προϊόντα έχουν επίσης του ίδιους τελικούς χρήστες.

- 200 Τέλος, οι δύο μέθοδοι παραγωγής καθιστούν δυνατό να ληφθεί το λεγόμενο «κοινό» μεταλλικό ασβέστιο αρχικής μορφής, το οποίο χρησιμοποιείται κυρίως είτε υπό μορφή ενιαίας μάζας, στη βιομηχανία μολύβδου και σιδηροκραμάτων, είτε υπό διηρημένη μορφή.
- 201 Για τη χρησιμοποίηση μεταλλικού ασβεστίου υπό μορφή ενιαίας μάζας (καλύπτουσα το 40 % των αναγκών), το κοινοτικό μεταλλικό ασβέστιο και το κινεζικό ή ρωσικό μεταλλικό ασβέστιο είναι εντελώς εναλλάξιμα. Για τη χρησιμοποίηση μεταλλικού ασβεστίου υπό διηρημένη μορφή για τη δημιουργία αντιδράσεων κατά τις επεξεργασίες ασβεστίου σε υψηλές θερμοκρασίες, είναι αναγκαίο να χρησιμοποιηθεί ασβέστιο μεγαλύτερης καθαρότητας. Ωστόσο, το μεταλλικό αυτό ασβέστιο μπορεί να προέρχεται τόσο από παραγωγούς εγκατεστημένους στην Κίνα και τη Ρωσία, οι οποίοι χρησιμοποιούν την ηλεκτρολυτική μέθοδο, όσο και από εκείνους που χρησιμοποιούν την αργιλοθερμική μέθοδο, ένας από τους οποίους είναι η ΡΕΜ. Συγκεκριμένα, και η τελευταία μέθοδος καθιστά δυνατό να ληφθεί ασβέστιο πολύ μεγάλης καθαρότητας, η μοναδική δε διαφορά είναι η τιμή, καθόσον το κινεζικό ή ρωσικό ασβέστιο έχει μεγάλη καθαρότητα και είναι λιγότερο ακριβό χάρη στο ντάμπινγκ. Τελικά, το κοινοτικό μεταλλικό ασβέστιο και το εισαγόμενο μεταλλικό ασβέστιο έχουν τις ίδιες λειτουργίες και βασικές δυνατότητες χρήσεως για το 86 % των εφαρμογών, η δε μεγαλύτερη καθαρότητα του μεταλλικού ασβεστίου που χρησιμοποιείται, μέχρι το 11 % των αναγκών, για επεξεργασίες ασβεστίου σε υψηλές θερμοκρασίες μπορεί να ανευρεθεί τόσο στην ΡΕΜ όσο και στους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στην Κίνα και τη Ρωσία. Συνεπώς, τα προϊόντα αυτά είναι ομοειδή υπό την έννοια του βασικού κανονισμού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 202 Το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 4, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Ζημία καθορίζεται μόνο αν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων προκαλούν ζημία, δηλαδή προκαλούν ή υπάρχει κίνδυνος να προκαλέσουν, μέσω των επιπτώσεων του ντάμπινγκ ή της επιδότησης, σημαντική ζημία σε υφιστάμενο κλάδο παραγωγής της Κοινότητας ή καθυστερούν αισθητά τη δημιουργία αυτής της παραγωγής (...).

(...)

Η επίπτωση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδότησης πρέπει να αξιολογείται σε σχέση με την παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα (...).»

203 Το άρθρο 2, παράγραφος 12, του ίδιου κανονισμού ορίζει:

«(...) με τον όρο “ομοειδές προϊόν” νοείται ένα πανομοιότυπο προϊόν, δηλαδή όμοιο από κάθε άποψη με το εξεταζόμενο προϊόν ή, ελλείψει τούτου, ένα άλλο προϊόν του οποίου τα χαρακτηριστικά παρουσιάζουν στενή ομοιότητα προς εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος.»

204 Πρέπει να τονιστεί ότι τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά την ανάλυση περιπλόκων οικονομικών καταστάσεων (βλ., παραδείγματος χάριν, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψη 66) και ότι ο καθορισμός των «ομοειδών προϊόντων» εντάσσεται στο πλαίσιο αυτό (απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Σεπτεμβρίου 1997, T-170/94, Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-1383, σκέψη 63).

205 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εξακριβωθεί αν τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πραγματική ή νομική πλάνη ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, συνεπαγομένη ασφαλή εκτίμηση του ομοειδούς των προϊόντων (βλ., με το αυτό περιεχόμενο, την απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1988, 188/85, Fediol κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 4193, σκέψη 6).

206 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο, κατά την εξέταση του ζητήματος του ομοειδούς των προϊόντων, έλαβε υπόψη τόσο τις φυσικές όσο και τις τεχνικές διαφορές μεταξύ του προϊόντος της PEM και εκείνου που εισάγεται από την Κίνα και τη Ρωσία, καθώς και τις συνέπειές τους για τους ενδιαμέσους παραγωγούς, όπως η προσφεύγουσα.

- 207 Τα κοινοτικά όργανα μπορούν να θεωρούν ότι ένα κοινοτικό προϊόν και ένα προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ είναι ομοειδή, παρά την ύπαρξη φυσικών ή τεχνικών και άλλων διαφορών που περιορίζουν τις δυνατότητες χρήσεως των τελικών αγοραστών. Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει, όσον αφορά δασμούς αντιντάμπινγκ επί των ιαπωνικής καταγωγής φωτοτυπικών μηχανημάτων που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί (βλ., παραδείγματος χάριν, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1992, C-171/87, Canon κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1237, σκέψεις 47, 48 και 52, C-174/87, Ricoh κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1335, σκέψεις 35, 36 και 40, και C-179/87, Sharp Corporation κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1635, σκέψεις 25, 26 και 30), ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε πλάνη εκτιμήσεως όταν θεώρησαν, στο πλαίσιο της αξιολογήσεως της ζημίας του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, ως «παραγωγή ομοειδούς προϊόντος εντός της Κοινότητας» την παραγωγή του συνόλου των φωτοτυπικών μηχανημάτων, με όλα τα τμήματά τους, εκτός από τα μηχανήματα για τα οποία δεν υπήρχε κοινοτική παραγωγή, παρά την ύπαρξη τεχνικών διαφορών μεταξύ των διαφόρων φωτοτυπικών μηχανημάτων.
- 208 Στον επίδικο κανονισμό (σημεία 11 και 12 των αιτιολογικών σκέψεων), το Συμβούλιο δέχθηκε, χωρίς η προσφεύγουσα να διαφωνεί στο σημείο αυτό, ότι όσον αφορά τις εφαρμογές στις βιομηχανίες μολύβδου και σιδηροκραμάτων και στη χαλυβουργία το μεταλλικό ασβέστιο κοινής ποιότητας που παράγεται από την ΡΕΜ και εκείνο που εισάγεται από την Κίνα ή τη Ρωσία είναι εντελώς εναλλάξιμα και, συνεπώς, ομοειδή υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού.
- 209 Το ομοειδές αυτό των προϊόντων αφορά, έτσι, το 86 % της κοινοτικής αγοράς του μεταλλικού ασβεστίου, καθόσον οι βιομηχανίες μολύβδου και σιδηροκραμάτων, αφενός, και η χαλυβουργία, αφετέρου, αντιπροσωπεύουν αντιστοίχως το 40 και 46 % της κοινοτικής αγοράς.
- 210 Ωστόσο, όσον αφορά τη χαλυβουργία, η προσφεύγουσα θεωρεί στην ουσία ότι, για να εκτιμηθεί το ομοειδές των προϊόντων, δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη οι τελικοί αγοραστές αλλά οι ενδιαμέσοι αγοραστές, δηλαδή οι επιχειρήσεις που μεταποιούν μεταλλικό ασβέστιο σε διηρημένο μεταλλικό ασβέστιο. Ως επιχείρηση μεταποιήσεως μεταλλικού ασβεστίου σε διηρημένο μεταλλικό ασβέστιο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει το μεταλλικό

ασβέστιο κοινής ποιότητας που παράγει η ΡΕΜ. Συνεπώς, κατά την προσφεύγουσα, το προϊόν αυτό και το προελεύσεως Κίνας ή Ρωσίας δεν μπορούν να θεωρηθούν ομοειδή.

- 211 Η συλλογιστική αυτή είναι αβάσιμη.
- 212 Όταν τα κοινοτικά όργανα — Επιτροπή και Συμβούλιο — καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι οι επίμαχες εισαγωγές αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οφείλουν, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, να καθορίσουν τις συνέπειες των εισαγωγών αυτών στα ομοειδή προϊόντα εντός της Κοινότητας.
- 213 Συγκεκριμένα, το ομοειδές των βασικών προϊόντων (πρώτες ύλες), δηλαδή η εναλλαξιμότητά τους, πρέπει να αξιολογείται λαμβανομένων υπόψη ιδίως των προτιμήσεων των τελικών καταναλωτών, δεδομένου ότι η ζήτηση του βασικού προϊόντος εκ μέρους των μεταποιητικών επιχειρήσεων αποτελεί συνάρτηση της ζήτησεως των τελικών χρηστών.
- 214 Αντιθέτως, δεν αρκεί να εξετάζονται οι προτιμήσεις των μεταποιητικών επιχειρήσεων οι οποίες, για τεχνικούς ή οικονομικούς λόγους, μπορούν να προτιμούν το ένα βασικό προϊόν αντί του άλλου.
- 215 Πρέπει επίσης να εξετάζεται αν τα προϊόντα που ενσωματώνουν το βασικό αυτό προϊόν είναι ανταγωνιστικά μεταξύ τους, ειδικότερα δε όταν, όπως εν προκειμένω, η αξία που προσέθεσε η διαδικασία μεταποίησεως του βασικού προϊόντος είναι σχετικά μικρή σε σχέση με την αξία του τελικού προϊόντος.
- 216 Συγκεκριμένα, στην περίπτωση αυτή, η αύξηση της ζήτησεως του βασικού προϊόντος — εν προκειμένω του μεταλλικού ασβεστίου κινεζικής ή ρωσικής

καταγωγής —, κατόπιν μιας πρακτικής ντάμπινγκ, μπορεί να συνεπάγεται μείωση της τιμής του μεταποιημένου προϊόντος — του διηρημένου ασβεστίου που παράγει η IPS. Με τη σειρά της, η κατάσταση αυτή είναι ικανή να έχει ως συνέπεια τη μείωση της ζήτησεως του άλλου μεταποιημένου προϊόντος, του διηρημένου ασβεστίου της PEM, μείωση η οποία, με τη σειρά της, είναι ικανή να προκαλέσει μείωση της ζήτησεως του άλλου βασικού προϊόντος, του μεταλλικού ασβεστίου που παράγει η PEM.

- 217 Τότε, ζημιώνονται οι παραγωγοί του τελευταίου αυτού βασικού προϊόντος, του οποίου η χρήση δεν δημιουργεί ιδιαίτερα προβλήματα για τον τελικό χρήστη.
- 218 Οι μεταποιητικές επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν το βασικό προϊόν της PEM μπορούν όντως να υποχρεωθούν να παύσουν να αγοράζουν το προϊόν αυτό, το οποίο εξ ορισμού είναι πιο ακριβό από το βασικό προϊόν προελεύσεως Κίνας ή Ρωσίας. Μπορούν τότε είτε να στραφούν προς τους παραγωγούς των τρίτων αυτών χωρών είτε, αν είναι καθετοποιημένες επιχειρήσεις όπως η PEM, να μειώσουν τις τιμές τους, οπότε θα περιορίσουν την αποδοτικότητά τους και, κατά πάσα πιθανότητα, θα έχουν απώλειες, δηλαδή ζημιά υπό την έννοια του άρθρου 4 του βασικού κανονισμού (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 1995, T-166/94, Koyo Seiko κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2129, σκέψεις 32 έως 42, και ειδικότερα σκέψεις 35 και 36).
- 219 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν ούτε σε πραγματική πλάνη ούτε σε παράβαση των άρθρων 4, παράγραφοι 1 και 4, και 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού ούτε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, όταν θεώρησαν ότι το μεταλλικό ασβέστιο που παράγει η PEM και το κινεζικό και ρωσικό μεταλλικό ασβέστιο αποτελούν ομοειδή προϊόντα υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού.
- 220 Όσον αφορά τις επεξεργασίες ασβεστίου σε υψηλές θερμοκρασίες, προκύπτει ότι είναι αναγκαίο να χρησιμοποιείται μεταλλικό ασβέστιο μεγαλύτερης καθαρότητας από εκείνη του κοινής ποιότητας διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου του κοινοτικού παραγωγού. Ωστόσο, οι εφαρμογές αυτές αποτελούν μόλις ένα ήσσον ποσοστό (11 %) του συνόλου των εφαρμογών για τις οποίες το εν λόγω

προϊόν χρησιμοποιείται στην Κοινότητα. Συνεπώς, η αδυναμία χρησιμοποιήσεως του κοινής ποιότητας διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου της ΡΕΜ στον τομέα αυτόν δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση το βάσιμο της αναλύσεως των κοινοτικών οργάνων όσον αφορά το ομοειδές του εν λόγω προϊόντος.

221 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

222 Κατά την προσφεύγουσα, η ΡΕΜ δεν μπορούσε να επικαλεστεί ζημία υπό την έννοια του άρθρου 4 του βασικού κανονισμού, καθότι, πρώτον, δεν έκανε τίποτα για να προσπαθήσει να προμηθεύει την ΙΡS, δεύτερον, δεν μπορούσε να ισχυριστεί ότι οι εισγωγές με τιμές ντάμπινγκ την ανάγκασαν να μειώσει τις τιμές της του διηρημένου ασβεστίου και, τρίτον, το μεγαλύτερο μέρος των σχετικών εισαγωγών οφειλόταν στο γεγονός ότι η ΙΡS δεν κατέστη δυνατό να εφοδιάζεται από την ΡΕΜ.

223 Χωρίς να αρνείται την ύπαρξη ζημίας για τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, η προσφεύγουσα περιορίζεται να αμφισβητήσει είτε τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας αυτής είτε το ύψος της ζημίας. Οι αμφισβητήσεις αυτές πρέπει να εξεταστούν η μία κατόπιν της άλλης.

1. Επί του αιτιώδους συνδέσμου

224 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής. Προς στήριξη της αμφισβητήσεώς της, ισχυρίζεται, αφενός, ότι η ΡΕΜ δεν κατέβαλε προσπάθειες για να της προμηθεύει κοινής ποιότητας μεταλλικό ασβέστιο αρχικής μορφής και, αφετέρου, ότι η

PEM ήταν υπεύθυνη για τις πτώσεις της τιμής του μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής στις οποίες οφείλεται η ζημία που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής.

α) Επί της αιτιάσεως με την οποία προβάλλεται ότι η PEM δεν κατέβαλε προσπάθειες για να προμηθεύει στην προσφεύγουσα μεταλλικό ασβέστιο κοινής ποιότητας

Επιχειρήματα των διαδίκων

²²⁵ Όσον αφορά το πρώτο σημείο, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, μετά δύο χρόνια προσπαθειών, η PEM εξακολουθούσε να αδυνατεί να της προμηθεύει προϊόν ανάλογο με το κινεζικό ή ρωσικό μεταλλικό ασβέστιο, ενώ:

- γνώριζε από τη στιγμή που επαναλήφθηκαν οι σχέσεις τους την αιτία των δυσκολιών που συναντούσε η IPS κατά τη χρήση του μεταλλικού ασβεστίου κοινής ποιότητας που παρήγε η PEM·
- είχε δηλώσει ότι είναι σε θέση να της προμηθεύει προϊόν που να την ικανοποιεί·
- οι Καναδοί παραγωγοί είχαν χρειαστεί μόνον μερικές εβδομάδες για να παρακάμψουν παρόμοιες τεχνικές δυσκολίες·
- η PEM ισχυρίζεται ότι ξόδεψε σημαντικά ποσά σε έρευνες και επενδύσεις προσπαθώντας να προμηθεύει την IPS·
- ο όμιλος Réchiney είναι μεγάλος όμιλος, ο οποίος διαθέτει σημαντικά μέσα έρευνας.

- 226 Η εν λόγω αδυναμία προμηθείας κοινού μεταλλικού ασβεστίου στην IPS επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι η PEM παραιτήθηκε οριστικά από το εγχείρημα αυτό, καθότι οι τελευταίες δοκιμές αφορούσαν το πυρηνικό ασβέστιο.
- 227 Στην πραγματικότητα, η PEM δεν έκανε τίποτα για να προσπαθήσει να προμηθεύει την προσφεύγουσα. Αντιθέτως, επίτηδες επέλεξε να μην την προμηθεύει, όπως μαρτυρούν, εκτός από το ιστορικό των σχέσεων μεταξύ IPS και PEM και τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται στην προηγούμενη σκέψη, τα εξής στοιχεία:
- ενώ γνώριζε, από τον Δεκέμβριο του 1992, ότι το προϊόν της δεν είναι κατάλληλο για τη μέθοδο παρασκευής της IPS λόγω της μεγάλης περιεκτικότητάς του σε οξυγόνο, η PEM ανέφερε γραπτώς, τον Αύγουστο του 1993, ότι εξάγει εν θερμώ από τους κλιβάνους της ράβδους ασβεστίου (πράγμα που συντελεί στην οξείδωση του ασβεστίου).
 - το σημείωμα της PEM της 5ης Αυγούστου 1993 σχετικά με τις τεχνικές εργασίες στο εργοστάσιό της στο La Roche de Rame, το οποίο περιγράφει τις επενδύσεις που έγιναν για να βελτιωθεί το προϊόν της, έμεινε επί μακρόν εμπιστευτικό.
 - η PEM μπόρεσε, καθ' όλη τη διάρκεια των δοκιμών, να μάθει στοιχεία ευαίσθητα για την IPS, τα οποία της έδωσαν τη δυνατότητα να επιτύχει να επιβληθούν δασμοί αντιντάμπινγκ τέτοιου ύψους ώστε ο ανταγωνιστής της να εξουδετερωθεί στην αγορά (τούτο αποδεικνύεται από τα διαβήματα στα οποία η PEM προέβη τις παραμονές της επιβολής των οριστικών δασμών, καθώς και από την εκ μέρους της επιχειρήσεως αυτής καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως, η οποία συνίσταται κυρίως σε κατάχρηση διαδικασίας — έβδομος λόγος ακυρώσεως).
- 228 Η προσφεύγουσα ζήτησε επανειλημμένως κατά τη διάρκεια της έρευνας να διαταχθεί πραγματογνωμοσύνη για να μάθει ποιες προσαρμογές έγιναν από την PEM και αν ήταν ικανές να βελτιώσουν το προϊόν της. Η πραγματογνωμοσύνη αυτή ποτέ δεν διατάχθηκε. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα ζήτησε τη γνώμη ανεξάρτητου πραγματογνώμονα, του κ. Laurent, ο οποίος υπέβαλε την έκθεσή του στις 19 Μαΐου 1995. Κατ' αυτόν, η PEM γνώριζε εξ' υπαρχής τις ολέθριες συνέπειες του οξυγόνου που περιέχεται στο ασβέστιό της. Επί πλέον, διέθετε, στα εργοστάσιά της, όλα τα κατάλληλα μέσα για να λύσει το πρόβλημα αυτό χωρίς να υποχρεωθεί να καταφύγει σε δοκιμές, με προβλέψιμο αρνητικό αποτέλεσμα, στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας. Τέλος, περιέπλεξε και καθυ-

στέρησε τις πλέον προφανείς διαπιστώσεις, καθόσον αυστηρή μεθοδολογία, ακολουθούμενη εν ανάγκη από ανεξάρτητους πραγματογνώμονες, θα καθιστούσε δυνατό να αποφευχθούν δαπανηρές δοκιμές και να υπάρξουν ταχέως σαφή συμπεράσματα.

- 229 Κατά την άποψη του Συμβουλίου, το ζήτημα της αδυναμίας της PEM να προμηθεύει την προσφεύγουσα περιέχει ένα πραγματικό και ένα νομικό στοιχείο. Συγκεκριμένα, το ζήτημα είναι να καθοριστεί αν η PEM δεν ήταν σε θέση να προμηθεύει την προσφεύγουσα, οπότε, αν πρόκειται περί αυτού, το νομικό ζήτημα θα είναι αν, παρά ταύτα, μπορεί να γίνει δεκτό ότι υπάρχει ζημία. Το Συμβούλιο ομολογεί ότι η PEM δεν μπόρεσε να προμηθεύει προϊόν κοινής ποιότητας που να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της προσφεύγουσας. Εντούτοις, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η στάση της, όπως αποκαλύπτεται από τη δικογραφία, ήταν εντελώς εποικοδομητική.
- 230 Όσον αφορά τη φερόμενη άρνηση της PEM να προβεί στις αναγκαίες προσαρμογές για να μπορέσει να προμηθεύει την προσφεύγουσα, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι η PEM δεν έλαβε εύλογα μέτρα προς τούτο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 231 Το επιχείρημα που προβάλλει η προσφεύγουσα συνίσταται στο ότι η PEM δεν έκανε τίποτα για να προσπαθήσει να προμηθεύει στην IPS μεταλλικό ασβέστιο προσαρμοσμένο στις ανάγκες της. Για να καθοριστεί αν το επιχείρημα αυτό είναι ουσία βάσιμο, πρέπει να εξεταστεί το σύνολο των σχέσεων μεταξύ της προσφεύγουσας και της PEM.
- 232 Οι σχέσεις της πρώην Extramet και νυν IPS με την PEM είχαν διακοπεί από το 1985 μέχρι το 1991, τουλάχιστον όσον αφορά το ασβέστιο.

- 233 Τα στοιχεία της δικογραφίας καθιστούν δυνατό να περιγραφούν οι σχέσεις της προσφεύγουσας με την PEM κατά την περίοδο από το 1991 μέχρι το 1994.
- 234 Τον Ιούλιο του 1991, η IPS παρήγγειλε στην PEM 500 kg ασβεστίου. Το εμπόρευμα αυτό παραδόθηκε τον ίδιο μήνα, συνοδευόμενο με δείγμα 50 kg μεταλλικού ασβεστίου σε μικρές ράβδους. Η προσφεύγουσα ομολογεί ότι τότε δεν συνέχισε τις εμπορικές σχέσεις για να μην επηρεάσει τη διαδικασία ενώπιον του conseil de la concurrence, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο δικηγόρος της PEM είχε χρησιμοποιήσει την παραγγελία αυτή για να στηρίξει την άποψή του. Στις 19 Νοεμβρίου 1992, πέντε μέρες μετά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης της 14ης Νοεμβρίου 1992 σχετικά με τη διαδικασία αντιντάμπινγκ, απέστειλε επιστολή στην PEM με την οποία επέκρινε την ποιότητα του ασβεστίου που παραδόθηκε τον Ιούλιο του 1991.
- 235 Εν προκειμένω, δεν μπορεί συνεπώς να θεωρηθεί ότι, κατά την περίοδο της έρευνας από την 1η Ιουλίου 1991 μέχρι τις 31 Οκτωβρίου 1992, η PEM ήταν υπαίτια για τη ζημία που υπέστη. Συγκεκριμένα, κατά την περίοδο αυτή, η προσφεύγουσα, αφενός, δεν θεώρησε σκόπιμο να επαναλάβει τις εμπορικές σχέσεις με αυτήν και, αφετέρου, προμηθεύτηκε μεταλλικό ασβέστιο προελεύσεως Κίνας ή Ρωσίας, παρά την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ.
- 236 Εντούτοις, από τη νομολογία (απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 1996, T-161/94, Sinochem Heilongjiang, Συλλογή 1996, σ. II-695, σκέψη 88) προκύπτει ότι η εξέταση των στοιχείων που αφορούν περίοδο μεταγενέστερη της έρευνας μπορεί να αποδειχθεί αναγκαία όταν τα στοιχεία αυτά αποκαλύπτουν νέες εξελίξεις που καθιστούν φανερά απρόσφορη τη μελετώμενη επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ.
- 237 Συνεπώς, πρέπει να εξεταστούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας με τα οποία επιδιώκεται να αποδειχθεί ότι οι εξελίξεις μετά το τέλος της περιόδου έρευνας μπορούσαν να καταστήσουν φανερά απρόσφορη την επιβολή των επιμάχων δασμών.

- 238 Προς τούτο, πρέπει να ληφθούν υπόψη μόνον πραγματικά περιστατικά προγενέστερα της 19ης Οκτωβρίου 1994, ημερομηνίας εκδόσεως του επιδικίου κανονισμού. Αντιθέτως, πρέπει να αποκλειστούν τα μεταγενέστερα πραγματικά περιστατικά που είτε θα επιβεβαίωναν είτε θα αναιρούσαν το βάσιμο της ανάλυσεως των κοινοτικών οργάνων ως προς τον αιτιώδη σύνδεσμο.
- 239 Στις 21 Δεκεμβρίου 1992, ο υπεύθυνος των δραστηριοτήτων της PEM σχετικά με το ασβέστιο συνάντησε τον πρόεδρο της IPS στην έδρα της τελευταίας.
- 240 Κατά τη συνάντηση αυτή, οι δύο υπεύθυνοι συμφώνησαν στα εξής σημεία:
- έγινε δεκτό ότι η περιεκτικότητα σε οξυγόνο μπορούσε να είναι η αιτία των δυσκολιών που συναντούσε η IPS·
 - η PEM πρότεινε να δώσει παρτίδες μεταλλικού ασβεστίου στην IPS για να γίνουν δοκιμές με σκοπό να μειωθεί η περιεκτικότητα σε οξυγόνο·
 - έγινε επίσης δεκτό ότι η μέτρηση του οξυγόνου και η δειγματοληψία απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή και ότι τα αποτελέσματα που είχαν ληφθεί μέχρι τότε δεν είναι πολύ αξιόπιστα, καθότι οι δύο αυτές πτυχές απαιτούν ιδιαίτερη τεχνολογική ανάπτυξη για να μπορέσουν να εκτιμηθούν επί μονίμου βάσεως οι πρόοδοι της PEM όσον αφορά τη μείωση του ποσοστού οξυγόνου στο ασβέστιο.
- 241 Κατόπιν αυτού, οι δύο επιχειρήσεις προέβησαν το 1993 σε διάφορες δοκιμές. Με έγγραφο της 26ης Απριλίου 1993, λαμβανομένων υπόψη των αποτελεσμάτων της πρώτης δοκιμής, η PEM πρότεινε στην IPS ένα πρώτο σχέδιο εμπορικής συμφωνίας.

- 242 Με τηλεομοιοτυπία της 3ης Μαΐου 1993, η οποία περιέχεται στο παράρτημα 15 του υπομνήματος παρεμβάσεως της PEM, η IPS σημείωσε ότι η ανώτατη περιεκτικότητα οξυγόνου στα δείγματα της PEM είναι 0,36 % και όχι 0,4 και 0,5 %, αποτελέσματα των πρώτων αναλύσεων. Υπογράμμισε ότι το 0,36 % αποτελεί το ανώτατο όριο που είναι αποδεκτό απ' αυτήν. Κατά την PEM, τότε, η κατώτατη καθαρότητα του ασβεστίου που ήταν αποδεκτή από την IPS ήταν 97 %, και όλη η δυσκολία ήταν να προσδιοριστεί ακριβέστατα και χωρίς κίνδυνο σφάλματος το ποσοστό οξυγόνου στο ασβέστιο.
- 243 Με την ίδια τηλεομοιοτυπία της 3ης Μαΐου 1993, η IPS συνέστησε να ζητηθεί από το Centre Européen de Recherche en métallurgie des poudres της Γρενόβλης (στο εξής: Cermep), εργαστήριο αναλύσεων το οποίο χρησιμοποιούσε συνήθως η IPS, να εξετάσει μια μέθοδο αναλύσεως του οξυγόνου στο ασβέστιο. Στις 4 Ιουνίου 1993, η PEM και η IPS επισκέφθηκαν το εργαστήριο αυτό. Η μέθοδος αναλύσεως που πρότεινε τότε η IPS απορρίφθηκε. Διάφορες μέθοδοι αναλύσεως μελετήθηκαν. Η PEM και η IPS συμφώνησαν τελικά για μια μέθοδο που συνίστατο στην οξειδωση όλου του ασβεστίου του μεταλλικού δείγματος, για να καθοριστεί ο αρχικός ασβέστης και, συνεπώς, η περιεκτικότητα σε οξυγόνο.
- 244 Στις 6 Μαΐου 1993 συνήφθη συμφωνία για την παράδοση πέντε τόνων ασβεστίου σε μικρές ράβδους (και όχι σε κομμάτια όπως κατά τη δοκιμή τον Απρίλιο του 1993). Δεύτερη δοκιμή έγινε τον Ιούνιο του 1993 επί της παρτίδας των 5 τόνων μικρών ράβδων. Η δοκιμή με το ασβέστιο σε μικρές ράβδους υπήρξε αποτυχία και έδειξε ότι είχε λερωθεί η χύτρα διπλών τοιχωμάτων που είχε χρησιμοποιηθεί κατά την πρώτη δοκιμή.
- 245 Με έγγραφο της 2ας Ιουλίου 1993, η PEM επιβεβαίωσε στην IPS τη θέλησή της να συνεχίσει τις εμπορικές συζητήσεις για να καταλήξει στη σύναψη συμβάσεως προμηθείας, αλλά συγχρόνως εξέφρασε τις ανησυχίες της σχετικά με τη μέθοδο ελέγχου του οξυγόνου στο ασβέστιο. Γνωστοποίησε επίσης την πρόθεσή της να χρησιμοποιήσει στο εργοστάσιό της την τεχνολογική πρόοδο ώστε να μειωθεί αισθητώς το ποσοστό ασβέστη του ασβεστίου της. Η τεχνολογική αυτή πρόοδος συνίστατο στον εξοπλισμό των κλιβάνων του εργοστασίου της PEM με σύστημα ψύξεως υπό πίεση αργού.

- 246 Στις 15 Ιουλίου 1993, το Cermer γνωστοποίησε τα αποτελέσματα των αναλύσεων του στην IPS. Από τις αναλύσεις αυτές προέκυψε ότι το ασβέστιο της PEM είχε περιεκτικότητα σε οξυγόνο της ίδιας τάξεως με εκείνη του κινεζικού ή ρωσικού ασβεστίου. Αφού εξέφρασε αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία της μεθόδου που χρησιμοποίησε το Cermer, η PEM πρότεινε να παραδώσει ένα τόνο ασβεστίου ψυχθέντος υπό πίεση αργού και όχι υπό ατμοσφαιρική πίεση, για να γίνει νέα δοκιμή. Στο έγγραφο της της 11ης Αυγούστου 1993 προς την PEM, η IPS συμμερίστηκε τον σκεπτικισμό της PEM ως προς τις αναλύσεις του Cermer και δήλωσε ότι συμφωνεί να αποσταλεί δείγμα στο εργαστήριο αυτό για ανάλυση.
- 247 Από τις 13 έως τις 16 Σεπτεμβρίου 1993, έγινε τρίτη δοκιμή στις εγκαταστάσεις της IPS σε ποσότητα δύο τόνων ασβεστίου ψυχθέντος υπό πίεση αργού. Η δοκιμή αυτή απέτυχε. Ωστόσο, δεδομένου ότι τα θερμοηλεκτρικά στοιχεία ρυθμίσεως υψηλών και χαμηλών ζωνών του κλιβάνου τήξεως ανεστράφησαν από το προσωπικό της IPS κατά τον καθαρισμό των εγκαταστάσεων της IPS, η PEM θεώρησε ότι η ρύθμιση των εγκαταστάσεων αυτών μπορούσε να μην αντιστοιχεί σε ό,τι ήταν αναγκαίο για να γίνει δεκτό ασβέστιο μη κινεζικής ή ρωσικής καταγωγής. Ενώ δέχθηκε ότι επρόκειτο περί σφάλματος, η IPS θεώρησε ότι το σφάλμα αυτό δεν είχε καμία συνέπεια στο αποτέλεσμα.
- 248 Εν τω μεταξύ, και κατόπιν της πραγματοποιήσεως από την IPS συγκριτικών αναλύσεων μεταξύ του κοινού ασβεστίου της PEM και του κοινού ασβεστίου του Καναδού παραγωγού, με τις οποίες επιδιωκόταν να αποδειχθεί ότι η αιτία του προβλήματος της υψηλής οξειδώσεως του ασβεστίου της PEM ήταν η έλλειψη πυκνότητας, η PEM προέβη σε αναλύσεις επί των δύο αυτών τύπων ασβεστίου. Παρά τα αντίθετα αποτελέσματα με αυτά των αναλύσεων στις οποίες προέβη η IPS, η PEM προσπάθησε να αυξήσει την πυκνότητα των ράβδων της ασβεστίου. Παρήγαγε έξι τόνους συμπυκνωμένου μεταλλικού ασβεστίου, παρασκευασθέντος μέσω συμπυκνώσεως σε διπλό κώνο. Τελικά, το προϊόν αυτό δεν προτάθηκε στην IPS, καθόσον η εκ των υστέρων μέτρηση του οξυγόνου του έδινε ποσοστά 0,4 έως 0,5 %, τα οποία υπερέβαιναν κατά πολύ το επίπεδο ανοχής του κλιβάνου της IPS.
- 249 Τέταρτη δοκιμή διεξήχθη στις 15 και 16 Νοεμβρίου 1993, με συμφωνία της IPS, επί πέντε τόνων ασβεστίου ψυχθέντος υπό πίεση αργού. Δεδομένου ότι η δοκιμή απέτυχε εκ νέου, η PEM θεώρησε ότι πιο αποτελεσματικές δοκιμές θα μπορούσαν να γίνουν στις εγκαταστάσεις της IPS με βάση το πυρηνικό ασβέστιο (ασβέστιο N) της PEM (πρακτικά της επισκέψεως της 28ης Νοεμβρίου 1993 στο εργοστάσιο της PEM).

- 250 Κατά συνέπεια, η PEM ετοίμασε για την IPS παρτίδα πέντε τόνων ασβεστίου N μέσου επιπέδου 0,22 %, για να επιβεβαιωθεί ότι η σχέση μεταξύ του ποσοστού οξυγόνου και του ποσοστού ρυπάνσεως του κλιβάνου της IPS είναι γραμμική. Η παρτίδα αυτή έγινε δεκτή από την IPS μόλις τον Φεβρουάριο του 1995, επ' ευκαιρία των δοκιμών που έγιναν από τις 28 Φεβρουαρίου μέχρι τις 3 Μαρτίου 1995, δηλαδή μετά την έκδοση του επιδίκου κανονισμού.
- 251 Παραλλήλως, κατά την περίοδο από τον Δεκέμβριο του 1993 μέχρι τον Απρίλιο του 1994, η PEM συνέχιζε να εξετάζει θεωρητικά όλες τις πιθανές αιτίες οξειδώσεως του ασβεστίου (αδιαπέραστο των κλιβάνων, υπολείμματα ανθρακικών αλάτων του ασβέστη, οξυγόνο φερόμενο μέσω δευτερευουσών χημικών αντιδράσεων αναλόγως του κενού και της θερμοκρασίας, συνέπειες που έχει επί του οξυγόνου το επίπεδο αργιλίου στο ασβέστιο). Χωρίς να αμφισβητεί ότι όντως έγιναν τα πιο πάνω, η IPS παραπονεύεται ότι δεν πληροφορήθηκε επακριβώς το περιεχόμενο και τα αποτελέσματα των εν λόγω αναλύσεων και δοκιμών.
- 252 Με έγγραφο της 21ης Ιουλίου 1994, η PEM υπέβαλε στην IPS νέα εμπορική πρόταση: στην ουσία, ήταν διατεθειμένη να μετάσχει στα έξοδα δοκιμής σχετικά με 5 τόνους ασβεστίου που ήταν έτοιμοι ήδη από τα τέλη του 1993 και, σε περίπτωση επιτυχίας, να δεσμευθεί να παραδίδει στην IPS μεταξύ 100 και 150 τόνων ετησίως, επί πέντε έτη. Λαμβανομένων υπόψη των ποσοτήτων αυτών, προσέφερε στην IPS τιμές ιδιαίτερας ευνοϊκής για πυρηνικό ασβέστιο N. Εντούτοις, κατά την IPS, οι τιμές αυτές ήταν ακόμη πολύ πιο πάνω από τις τιμές του κοινού ασβεστίου, οπότε θα την έθεταν εκτός αγοράς.
- 253 Κατά τα τέλη του Μαρτίου του 1994, η PEM διέθεσε, προσπαθώντας να ικανοποιήσει τις ανάγκες της IPS, 1,5 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (FF) στους εξής τομείς: επενδύσεις/κλιβανοί, 0,5 εκατομμύρια FF· εξοπλισμός για τις δόσεις οξυγόνου, 0,1 εκατομμύριο FF· έξοδα έρευνας και αναπτύξεως εκτός υποδομής, 0,9 εκατομμύρια FF. Κατά την PEM, το κονδύλι σχετικά με τα έξοδα έρευνας και αναπτύξεως αντιπροσώπευε, το 1993, το 8 % του ετησίου κονδυλίου «αναλύσεις» του κεντρικού εργαστηρίου έρευνας της PEM, ενώ τα άλλα έξοδα αντιπροσώπευαν το 25 % των ετησίων επενδύσεων της PEM στο εργοστάσιό της στο La Roche de Rame.

- 254 Η προσφεύγουσα, εξάλλου, ισχυρίζεται ότι, κατά προφορικές δηλώσεις τεχνικών της ΡΕΜ, τα έξοδα έρευνας και αναπτύξεως μπορούν να εξομοιωθούν με γενικά έξοδα και να επιμεριστούν κατ' αποκοπήν στις διάφορες δραστηριότητες της εταιρίας. Στο σημείο αυτό, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι όντως έγιναν τα έξοδα αυτά, αλλά απλώς αμφισβητεί, χωρίς να προσκομίσει απόδειξη, τον καταλογισμό τους στο ένα ή το άλλο κονδύλι του προϋπολογισμού.
- 255 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, έχει αποδειχθεί ότι ο κοινοτικός παραγωγός ΡΕΜ κατέβαλε μη αμελητέες προσπάθειες προσαρμογής προκειμένου να ικανοποιήσει τις τεχνικές ανάγκες της προσφεύγουσας.
- 256 Συνεπώς, τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε πραγματική πλάνη ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά τη θέληση της ΡΕΜ να προμηθεύει την προσφεύγουσα. Το να θεωρηθεί ότι οι προσπάθειες που κατέβαλε η ΡΕΜ δεν αποδεικνύουν τη θέλησή της να προμηθεύει την ΙΡΣ και ότι, κατά συνέπεια, ο αιτιώδης σύνδεσμος διεκόπη λόγω της συμπεριφοράς του ευρωπαϊκού κλάδου παραγωγής θα κατέληγε στο να καταστεί αδύνατη η επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ επί της εισαγωγής πρώτων υλών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν είναι σε θέση να προμηθεύει ορισμένους εισαγωγείς λόγω της ειδικής φύσεως των μεθόδων τους παραγωγής. Η λύση αυτή θα ήταν ασυμβίβαστη με τον σκοπό του βασικού κανονισμού, ο οποίος επιδιώκει να προστατεύσει την κοινοτική βιομηχανία από τις αθέμιτες πρακτικές τιμών τρίτων χωρών.
- 257 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα.
- 258 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει πρώτα ότι οι επενδύσεις που έγιναν στο εργοστάσιο της ΡΕΜ αντιστοιχούσαν στις ειδικές ανάγκες της ΡΕΜ. Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι επενδύσεις αυτές προορίζονταν να ικανοποιήσουν και όσα ζήτησε η ΙΡΣ. Συναφώς, κατά τα όσα ανέφερε η ίδια η προσφεύγουσα, η εν θερμώ εξαγωγή των ράβδων ασβεστίου από τον κλίβανο μπορούσε να συντελέσει στην οξείδωση του ασβεστίου. Όμως, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η ΡΕΜ μπορούσε νωρίτερα να λύσει το πρόβλημα αυτό, η εξαγωγή

από τον κλίβανο των ράβδων ασβεστίου όταν θα είχαν ψυχθεί δεν θα μπορούσε να λύσει, όπως υπέδειξε η προσφεύγουσα, το πρόβλημα της οξειδώσεως του μεταλλικού ασβεστίου της PEM.

- 259 Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης την έκθεση ενός εντεταλμένου από αυτήν πραγματογνώμονα, του κ. Laurent, της 19ης Μαΐου 1995, στην οποία επισημαίνονται ασυνέπειες και ανώφελες παρεκβάσεις στη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για τη λύση του προβλήματος καθώς η ξεκάθαρη θέληση της PEM να περιπλέξει και καθυστερήσει προφανείς διαπιστώσεις, όπως την αιτία του προβλήματος. Όμως, η έκθεση αυτή καταρτίστηκε μετά την έκδοση του επιδικίου κανονισμού, οπότε δεν μπόρεσε να ληφθεί υπόψη από τα κοινοτικά όργανα. Επί πλέον, δεν είναι καθοριστική, στο μέτρο που τα πορίσματά της αντικρούονται από την έκθεση του καθηγητή Winand, πραγματογνώμονα εντεταλμένου από την PEM.
- 260 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το πόρισμα του τελευταίου αυτού πραγματογνώμονα, το οποίο φέρει τη χρονολογία 18 Δεκεμβρίου 1995, στηρίζεται στην ανάλυση ενός μόνον εγγράφου της PEM προς την IPS, του εγγράφου της 20ής Μαΐου 1994, ενώ το πόρισμα του κ. Laurent στηρίζεται στην εξέταση ολόκληρου του φακέλου. Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι στο έγγραφο της PEM που εξέτασε ο καθηγητής Winand εκτίθενται τα ουσιώδη στοιχεία των σχέσεων των δύο εταιριών κατά την περίοδο από τον Δεκέμβριο του 1992 μέχρι τον Απρίλιο του 1994. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να δοθεί λιγότερη πίστη στην έκθεση του καθηγητή Winand απ' ό,τι στην έκθεση του κ. Laurent.
- 261 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλλει κατά της Επιτροπής την αιτίαση ότι, στο πλαίσιο αυτό, δεν προσέφυγε σε ανεξάρτητο πραγματογνώμονα για να εξακριβώσει αν όντως η PEM κατέβαλε προσπάθειες για να της προμηθεύει προϊόν που να είναι κατάλληλο γι' αυτήν. Αφενός, ο βασικός κανονισμός δεν επέβαλλε στο κοινοτικό όργανο να προσφύγει στο μέτρο αυτό πριν προτείνει οριστικά μέτρα. Αφετέρου, τα πραγματικά στοιχεία που περιείχονταν στον φάκελο κατέστησαν το αντικείμενο εξακριβώσεων εκ μέρους των υπηρεσιών της Επιτροπής και διαδικασίας ακροάσεως τόσο της PEM όσο και της προσφεύγουσας. Τέλος, τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να ενεργούν εντός προθεσμιών αναγκαστικά περιορισμένων για τη θέσπιση οριστικών μέτρων και πάντοτε απόκειται σ' αυτά να εκτιμούν σε τελικό στάδιο τα πραγματικά περιστατικά των οποίων έγινε επίκληση από τα ενδιαφερόμενα μέρη στο πλαίσιο διαδικασίας αντιντάμπινγκ.

262 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν υπερέβη το περιθώριο εκτιμήσεως που διέθετε εν προκειμένω.

263 Κατά συνέπεια, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί της αιτιάσεως με την οποία προβάλλεται ότι η ΡΕΜ είναι υπεύθυνη για τις πτώσεις των τιμών του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου οι οποίες προκάλεσαν τη ζημία που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

264 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με τα πληροφοριακά στοιχεία που παρέσχε στην Επιτροπή με έγγραφο της 25ης Αυγούστου 1994, η ΡΕΜ είναι εκείνη που, εξ ιδίας πρωτοβουλίας, μείωσε, χωρίς να είναι αναγκασμένη γι' αυτό, τις τιμές, καθότι, αντίθετα με όσα εκτίθενται στο σημείο 19 των αιτιολογικών σκέψεων των επιδίκου κανονισμού, οι τιμές της ΙΡS ήταν πάντοτε υψηλότερες των τιμών της ΡΕΜ. Συγκεκριμένα, οι μελέτες επί των τιμών της ΡΕΜ που κοινοποιήθηκαν στη Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (ΓΔ ΙV) δείχνουν, αντιθέτως, ότι η επιχείρηση αυτή ακολούθησε πολιτική εξώσεως της ΙΡS από την αγορά, ευθυγραμμίζοντας τις τιμές της στο 10 έως 15 % κάτω των τιμών της ΙΡS, χωρίς να λάβει σε κανένα χρονικό σημείο υπόψη το πραγματικό κόστος της.

265 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι οι τιμές της ΡΕΜ δεν είναι τιμές που η ΡΕΜ απλώς και μόνον ανακοίνωσε, όπως οι τιμές που η προσφεύγουσα ανακοίνωσε στη ΓΔ ΙV, αλλά λογιστικά στοιχεία που η Επιτροπή εξακριβώσε επί τόπου, στις εγκαταστάσεις της ΡΕΜ. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα αρνήθηκε να παράσχει στοιχεία σχετικά με τις δικές τις τιμές μεταπώλησεως και η Επιτροπή υποχρεώθηκε να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα στοιχεία, δηλαδή το γεγονός ότι η τιμή της ΡΕΜ μειώθηκε κατά 17 %. Πράττοντας αυτό, η Επιτροπή ενήργησε με βάση το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού.

- 266 Όσο για το επιχείρημα ότι δεν ανακοίνωσε τις δικές της τιμές μεταπωλήσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα αριθμητικά αυτά στοιχεία ήταν διαθέσιμα, καθότι ήταν στην κατοχή της ΓΔ IV από της υποβολής της καταγγελίας, στις 12 Ιουλίου 1994, και ήταν στην κατοχή επίσης του Συμβουλίου, καθότι επισυνάφθηκαν στην προσφυγή ακυρώσεως. Πάντως, δεν έχει ακόμη διαβάσει κάτι που να αποδεικνύει την ανακρίβεια των στοιχείων αυτών.
- 267 Όσον αφορά το έγγραφο της IPS της 25ης Αυγούστου 1994 προς τη ΓΔ IV που η προσφεύγουσα επικαλείται προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι πρώτη η PEM μείωσε τις τιμές, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι το έγγραφο αυτό απευθύνθηκε στη ΓΔ IV της Επιτροπής χωρίς αντίγραφο για τη Γενική Διεύθυνση Εξωτερικών Οικονομικών Σχέσεων (ΓΔ I).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 268 Το άρθρο 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος ή μία τρίτη χώρα αρνείται την πρόσβαση στις αναγκαίες πληροφορίες ή δεν τις παρέχει εντός ευλόγου προθεσμίας ή εμποδίζει σημαντικά την έρευνα, μπορεί να συνάγονται προκαταρκτικά ή οριστικά συμπεράσματα, θετικά ή αρνητικά, βασιζόμενα στα διαθέσιμα στοιχεία. Στην περίπτωση που η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος ή τρίτη χώρα έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη τα στοιχεία αυτά και να απορρίπτει τα αιτήματα στα οποία αναφέρονται.»

- 269 Προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι πρώτη η PEM μείωσε τις τιμές της και, ως εκ τούτου, η PEM είναι υπαίτια της ζημίας που η ίδια υπέστη, η προσφεύγουσα επικαλείται το έγγραφό της της 25ης Αυγούστου 1994 προς τη ΓΔ IV, στο οποίο είχε επισυναφθεί ανακεφαλαιωτικός πίνακας των τιμών της προσφεύγουσας στην αγορά του διηρημένου ασβεστίου.

- 270 Ωστόσο, όπως ορθώς τονίζει το Συμβούλιο, δεν διαβίβασε τον πίνακα αυτόν στη ΓΔ Ι, τη μόνη γενική διεύθυνση που είναι αρμόδια για την έρευνα στο πλαίσιο διαδικασιών αντιντάμπινγκ.
- 271 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να λάβει τα πληροφοριακά αυτά στοιχεία από την προσφεύγουσα, καθότι η προσφεύγουσα πάντοτε αρνιόταν να παράσχει στοιχεία σχετικά με τις πωλήσεις της στην αγορά του διηρημένου ασβεστίου. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί τα στοιχεία αυτά στην παρούσα δίκη κατά του επιδικίου κανονισμού.
- 272 Εξάλλου, ο εν λόγω πίνακας γνωστοποιήθηκε στη ΓΔ IV χωρίς να υποστηρίζεται με αποδεικτικά έγγραφα. Αντιθέτως, οι τιμές της ΡΕΜ στην αγορά του διηρημένου ασβεστίου αποτελούν λογιστικό στοιχείο που η Επιτροπή εξακρίβωσε επί τόπου, στις εγκαταστάσεις της ΡΕΜ. Υπό τις συνθήκες αυτές, αντιμετωπίζοντας την άρνηση της προσφεύγουσας να παράσχει στοιχεία σχετικά με τις δικές της τιμές μεταπωλήσεως, η Επιτροπή, λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων στοιχείων και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, βασιμίως δέχθηκε ότι η τιμή της ΡΕΜ μειώθηκε κατά 17 % λόγω των πρακτικών ντάμπινγκ των Ρώσων και Κινέζων παραγωγών.
- 273 Συνεπώς, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

2. Επί του ύψους της ζημίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 274 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το μεγαλύτερο μέρος των σχετικών εισαγωγών οφειλόταν στο ότι δεν κατέστη δυνατό να εφοδιάζεται από την ΡΕΜ. Τονίζει ότι, μεταξύ 1989 και 1993, πραγματοποίησε το 62 έως 97 % των

εισαγωγών των εν λόγω προϊόντων προελεύσεως Κίνας και Ρωσίας στην Κοινότητα, δηλαδή το 70 % κατά μέσον όρο και, για την περίοδο της έρευνας, το 65,7 %, και όχι το 50 % όπως ισχυρίζεται το Συμβούλιο στον επίδικο κανονισμό. Υπό τις συνθήκες αυτές, η PEM δεν μπορεί να προβάλλει καμία ζημία λόγω των εισαγωγών αυτών, καθότι αδυνατούσε να παράγει ασβέστιο που να έχει την ίδια χρήση. Το πολύ, η ζημία που υπέστη ενδεχομένως η PEM θα μπορούσε να αφορά μόνον το 30 % που εισαγόταν από άλλους χρήστες στην Κοινότητα.

275 Το Συμβούλιο τονίζει ότι η ζημία πρέπει να καθοριστεί λαμβανομένων υπόψη όχι μόνον των πωλήσεων του μεταλλικού ασβεστίου που εισήχθη αλλά και των πωλήσεων του ασβεστίου που μεταποιήθηκε σε κόκκους. Αν δεν γίνει αυτό, θα υπάρχει η παράλογη συνέπεια να μην είναι δυνατό να αποκατασταθούν οι συνθήκες του θεμιτού ανταγωνισμού στην περίπτωση που ένα προϊόν που εισήχθη υπό συνθήκες ντάμπινγκ μεταποιήθηκε πριν μεταπωληθεί.

276 Αν υποθεθεί ότι η PEM δεν είναι ικανή να προμηθεύει στην προσφεύγουσα κατάλληλο προϊόν, οι εισαγωγές που έγιναν από την προσφεύγουσα προκάλεσαν παρά ταύτα ζημία στην PEM, καθότι το εισαγόμενο προϊόν μεταπωλείται υπό μορφή κόκκων ανταγωνιστικά με το ασβέστιο σε κόκκους το οποίο πωλεί η PEM. Οι υπό συνθήκες ντάμπινγκ τιμές εισαγωγής μετακυλίνονται στις τιμές μεταπωλήσεως των κόκκων ασβεστίου (σφαιρικών) και, ως εκ τούτου, προκαλούν ζημία στην PEM, η οποία πωλεί επίσης κόκκους ασβεστίου (μη σφαιρικούς) στην κοινοτική αγορά. Επομένως, κακώς ισχυρίζεται η προσφεύγουσα ότι η ζημία αφορά μόνον τις εισαγωγές που έγιναν από άλλους χρήστες στην Κοινότητα.

277 Όσο για τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι εισήγε μεταξύ του 62 και 97 % των εν λόγω προϊόντων προελεύσεως Κίνας και Ρωσίας, και όχι το 50 % όπως αναφέρει ο επίδικος κανονισμός, το Συμβούλιο φρονεί ότι, αν υποθεθεί ότι οι αριθμοί αυτοί είναι ακριβείς, πράγμα που δεν συμβαίνει, η ζημία θα είναι, κατά συνέπεια, μεγαλύτερη, καθόσον μεγαλύτερη ποσότητα μεταπωλήθηκε στην αγορά υπό μορφή ασβεστίου σε κόκκους (σφαιρικούς).

278 Όσον αφορά τη ζημία της ΡΕΜ στην αγορά του ασβεστίου σε κόκκους, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

279 Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας θέτει ένα πραγματικό ζήτημα, δηλαδή το ζήτημα του ακριβούς όγκου των εισαγωγών της προσφεύγουσας, και ένα νομικό ζήτημα, δηλαδή το ζήτημα του βασίμου της απόψεως της προσφεύγουσας ότι οι εισαγωγές της δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της ζημίας, λόγω της αδυναμίας της ΡΕΜ να της προμηθεύει μεταλλικό ασβέστιο κοινής ποιότητας. Δεδομένου ότι το πραγματικό ζήτημα έχει σημασία για τη λύση της διαφοράς μόνον αν η νομική άποψη της προσφεύγουσας αποδειχθεί ορθή, πρέπει πρώτα να εξεταστεί αυτή.

280 Συναφώς, όπως τονίζεται στο σημείο 19 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού, η ορθή ανάλυση των συνεπειών των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ πρέπει να λάβει υπόψη όχι μόνον τις πωλήσεις του μεταλλικού ασβεστίου που εισάγεται ακατέργαστο αλλά και τις πωλήσεις του μεταλλικού ασβεστίου που μεταποιείται σε κόκκους. Συγκεκριμένα, αν δεν γίνει αυτό, δεν θα είναι δυνατό, παραδείγματος χάριν, να αποκατασταθεί ο θεμιτός ανταγωνισμός στην περίπτωση που το προϊόν που εισάγεται υπό συνθήκες ντάμπινγκ μεταποιηθεί πριν μεταπωληθεί.

281 Πράγματι, οι εισαγωγές στις οποίες προέβη η προσφεύγουσα είναι ικανές να προκαλέσουν ζημία στην ΡΕΜ, καθότι το εισαγόμενο προϊόν μεταποιείται και στη συνέχεια μεταπωλείται υπό μορφή σκόνης ανταγωνιστικά με το ασβέστιο σε κόκκους που πωλείται από την ΡΕΜ. Όπως κρίθηκε ανωτέρω στις σκέψεις 212 έως 219, οι υπό συνθήκες ντάμπινγκ τιμές εισαγωγής μετακυλίνονται στις τιμές μεταπωλήσεως της σκόνης ασβεστίου (σφαιρικής) που παράγεται από την προσφεύγουσα και, ως εκ τούτου, προκαλούν ζημία στην ΡΕΜ, η οποία πωλεί κόκκους ασβεστίου (μη σφαιρικούς) στην κοινοτική αγορά χρησιμοποιώντας αρχικής μορφής μεταλλικό ασβέστιο κοινοτικής καταγωγής. Επομένως, κακώς

ισχυρίζεται η προσφεύγουσα ότι η ζημία δεν μπορούσε να σχετίζεται με τις εισαγωγές της στην Κοινότητα.

282 Υπό τις συνθήκες αυτές, το ζήτημα αν είναι ακριβείς οι αριθμοί των εισαγωγών μεταλλικού ασβεστίου προελεύσεως Κίνας και Ρωσίας δεν ασκεί επιρροή για τη λύση της διαφοράς. Συγκεκριμένα, αν υποθεθεί ότι οι αριθμοί της προσφεύγουσας είναι σωστοί, η εισαχθείσα από αυτήν ποσότητα είναι μεγαλύτερη και η ζημία τουλάχιστον εξίσου μεγάλη, καθότι η εισαχθείσα αυτή ποσότητα μεταπωλήθηκε υπό μορφή σκόνης ασβεστίου (σφαιρικής) στην κοινοτική αγορά.

283 Επομένως, και η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

284 Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται παράβαση του άρθρου 12 του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

A — Εισαγωγή

Επιχειρήματα των διαδίκων

285 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο κακώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι έπρεπε, προς το συμφέρον της Κοινότητας, να θεσπιστούν οριστικά μέτρα. Στην πραγματικότητα, το συμφέρον αυτό δεν υπαγόρευε την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ, οι οποίοι ήταν ικανοί να δημιουργήσουν ή ενισχύσουν

δεσπόζουσα θέση της ΡΕΜ στην ευρωπαϊκή αγορά του μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής και του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου, προκαλώντας σχεδόν την εξαφάνιση της προσφεύγουσας από την ευρωπαϊκή αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου.

286 Η εν λόγω δημιουργία ή ενίσχυση δεσπόζουσας θέσεως της ΡΕΜ στην αγορά του μεταλλικού ασβεστίου προκύπτει από τα εξής στοιχεία:

- την αδυναμία να γίνουν εισαγωγές κινεζικού ή ρωσικού μεταλλικού ασβεστίου, λαμβανομένων υπόψη ιδίως του ύψους των επιβληθέντων δασμών και του γεγονότος ότι αυτοί συνίστανται σε συγκεκριμένο χρηματικό ποσό και όχι σε ποσοστό επί της τιμής του προϊόντος·
- την αδυναμία εφοδιασμού από παραγωγούς της Βόρειας Αμερικής·
- το απαγορευτικό κόστος του μεταλλικού ασβεστίου πυρηνικής ποιότητας που παράγει η ΡΕΜ.

287 Υπό τις συνθήκες αυτές, η στάθμιση των συμφερόντων εντός της Κοινότητας απαιτούσε, κατά την προσφεύγουσα, να εξακριβώσει το Συμβούλιο αν τα θετικά αποτελέσματα των μέτρων υπερσχύουν των αρνητικών αποτελεσμάτων. Όμως, συγκρινόμενα με την πραγματική ενίσχυση της δεσπόζουσας θέσεως της ΡΕΜ στην αγορά του μεταλλικού ασβεστίου και την άλλο τόσο πραγματική εξαφάνιση του κύριου ανταγωνιστή της, της IPS, στην αγορά του διηρημένου ασβεστίου, τα θετικά αποτελέσματα που εκθέτει ο επίδικος κανονισμός είναι ισχνότατα.

288 Στηριζόμενο στα κριτήρια που έλαβε υπόψη ο επίδικος κανονισμός, το Συμβούλιο θεωρεί ότι έπρεπε, προς το συμφέρον της Κοινότητας, να θεσπιστούν οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ.

289 Θεωρεί ότι δεν έχει αποδειχθεί η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσεως του κοινοτικού παραγωγού και ότι, συνεπώς, το επιχείρημα της προσφεύγουσας είναι ουσία αβάσιμο.

290 Η PEM και η Chambre syndicale συντάσσονται με τα επιχειρήματα του Συμβουλίου. Ισχυρίζονται ότι η έλλειψη μέτρων θα ήταν πολύ σοβαρή για την Κοινότητα, καθότι θα έθετε σε άμεσο κίνδυνο την επιβίωση του μοναδικού κοινοτικού παραγωγού. Η έλλειψη αυτή θα οδηγούσε κατά πάσα πιθανότητα την PEM να αγοράζει μεταλλικό ασβέστιο από την Κίνα και τη Ρωσία και να παύσει, ως εκ τούτου, κάθε κοινοτική παραγωγή μεταλλικού ασβεστίου. Βραχυπρόθεσμα, τούτο θα δημιουργούσε φοβερά προβλήματα στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις της PEM, η οποία θα ήταν αναγκασμένη να κλείσει το εργοστάσιό της στο La Roche de Rame. Το κλείσιμο αυτό θα είχε αρνητικές συνέπειες για μια ολόκληρη γαλλική περιφέρεια. Μακροπρόθεσμα, η έλλειψη δασμών αντιντάμπινγκ θα άφηνε το πεδίο ελεύθερο στους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στην Κίνα και τη Ρωσία να επιβάλλουν τις τιμές τους στην κοινοτική αγορά του μεταλλικού ασβεστίου. Τούτο θα συνεπαγόταν τον κίνδυνο να δημιουργηθούν τεχνηέντως ελλείψεις, οπότε οι τιμές θα έφθαναν στα ύψη, όπως έγινε με το μολυβδένιο, το βολφράμιο και το αντιμόνιο το 1993-1994. Ακόμη πιο μακροπρόθεσμα, τούτο θα προσέφερε στους εγκατεστημένους στην Κίνα και τη Ρωσία παραγωγούς την αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου, στην οποία είναι ήδη παρόντες, πράγμα που θα είχε ως αναπόφευκτη συνέπεια την εξάρτηση των κοινοτικών μεταποιητών και χρηστών από το προϊόν αυτό.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

291 Κατά το άρθρο 12, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ μπορεί να επιβληθεί μόνον «όταν από την οριστική διαπίστωση των γεγονότων προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ (...) καθώς και ζημία από αυτά και ότι το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει κοινοτική ενέργεια».

292 Κατά τη νομολογία, το ζήτημα αν το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει ενέργεια προϋποθέτει την εκτίμηση περιπλόκων οικονομικών καταστάσεων, ο δε δικαστικός έλεγχος της εκτιμήσεως αυτής πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση αν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, αν είναι ακριβή τα πραγματικά περιστατικά που ελήφθησαν υπόψη για να γίνει η αμφισβητούμενη επιλογή, αν δεν εμφολωθήσε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών ή δεν υφίσταται κατάχρηση εξουσίας (προαναφερθείσα απόφαση Sharp Corporation κατά Συμβουλίου, σκέψη 58).

293 Συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί, πρώτον, αν κατά την ανάλυση τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πραγματική πλάνη ή προόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών που τα οδήγησε να θεωρήσουν ότι η επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ δεν δημιούργησε ή δεν ενίσχυσε δεσπόζουσα θέση της ΡΕΜ στην αγορά του μεταλλικού ασβεστίου.

Β — Ως προς τη θέση της ΡΕΜ στην αγορά του μεταλλικού ασβεστίου πριν από την επιβολή των επιμάχων δασμών

294 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το πρώτο ζήτημα που τίθεται είναι αν η ΡΕΜ είχε δεσπόζουσα θέση πριν από την επιβολή των επιμάχων δασμών.

295 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως τόνισε η Επιτροπή, χωρίς να την αντικρούσει η προσφεύγουσα, από τον προσωρινό κανονισμό (σημεία 26 και 32 των αιτιολογικών σκέψεων) προκύπτει ότι τα μερίδια αγοράς των επιχειρήσεων που δρουν στην αγορά του μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής εντός της Κοινότητας ήταν κατά τα έτη 1989 έως 1992 τα εξής:

Έτος	Κίνα και Ρωσία	ΡΕΜ	Άλλοι
1989	35,3 %	50,2 %	14,5 %
1990	40,7 %	44,0 %	15,3 %
1991	48,8 %	34,7 %	16,5 %
1992	52,8 %	31,7 %	15,5 %

296 Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι, κατά την περίοδο από το 1989 μέχρι το 1992, η ΡΕΜ έχασε το 18,5 % της κοινοτικής αγοράς, ενώ οι κινεζικές και ρωσικές εισαγωγές αυξήθηκαν κατά το 17,5 % της αγοράς και οι άλλες πηγές κατά

το 1 %. Κατά την περίοδο αυτή, η ΡΕΜ συνεπώς δεν μπορούσε να δράσει ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές της, καθόσον έχανε σημαντικό μέρος του μεριδίου της στην κοινοτική αγορά, παρά την επιβολή το 1989 δασμών αντιντάμπινγκ επί των κινεζικών και ρωσικών εισαγωγών.

297 Υπό τις συνθήκες αυτές και ελλείψει άλλων αποδεικτικών στοιχείων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πραγματική πλάνη ή πλάνη εκτιμήσεως όταν θεώρησε ότι η ΡΕΜ δεν είχε δεσπόζουσα θέση στην αγορά του μεταλλικού ασβεστίου εντός της Κοινότητας πριν από την επιβολή των επιμέσων δασμών.

Γ — Ως προς τη θέση της ΡΕΜ στις αγορές του μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής και του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου κατόπιν της επιβολής των επιμέσων δασμών

298 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι τίθεται επίσης το ζήτημα αν, ως συνέπεια της επιβολής των επιμέσων δασμών αντιντάμπινγκ, παρασχέθηκε στην ΡΕΜ η δυνατότητα να αποκτήσει δεσπόζουσα θέση όχι μόνον στην αγορά του μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής αλλά και στις παράγωγες αγορές του διηρημένου ασβεστίου.

299 Ο επίδικος κανονισμός (σημεία 30 και 31 των αιτιολογικών σκέψεων) αποκλείει τον κίνδυνο μεγάλου περιορισμού του πραγματικού ανταγωνισμού στην κοινοτική αγορά, στηριζόμενος στα εξής στοιχεία:

- τη δυνατότητα των ενδιαμέσων χρηστών να συνεχίσουν να αγοράζουν κινεζικό ή ρωσικό μεταλλικό ασβέστιο σε τιμές που αποτελούν απόρροια θεμιτού ανταγωνισμού·
- τη δυνατότητα αγοράς μεταλλικού ασβεστίου από παραγωγούς της Βόρειας Αμερικής·
- τη δυνατότητα επανεξετάσεως της καταστάσεως έξι μήνες ή, το αργότερο, ένα έτος μετά την επιβολή των επιμέσων δασμών.

1. Επί της θέσεως της ΡΕΜ στην αγορά του μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής

α) Επί της δυνατότητας των ενδιαμέσων χρηστών να προμηθεύονται μεταλλικό ασβέστιο που εισάγεται από την Κίνα ή τη Ρωσία

Επιχειρήματα των διαδίκων

300 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ συνιστάμενου σε συγκεκριμένο χρηματικό ποσό και όχι σε ποσοστό επί της τιμής του προϊόντος δεν μπορεί παρά να ενισχύσει τη δεσπόζουσα θέση της ΡΕΜ, καθότι πλέον ουδεμία εισαγωγή κινεζικού ή ρωσικού μεταλλικού ασβεστίου θα γίνεται στην Κοινότητα. Άλλωστε, κατόπιν της επιβολής των επιμέσων δασμών, οι εισαγωγές ρωσικού ασβεστίου έπεσαν κατά 84 % (από 56,5 τόνους τον μήνα κατά τους τέσσερις πρώτους μήνες του 1994 σε 8,9 τόνους τον μήνα κατά τους οκτώ επόμενους μήνες). Όσον αφορά την Κίνα, η πτώση των εισαγωγών ήταν της τάξεως του 98 % (από 29 τόνους τον μήνα σε 0,5 τόνους τον μήνα).

301 Το Συμβούλιο εξηγεί ότι επέβαλε δασμούς συνισταμένους σε συγκεκριμένο χρηματικό ποσό για να ελαχιστοποιήσει τους κινδύνους καταστρατηγήσεως των δασμών μέσω καταλλήλων προσαρμογών των τιμών. Συγκεκριμένα, κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού 2808/89, οι εγκατεστημένοι στην Κίνα και τη Ρωσία παραγωγοί μείωσαν τις τιμές εξαγωγής για να απορροφήσουν τους δασμούς που επέβαλε ο κανονισμός αυτός. Στην περίπτωση των δασμών που συνίστανται σε συγκεκριμένο χρηματικό ποσό, αν οι εξαγωγείς μειώσουν τις τιμές τους δεν μειώνεται το ποσό του εισπραττομένου δασμού. Οι δασμοί δεν καθορίστηκαν αναλόγως μιας κατώτατης τιμής εισαγωγής, πράγμα που είχε ως αποτέλεσμα να εξασφαλιστεί κατώτατη τιμή για το ασβέστιο στην Κοινότητα.

302 Το Συμβούλιο φρονεί ότι η προβαλλόμενη διακοπή των εισαγωγών κινεζικού ή ρωσικού μεταλλικού ασβεστίου είναι εντελώς θεωρητική, πολλώ δε μάλλον καθόσον, κατά τις στατιστικές των εισαγωγών, 71 τόνοι ρωσικού ασβεστίου τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία κατά την περίοδο από τον Μάιο μέχρι τον Δεκέμβριο του 1994. Επί πλέον, οι προσωρινές εισαγωγές δεν θίγονται από τους

δασμούς. Λαμβανομένων υπόψη των προσωρινών αυτών εισαγωγών, 298 τόνοι εισήχθησαν από τη Ρωσία και 209 τόνοι από την Κίνα κατά την περίοδο από τον Μάιο μέχρι τον Δεκέμβριο του 1994, εκ των οποίων 427 τόνοι (219 τόνοι + 208 τόνοι) εισήχθησαν στη Γαλλία.

- 303 Παρά την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ, η προσφεύγουσα παραμένει ελεύθερη να εφοδιάζεται από την Κίνα και τη Ρωσία. Κατόπιν του υπολογισμού της κανονικής αξίας με βάση τις τιμές του Αμερικανού παραγωγού στην ημεδαπή του αγορά, οι εναλλακτικές πηγές εφοδιασμού στην Κίνα και τη Ρωσία μετατράπηκαν τρόπον τινά, με την επιβολή των δασμών, σε πηγές ανήκουσες σε χώρες με οικονομία της αγοράς.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 304 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με τις συνέπειες της επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ συνισταμένων σε συγκεκριμένο χρηματικό ποσό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, όπως ορθώς εκθέτει το Συμβούλιο, η επιβολή δασμού συνισταμένου σε συγκεκριμένο χρηματικό ποσό, αντίθετα με τον καθορισμό δασμών αναλόγως μιας κατώτατης τιμής εισαγωγής, καθιστά δυνατό να ελαχιστοποιηθεί ο κίνδυνος καταστρατηγήσεως των δασμών μέσω καταλλήλων προσαρμογών των τιμών, καθόσον το ποσό των εισπραττομένων δασμών δεν μειώνεται αν οι εξαγωγείς μειώσουν τις τιμές τους. Ο τρόπος αυτός ενέργειας επιτρέπει να εξασφαλιστεί κατώτατη τιμή για το ασβέστιο στην Κοινότητα και συγχρόνως καθιστά δυνατές τις εισαγωγές σε τιμές που αποτελούν απόρροια θεμιτού ανταγωνισμού, δηλαδή σε τιμές που επιτρέπουν στον κοινοτικό παραγωγό να έχει εύλογο περιθώριο κέρδους.

- 305 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Συμβούλιο θεμιτώς εκτίμησε ότι η επιβολή δασμού συνισταμένου σε συγκεκριμένο χρηματικό ποσό δεν έχει, αυτή καθαυτή, ως αποτέλεσμα να εμποδίσει τις εισαγωγές προελεύσεως Κίνας και Ρωσίας.

- 306 Όσο για το ζήτημα αν τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πραγματική πλάνη ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά τη δυνατότητα εξακολούθησεως του εφοδιασμού από την Κίνα και τη Ρωσία, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη όσα συνέβησαν μετά την επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, πρέπει μόνο να εξεταστεί το ζήτημα αν τα κοινοτικά όργανα μπορούσαν να θεωρήσουν, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που διέθεταν κατά την έκδοση του επιδικίου κανονισμού, ότι μετά την επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ η Κίνα και η Ρωσία θα συνεχίσουν να αποτελούν πηγή εφοδιασμού για τους ευρωπαίους χρήστες.
- 307 Το μοναδικό επιχείρημα κατά της προβλέψεως αυτής αντλείται από την αύξηση των τιμών εισαγωγής μετά την επιβολή των επιμέσων δασμών. Ωστόσο, δεν είναι ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση την αρχική πρόβλεψη του Συμβουλίου. Συγκεκριμένα, δεν αμφισβητείται ότι το επίπεδο των δασμών υπολογίστηκε με βάση τη μέση τιμή παραγωγής του κοινοτικού παραγωγού πλέον περιθωρίου κέρδους 5 %, πράγμα που σημαίνει ότι οι ανταγωνίστριες της ΡΕΜ μεταποιητικές επιχειρήσεις, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας, θα μπορούν να συνεχίσουν να εφοδιάζονται από την Κίνα και τη Ρωσία χωρίς παρά ταύτα να υποστούν ανταγωνιστικό μειονέκτημα στις αγορές των μεταποιημένων προϊόντων, εκτός φυσικά αν το κόστος τους παραγωγής είναι πολύ μεγαλύτερο του κόστους της ΡΕΜ. Όμως, εφόσον η προσφεύγουσα δεν γνωστοποίησε το δικό της κόστος παραγωγής στην Επιτροπή κατά τη διοικητική διαδικασία που προηγήθηκε της επιβολής των επιμέσων δασμών, δεν μπορεί να προσάπτει στα κοινοτικά όργανα ότι δεν έλαβαν υπόψη το στοιχείο αυτό κατά την εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος.
- 308 Εξάλλου, η μη επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ απλώς και μόνο για τον λόγο ότι η συνέπεια της επιβολής των δασμών αυτών θα ήταν η εξαφάνιση των ανταγωνιστικών επιχειρήσεων που έχουν το υψηλότερο κόστος παραγωγής δεν θα συμβιβαζόταν με τη διατήρηση ανόθευτου ανταγωνισμού στην κοινή αγορά. Συγκεκριμένα, εφόσον η καθιέρωση καθεστώτος εξασφαλίζοντος ότι δεν θα νοθευτεί ο ανταγωνισμός στην κοινή αγορά όπως προβλέπει το άρθρο 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης έχει ως ουσιώδη σκοπό να καταστήσει δυνατή την ορθή κατανομή των οικονομικών πόρων, δεν είναι δυνατό να δικαιολογηθεί η εξαφάνιση οικονομικώς βιωσίμων επιχειρήσεων για να εξασφαλιστεί η διατήρηση επιχειρήσεως που έχει υψηλότερο κόστος παραγωγής.

309 Συνεπώς, τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε πραγματική πλάνη ή πρόδηλη πλάνη εκτίμησεως όταν εκτίμησαν ότι οι κοινοτικοί ενδιαμέσοι χρήστες μεταλλικού ασβεστίου θα μπορούν να συνεχίσουν να εφοδιάζονται από την Κίνα και τη Ρωσία.

310 Κατά συνέπεια, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί της δυνατότητας της IPS να εφοδιάζεται από προμηθευτές εγκατεστημένους στη Βόρεια Αμερική

Επιχειρήματα των διαδίκων

311 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται στην ουσία ότι, λαμβανομένων υπόψη των δυσκολιών που συναντούσε να εφοδιαστεί από τους προμηθευτές που είναι εγκατεστημένοι στη Βόρεια Αμερική, οι προμηθευτές αυτοί δεν μπορούσαν να αποτελέσουν εναλλακτικές πηγές εφοδιασμού.

312 Συγκεκριμένα, ο Αμερικανός παραγωγός παράγει ουσιαστικώς προς ιδίαν χρήση και ο ίδιος εισάγει μη αμελητέες ποσότητες κινεζικού ή ρωσικού ασβεστίου. Είναι επίσης παραγωγός καλωδίων με πυρήνα — προϊόν το οποίο περιέχει ασβέστιο χωρίς άλλο συστατικό — και εξάγει μέρος της παραγωγής αυτής στην Ευρώπη. Όμως, τα καλώδια με πυρήνα και το ασβέστιο σε κομμάτια ανήκουν στην ίδια δασμολογική κλάση, πράγμα που έχει ως συνέπεια να αυξηθούν αφύσικα οι στατιστικές του δεύτερου προϊόντος. Επί πλέον, στις Ηνωμένες Πολιτείες υφίστανται τρεις άλλοι παραγωγοί καλωδίων με πυρήνα, οι οποίοι χρησιμοποιούν σκόνη ασβεστίου και οι οποίοι επανεξάγουν στην Ευρώπη τελικά προϊόντα που ανήκουν στην ίδια δασμολογική κλάση με το μεταλλικό ασβέστιο. Κατά συνέπεια, είναι αδύνατο να αναλυθούν με ακρίβεια οι στατιστικές των προϊόντων προελεύσεως Ηνωμένων Πολιτειών που εισάγονται στην Ευρώπη. Εξάλλου, δεν άλλαξε η διαθεσιμότητα του ασβεστίου σε

κομμάτια που προέρχεται από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Κατά την προσφεύγουσα, η παραγγελία που έδωσε τον Δεκέμβριο του 1994 εκτελέστηκε μόλις τον Δεκέμβριο του 1995.

- 313 Όσο για τον Καναδό παραγωγό, αυτός ακολουθεί πολιτική επικεντρώσεως στο βασικό του προϊόν, το μαγνήσιο. Εξάλλου, αντίθετα με όσα προέβλεπε το Συμβούλιο, δεν παρατηρείται ούτε αύξηση σε σχέση με τα έτη που προηγούνται της επιβολής των δασμών αντιντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα, για να αντιμετωπίσει ανάγκες 700 τόνων, εισήγαγε 47 από τους 126 τόνους που εισήχθησαν από τον Καναδά το 1994. Το υπόλοιπο των εισαγωγών προελεύσεως Καναδά, δηλαδή 79 τόνοι, είναι αριθμός συγκρίσιμος με τους 61 τόνους που επικαλέστηκε το Συμβούλιο για το 1992. Στη συνέχεια, ο παραγωγός αυτός σταμάτησε τις παραδόσεις του. Το 1995 δεν υπέβαλε καμία προσφορά, παρά πλείστες όσες αιτήσεις της IPS. Το 1996 πρότεινε 100 τόνους, χωρίς όμως να αναφέρει την τιμή. Συνεπώς, ακολουθεί πολιτική που συνίσταται στο να παραδίδει μόνον όταν αυτό είναι σκόπιμο γι' αυτόν και να προτιμά τον διάυλο του μαγνησίου αντί του διαύλου του ασβεστίου. Όλα τα στοιχεία αυτά γνωστοποιήθηκαν κατ' επανάληψη στη ΓΔ IV.
- 314 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι χρήστες και μεταποιητές μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής εξαρτώνται πλήρως από τον ευρωπαϊκό παραγωγό.
- 315 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι οι στατιστικές του Eurostat δείχνουν ξεκάθαρη αύξηση των εισαγωγών προελεύσεως Ηνωμένων Πολιτειών. Το 1994, εισήχθη και τέθηκε σε ελεύθερη κυκλοφορία ποσότητα 76 τόνων, έναντι 18 τόνων το 1993, 49 τόνων το 1992 και 60 τόνων το 1991. Οι ίδιες στατιστικές δείχνουν επίσης ξεκάθαρη αύξηση των εισαγωγών προελεύσεως Καναδά. Το 1994, εισήχθη και τέθηκε σε ελεύθερη κυκλοφορία ποσότητα 126 τόνων μεταλλικού ασβεστίου, έναντι 61 τόνων το 1992, 30 τόνων το 1991 και 49 τόνων το 1988. Οι αριθμοί αυτοί θέτουν υπό αμφισβήτηση τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας ότι, αφενός, ο Αμερικανός παραγωγός παράγει ουσιαστικώς προς ιδίαν χρήση και, αφετέρου, ο Καναδός παραγωγός ακολουθεί τώρα πολιτική επικεντρώσεως στο μαγνήσιο. Συνεπώς, οι Ηνωμένες Πολιτείες και ο Καναδάς αποτελούν δύο άλλες πηγές εφοδιασμού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 316 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι το Συμβούλιο θεώρησε (σημείο 30 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού) ότι οι κοινοτικοί μεταποιητές, περιλαμβανομένης της IPS, θα μπορούν να συνεχίσουν να εφοδιάζονται από τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά.
- 317 Όπως κρίθηκε πιο πάνω στη σκέψη 306, για να εξακριβωθεί αν τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν στο σημείο αυτό σε πραγματική πλάνη ή σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη όσα συνέβησαν μετά την επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ. Πρέπει να ληφθούν υπόψη μόνον τα στοιχεία που τα κοινοτικά όργανα διέθεταν κατά την έκδοση του επιδικίου κανονισμού.
- 318 Προς στήριξη της αιτιάσεώς της, η προσφεύγουσα προβάλλει στην ουσία μόνον ένα επιχείρημα το οποίο αντλείται από το ότι, μετά την επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ, συναντούσε δυσκολίες να εφοδιαστεί από τους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στη Βόρεια Αμερική. Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση, αφενός, ότι κατά τη διοικητική διαδικασία που προηγήθηκε της εκδόσεως του επιδικίου κανονισμού, η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε ούτε δυσκολίες σχετικά με την ποιότητα των προϊόντων Βόρειας Αμερικής ούτε δυσχέρειες σχετικά με τις τιμές των παραγωγών που είναι εγκατεστημένοι στη Βόρεια Αμερική ούτε προβλήματα σχετικά με την παραγωγική ικανότητά τους και, αφετέρου, ότι, εν πάση περιπτώσει, οι αριθμοί των εισαγωγών μεταλλικού ασβεστίου προελεύσεως Ηνωμένων Πολιτειών και Καναδά μετά την επιβολή των πρώτων δασμών αντιντάμπινγκ το 1989 αλλά πριν από τον επίδικο κανονισμό δείχνουν, παραδείγματος χάριν, όπως ομολόγησε η προσφεύγουσα στο παράρτημα 18 των παρατηρήσεών της επί του υπομνήματος παρεμβάσεως της ΡΕΜ, ότι οι ποσότητες που εισήχθησαν το 1990 (78 τόνοι) αυξήθηκαν το 1991 (90 τόνοι) και το 1992 (110 τόνοι) για να μειωθούν στη συνέχεια το 1993 (67 τόνοι) λόγω των εξαγωγών των Ρώσων και Κινέζων παραγωγών οι οποίες αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ αλλά δεν υπόκεινταν, το 1993, σε δασμούς αντιντάμπινγκ.
- 319 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα κοινοτικά όργανα ορθώς θεώρησαν ότι η ίδια διαδικασία αυξήσεως των εισαγωγών θα κινηθεί από τη στιγμή που η επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ συνισταμένων σε συγκεκριμένο χρηματικό ποσό αποκαταστήσει τις συνθήκες θεμιτού ανταγωνισμού εντός της Κοινότητας.

320 Επομένως, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

γ) Επί της δυνατότητας επανεξετάσεως της καταστάσεως της αγοράς έξι μήνες ή, το αργότερο, ένα έτος μετά την επιβολή των επιμάχων δασμών

Επιχειρήματα της προσφεύγουσας

321 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί κατά πόσον είναι χρήσιμη η δυνατότητα, που αναφέρει ο επίδικος κανονισμός (σημείο 31 των αιτιολογικών σκέψεων), να επανεξεταστεί η κατάσταση έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος του, αν το απαιτήσουν οι συνθήκες ανταγωνισμού, ή, άλλως, ένα έτος μετά την επιβολή των επιμάχων δασμών. Δεδομένου ότι, κατ' αυτήν, μετά την επιβολή των προσωρινών δασμών οι συνθήκες της αγοράς άλλαξαν πλήρως, δύσκολα βλέπει σε ποια κατάσταση θα μπορούσε να γίνει επανεξέταση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

322 Μέσω της αιτιολογικής σκέψεως που προβλέπει την εν λόγω επανεξέταση, το Συμβούλιο κατέστησε δυνατό, εφόσον παραστεί ανάγκη, να τροποποιηθούν, ή και να καταργηθούν, οι επίμαχοι δασμοί, αν από τη διατήρησή τους υφίσταται κίνδυνος σημαντικής επιδεινώσεως των συνθηκών ανταγωνισμού εντός της Κοινότητας. Πόρρω απέχουσα από το να είναι ανώφελη, η πρόβλεψη δυνατότητας αναθεωρήσεως επιβεβαιώνει ότι τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη τους φόβους σχετικά με το ενδεχόμενο επιδεινώσεως των συνθηκών ανταγωνισμού εντός της Κοινότητας μετά την επιβολή των επιμάχων δασμών και ότι, κατά τη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων, έλαβαν δεόντως υπόψη τους στόχους της κοινοτικής πολιτικής ανταγωνισμού.

323 Επομένως, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

δ) Συμπέρασμα

324 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υπερέβησαν το περιθώριό τους εκτιμήσεως όταν θεώρησαν ότι η επιβολή των βαλλομένων δασμών αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να δημιουργήσει ή ενισχύσει δεσπόμενη θέση της PEM στην αγορά του μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής εντός της Κοινότητας.

2. Επί της θέσεως της PEM στην αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου

Επιχειρήματα των διαδίκων

325 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η PEM είναι ο μεγαλύτερος ανταγωνιστής της στην αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου. Από τότε που επιβλήθηκαν οι επίμαχοι δασμοί, η προσφεύγουσα έχασε το 76 % των δικών της μεριδίων αγοράς στην Κοινότητα. Συνεπώς, η επιβολή των δασμών αυτών παρέσχε στην PEM τη δυνατότητα να αποκτήσει στην αγορά αυτή τη δεσπόμενη θέση που έχει στην αγορά του μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής, της ευρωπαϊκής αγοράς θεωρουμένης ως της γεωγραφικής αγοράς αναφοράς, λαμβανομένων υπόψη των φραγμών στην είσοδο που δημιουργήθηκαν με την επιβολή των δασμών.

326 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι δεν είναι αφύσικο να χάσει ένας εισαγωγέας μερίδια αγοράς λόγω της επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ. Σχετικά με την άποψη ότι η προσφεύγουσα «σχεδόν εξαφανίστηκε από την αγορά» και τον επαναλαμβανόμενο ισχυρισμό της ότι η PEM έχει θεσπόμενη θέση, υπενθυμίζει τις προηγούμενες παρατηρήσεις του και τονίζει, επί πλέον, ότι σημαντικό μέρος των δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας συνίσταται στην κοκκοποίηση ασβεστίου που εισάγεται στο πλαίσιο του καθεστώτος προσωρινής εισαγωγής (χωρίς την καταβολή δασμών), έργο στο οποίο η PEM δεν μπορεί να προβεί με το δικό της ασβέστιο. Πάντως, κατά τις στατιστικές του Eurostat, το μέρος αυτό των δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας όχι μόνο δεν μειώθηκε λόγω της επιβολής των δασμών αλλά και αυξήθηκε.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 327 Η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων εφοδιασμού εκτός της Κοινότητας, οι οποίες υπογραμμίζονται στον επίδικο κανονισμό, το Συμβούλιο μπορούσε να προβλέψει, με βάση τις τότε διαθέσιμες πληροφορίες, τη δημιουργία ενδεχόμενης δεσπόμενης θέσεως της ΡΕΜ στην αγορά του διηρημένου ασβεστίου κατόπιν της επιβολής των δασμών αντιντάμπινγκ.
- 328 Περιορίζεται να προβάλλει, χωρίς να προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη του ισχυρισμού της, ότι από τότε που εκδόθηκε ο κανονισμός έχασε το 76 % των μεριδίων της στην αγορά του διηρημένου ασβεστίου. Δεν παρέχει ούτε στοιχεία που να δείχνουν ότι η επιβολή των επιμέσων δασμών αντιντάμπινγκ και όχι η ανικανότητά της να παράγει σε ανταγωνιστικές τιμές είναι η αιτία αυτής της φερόμενης απώλειας μεριδίου αγοράς.
- 329 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα κοινοτικά όργανα δεν υπερέβησαν το περιθώριό τους εκτιμήσεως όταν θεώρησαν ότι η επιβολή των βαλλομένων δασμών αντιντάμπινγκ δεν είναι ικανή να δημιουργήσει ή ενισχύσει δεσπόμενα θέση της ΡΕΜ στην αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου εντός της Κοινότητας.
- 330 Συνεπώς, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

Δ — Επί του συνυπολογισμού των συμφερόντων των ενδιαμέσων χρηστών, ένας από τους οποίους είναι η προσφεύγουσα, και των τελικών χρηστών και της συμπεριφοράς της ΡΕΜ κατά την εξέταση του συμφέροντος της Κοινότητας να επιβληθούν οι επίμαχοι δασμοί

- 331 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα έπρεπε να προβούν σε στάθμιση των συμφερόντων, πράγμα το οποίο απαιτούσε να εξακριβωθεί αν τα θετικά αποτελέσματα των μέτρων αντιντάμπινγκ υπερισχύουν των αρνητικών αποτελεσμάτων, δηλαδή της φερόμενης δεσπόμενης θέσεως που θα αποκτούσε η ΡΕΜ. Συναφώς, επικρίνει τα επιχειρήματα που το Συμβούλιο προέβαλε στον επίδικο κανονισμό για να δικαιολογήσει το συμφέρον της Κοινότητας να επιβληθούν οι δασμοί αντιντάμπινγκ και που αφορούν: α) τη

δυνατότητα της προσφεύγουσας να πωλεί στο εξωτερικό επωφελούμενη του καθεστώτος της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή, β) τον συνυπολογισμό των συνεπειών για την PEM των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, γ) τις συνέπειες του δασμού αντιντάμπινγκ επί των τελικών και των ενδιάμεσων χρηστών, δ) τις συνέπειες των δασμών, που επέβαλε ο επίμαχος κανονισμός, επί του κύκλου εργασιών της PEM σε σύγκριση με τον κύκλο εργασιών της IPS, καθώς και ε) το ότι δεν ελήφθησαν υπόψη η μη χρησιμοποίηση ολόκληρης της παραγωγικής ικανότητας της PEM και η δυνατότητα καταλογισμού των πτώσεων των τιμών σ' αυτήν.

- 332 Παρ' όλων ότι έχει ήδη διαπιστωθεί ότι η επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ δεν μπορούσε να δημιουργήσει ή ενισχύσει δεσπόζουσα θέση της PEM στις αγορές του μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής και του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου (βλ. ανωτέρω τις σκέψεις 324 και 329), πρέπει να εξεταστούν οι επικρίσεις που η προσφεύγουσα διατύπωσε κατά των τελευταίων αυτών επιχειρημάτων.

1. Επί της δυνατότητας της προσφεύγουσας να πωλεί στο εξωτερικό επωφελούμενη του καθεστώτος της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή

- 333 Ο επίδικος κανονισμός (σημείο 30 των αιτιολογικών σκέψεων) αφορά τη δυνατότητα της προσφεύγουσας να πωλεί στο εξωτερικό επωφελούμενη του καθεστώτος της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή. Συναφώς, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι πάντοτε ήταν παρούσα στις εξωτερικές αγορές, όπως και η PEM. Συνεπώς, το επιχείρημα αυτό δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί υπέρ του ενός των διαδίκων και όχι υπέρ του άλλου.
- 334 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι το καθεστώς της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή ισχύει, εξ ορισμού, μόνο για τις εισαγωγές μεταλλικού ασβεστίου και όχι για την κοινοτική παραγωγή. Συνεπώς, το ότι η PEM είναι παρούσα στις αγορές εξαγωγής δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το γεγονός, που αναφέρει το Συμβούλιο στον επίδικο κανονισμό, ότι οι κοινοτικοί ενδιάμεσοι χρήστες θα μπορούν να συνεχίσουν όχι μόνο να αγοράζουν κινεζικό ή ρωσικό μεταλλικό ασβέστιο σε απορρέουσες από θεμιτό ανταγωνισμό τιμές με σκοπό τη μεταποίηση και πώλησή του εντός της Κοινότητας, αλλά και να αγοράζουν το ασβέστιο

αυτό σε τιμές ντάμπινγκ χωρίς την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ με σκοπό τη μεταποίησή του υπό τελωνειακή αποθήκευση και την πώλησή του στις εξωτερικές αγορές. Αυτό το μη αμελητέο μέρος των δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας θα παραμείνει άθικτο μετά την επιβολή των επιμέτρων δασμών. Δεδομένου ότι η κατάσταση της προσφεύγουσας, θεωρουμένης ως εισαγωγέα κινεζικού ή ρωσικού μεταλλικού ασβεστίου, και η κατάσταση της ΡΕΜ, θεωρουμένης ως κοινοτικού παραγωγού μεταλλικού ασβεστίου, είναι διαφορετικές από απόψεως δυνατότητας χρησιμοποίησης του καθεστώτος της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή, ορθώς τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη τη διαφορά αυτή όταν εκτίμησαν το συμφέρον της Κοινότητας να επιβληθούν οι επίμαχοι δασμοί.

335 Κατά συνέπεια, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

2. Επί του συνυπολογισμού των συνεπειών που είχαν για την ΡΕΜ οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ

336 Στον επίδικο κανονισμό (σημείο 28 των αιτιολογικών σκέψεων), το Συμβούλιο θεώρησε ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ είναι ικανοί να εμποδίσουν το κλείσιμο του εργοστασίου της ΡΕΜ. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι και αυτή είναι εγκατεστημένη στην ίδια γαλλική περιφέρεια, ότι χρησιμοποιεί αριθμό μισθωτών συγκρίσιμο με τον αριθμό μισθωτών της μονάδας της ΡΕΜ που ασχολείται με το ασβέστιο, ότι ουδέποτε αποτέλεσε μέρος εθνικοποιημένου ομίλου και ότι μάχεται με όλες τις δυνάμεις της αναπτύσσοντας νέα προϊόντα για να μην αφανιστεί.

337 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα περιορίζεται να προβάλει την ύπαρξη ορισμένου αριθμού κοινών χαρακτηριστικών μεταξύ του εργοστασίου της και του εργοστασίου της ΡΕΜ καθώς και το γεγονός ότι δεν ανήκει σε εθνικοποιημένο όμιλο, χωρίς όμως να αποδεικνύει ότι οι παράγοντες αυτοί δεν ελήφθησαν υπόψη από τα κοινοτικά όργανα. Αντιθέτως, στο σημείο 30 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού, το Συμβούλιο αναφέρει τις συνέπειες των επιμέτρων δασμών σε διάφορες κατηγορίες χρηστών, ένας από τους οποίους είναι η προσφεύγουσα.

338 Συνεπώς, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

3. Επί των συνεπειών του δασμού αντιντάμπινγκ επί των τελικών και των ενδιάμεσων χρηστών

339 Όσον αφορά τις συνέπειες του δασμού αντιντάμπινγκ επί των τελικών και των ενδιάμεσων χρηστών (σημείο 30 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού), η προσφεύγουσα περιορίζεται να προσάψει στο Συμβούλιο ότι αγνόησε πλήρως την ύπαρξη των ενδιάμεσων παραγωγών, ένας από τους οποίους σχεδόν εξαφανίστηκε από την ευρωπαϊκή αγορά ενώ άλλος ενισχύθηκε μέχρι του σημείου να είναι τώρα ο μόνος κύριος των τιμών του ασβεστίου στην ευρωπαϊκή αγορά, είτε πρόκειται για το μεταλλικό ασβέστιο είτε για το ασβέστιο σε κόκκους.

340 Επί πλέον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε, χωρίς περισσότερες διευκρινίσεις, να περιοριστεί να αναφέρει ότι η επιβολή των δασμών θα έχει ελάχιστες συνέπειες για τους τελικούς χρήστες καθότι το κόστος ενός τόνου μολύβδου θα αυξηθεί μόλις κατά 0,3 % και το κόστος ενός τόνου χάλυβα, πριν από την έλαση, θα αυξηθεί λιγότερο από 0,2 %. Ισχυρίζεται ότι τα καθαρά κέρδη της PEM το 1993 ανήλθαν στο 0,31 % του κύκλου εργασιών της. Υπό τις συνθήκες αυτές, αν όλες οι τιμές πωλήσεως των προϊόντων της PEM μειώνονταν κατά 0,3 %, για την PEM, το 1993, θα «άναβε το κόκκινο φως».

341 Όσον αφορά τους ενδιάμεσους χρήστες, αρκεί η διαπίστωση ότι τα συμφέροντά τους ελήφθησαν υπόψη από το Συμβούλιο, όπως εκτέθηκε πιο πάνω στις σκέψεις 304 έως 310, 316 έως 320 και 333 έως 335 όσον αφορά τη δυνατότητά τους να προμηθεύονται μεταλλικό ασβέστιο εκτός της Κοινότητας και να χρησιμοποιούν το καθεστώς της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή.

342 Όσο για την κατά 0,3 % πτώση της τιμής πωλήσεως των προϊόντων της ΡΕΜ, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η προσφεύγουσα δεν έδειξε κατά ποιο τρόπο θα μπορούσε να τεθεί υπό αμφισβήτηση η εκτίμηση του Συμβουλίου ότι η επιβολή των επιμέτρων δασμών θα έχει ελάχιστες συνέπειες για τους τελικούς χρήστες, καθότι, κατά το Συμβούλιο, το κόστος ενός τόνου μολύβδου θα αυξηθεί μόλις κατά 0,3 % και το κόστος ενός τόνου χάλυβα, πριν από την έλαση, θα αυξηθεί λιγότερο από 0,2 %.

343 Επομένως, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

4. Επί των συνεπειών των δασμών, που επέβαλε ο επίδικος κανονισμός, επί του κύκλου εργασιών της ΡΕΜ σε σύγκριση με τον κύκλο εργασιών της ΙΡS

344 Η προσφεύγουσα διερωτάται βάσει ποίων κριτηρίων το Συμβούλιο αποφάσισε ότι το κοινοτικό συμφέρον επιβάλλει να προστατευθεί ένας κοινοτικός παραγωγός εις βάρος ενός άλλου. Το μεταλλικό ασβέστιο αντιπροσώπευε το 0,05 % του κύκλου εργασιών της ΡΕΜ, ενώ το ασβέστιο σε κόκκους αντιπροσώπευε το 85 % του κύκλου εργασιών της προσφεύγουσας.

345 Ωστόσο, το Πρωτοδικείο εκτιμά, αφενός, ότι δεν μπορούν να δικαιολογηθούν πρακτικές ντάμπινγκ με τη σκέψη ότι μόνον ο κοινοτικός παραγωγός μπορεί να επιδοτήσει την παραγωγή του με τα κέρδη από την εκ μέρους του παραγωγή άλλων προϊόντων και, αφετέρου, ότι σκοπός της ρυθμίσεως αντιντάμπινγκ είναι να διατηρήσει τις συνθήκες θεμιτού ανταγωνισμού στους διάφορους τομείς της παραγωγής όταν στους τομείς αυτούς εμφανίζεται ζημία οφειλόμενη σε εισαγωγές που γίνονται υπό συνθήκες ντάμπινγκ.

346 Συνεπώς, η παρούσα αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

5. Επί του ότι δεν ελήφθησαν υπόψη η μη χρησιμοποίηση ολόκληρης της παραγωγικής ικανότητας της PEM και η δυνατότητα καταλογισμού των πτώσεων των τιμών σ' αυτήν

- 347 Κατά την προσφεύγουσα, το σημείο 28 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικίου κανονισμού, όπου γίνεται λόγος για την «ήδη επισφαλή κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής» και για τις «αρνητικές συνέπειες» επί του ανταγωνισμού που θα είχε η ενδεχόμενη παύση της παραγωγής του, δεν μπορεί να δικαιολογήσει την επιβολή των επιμάχων δασμών, λαμβανομένων υπόψη του μικρού ζήλου και των ασυνεπειών της PEM κατά τις φερόμενες προσπάθειές της να προμηθεύει την IPS, ενώ οι ζητηθείσες από την IPS ποσότητες κάλυπταν σε μεγάλο βαθμό τη φερόμενη μη χρησιμοποίηση ολόκληρης της παραγωγικής ικανότητας της PEM.
- 348 Τέλος, υποστηρίζει ότι η PEM είναι εκείνη που άρχισε πολεμική πολιτική τιμών, όταν στη δεκαετία του '80 προέβαινε συστηματικά σε μειώσεις σε σχέση με τις τιμές των προϊόντων προελεύσεως Κίνας και Ρωσίας.
- 349 Συνεπώς, είναι το λιγότερο καταχρηστικό να προβάλλεται με τέτοια επιχειρήματα ότι η στάθμιση των συμφερόντων έκλινε υπέρ της επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ.
- 350 Οι αιτιάσεις αυτές πρέπει να απορριφθούν για τους λόγους που εκτίθενται στο πλαίσιο του τετάρτου λόγου ακυρώσεως σχετικά με τη ζημία που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής (βλ. ανωτέρω τις σκέψεις 231 έως 263 και 268 έως 273).
- 351 Από όλα τα πιο πάνω προκύπτει ότι ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 352 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το Συμβούλιο παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως όσον αφορά την καταγγελία που η προσφεύγουσα υπέβαλε στις 12 Ιουλίου 1994 στην Επιτροπή εις βάρος της ΡΕΜ για καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως. Ουδεμία αναφορά στην καταγγελία αυτή περιέχεται στον επίδικο κανονισμό. Η παράλειψη αυτή, λαμβανομένων υπόψη όσων προηγήθηκαν στην υπόθεση αυτή, είναι αρκετή για να ακυρωθεί ο κανονισμός λόγω ελλείψεως αιτιολογίας σε ουσιώδες σημείο. Ήταν όντως υποχρέωση του Συμβουλίου να δώσει διευκρινίσεις σχετικά με την καταγγελία αυτή.
- 353 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι η καταγγελία της ήταν γερά θεμελιωμένη και ότι είχε υποβάλει έκθεση ενός πραγματογνώμονα σχετικά με τις σχέσεις της ΡΕΜ με την ΙΡΣ μεταξύ 1992 και 1995. Στην έκθεση αυτή, εκτίθενται οι μεταστροφές της ΡΕΜ, η έλλειψη αυστηρής μεθοδολογίας, η συστηματική εκ μέρους της ΡΕΜ εξαγγελία φρούδων ελπίδων σχετικά με τα αποτελέσματα και η εσπευσμένη υποβολή ορισμένων εμπορικών προτάσεων χωρίς εγγύηση συμφωνίας με τις απαιτήσεις της ΙΡΣ ή ικανότητας προμήθειας, δίχως άλλο για να δικαιολογηθεί σε τρίτους ότι η ΡΕΜ έχει τη δυνατότητα να ικανοποιήσει την ΙΡΣ.
- 354 Τέλος, η ΓΔ ΙV γνωστοποίησε στη ΓΔ Ι τις επιφυλάξεις της όσον αφορά τη θέσπιση μέτρων αντιντάμπινγκ, λόγω των ζητημάτων ανταγωνισμού που ανέκυψαν στην υπόθεση αυτή.
- 355 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι έλαβε υπόψη τους παράγοντες που άπτονται της πολιτικής ανταγωνισμού και, κατά συνέπεια, δεν είχε υποχρέωση να κάνει μνεία της καταγγελίας της 12ης Ιουλίου 1994 στην αιτιολογία του επιδικίου κανονισμού, πολλώ δε μάλλον καθόσον προέβλεψε τη δυνατότητα επανεξετάσεως.

- 356 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η εξέταση της καταγγελίας δείχνει ότι η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε με αυτήν στοιχεία που δεν είχε ήδη επικαλεστεί στο πλαίσιο της έρευνας αντιντάμπινγκ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 357 Κατά πάγια νομολογία, από την αιτιολογία που απαιτεί το άρθρο 190 της Συνθήκης πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εξέδωσε τη βαλλόμενη πράξη, έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα, αφενός, στους ενδιαφερομένους να γνωρίσουν τους λόγους που δικαιολογούν το ληφθέν μέτρο, προκειμένου να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους, και, αφετέρου, στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον έλεγχο του. Εντούτοις, δεν απαιτείται η αιτιολογία των κανονισμών να εξειδικεύει τα διάφορα πραγματικά και νομικά στοιχεία, ενίοτε πολυάριθμα και περίπλοκα, που αποτελούν το αντικείμενο των κανονισμών, όταν οι κανονισμοί αυτοί εντάσσονται εκ συστήματος στο πλαίσιο του συνόλου μέτρων του οποίου αποτελούν μέρος (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 1986, 203/85, Nicolet Instrument, Συλλογή 1986, σ. 2049, σκέψη 10, της 7ης Μαΐου 1987, 240/84, NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1809, σκέψη 31, και 255/84, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1861, σκέψη 39, της 13ης Οκτωβρίου 1992, C-63/90 και C-67/90, Πορτογαλία και Ισπανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-5073, σκέψη 16, και της 14ης Ιουλίου 1994, C-353/92, Ελλάδα κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-3411, σκέψη 19· απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 1995, T-466/93, T-469/93, T-473/93, T-474/93 και T-477/93, O'Dwyer κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2071, σκέψη 67).
- 358 Ειδικότερα, όσον αφορά την αιτιολογία των κανονισμών περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ, τα κοινοτικά όργανα, κατ' αρχήν, δεν έχουν υποχρέωση να απαντούν στις καταγγελίες που υποβάλλονται, βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), από εισαγωγείς του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο των δασμών αντιντάμπινγκ και στηρίζονται σε ενδεχόμενη παραβίαση των σχετικών με τον ανταγωνισμό κανόνων της Συνθήκης από τους κοινοτικούς παραγωγούς. Αρκεί η συλλογιστική των κοινοτικών οργάνων στους κανονισμούς να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο.

- 359 Εν προκειμένω, επιβάλλεται επί πλέον η διαπίστωση ότι τα ουσιώδη στοιχεία της καταγγελίας της 12ης Ιουλίου 1994 ήταν γνωστά στα κοινοτικά όργανα, καθότι έγινε επίκλησή τους στο πλαίσιο της έρευνας αντιντάμπινγκ και εξετάστηκαν στον επίδικο κανονισμό.
- 360 Συγκεκριμένα, στην καταγγελία αυτή η προσφεύγουσα, στην ουσία, περιορίζεται να προβάλει καταχρηστικές πρακτικές της ΡΕΜ συνιστάμενες, αφενός, στην άρνηση να προμηθεύει μεταλλικό ασβέστιο κοινής ποιότητας και, αφετέρου, στην υποβολή της καταγγελίας αντιντάμπινγκ και στην κατάχρηση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ.
- 361 Όσον αφορά τις φερόμενες καταχρηστικές πρακτικές της ΡΕΜ που συνίστανται στο ότι κατέβαλε προσπάθειες για να περιπλέξει ανώφελα την αναζήτηση λύσεως στα τεχνικά προβλήματα της προσφεύγουσας και, ως εκ τούτου, για να καθυστερήσει τον εφοδιασμό της σε μεταλλικό ασβέστιο κοινής ποιότητας, το Συμβούλιο εξέτασε τις πρακτικές αυτές στα σημεία 23 έως 25 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικού κανονισμού.
- 362 Συνεπώς, όσον αφορά το μέρος αυτό της καταγγελίας, δεν υφίσταται έλλειψη αιτιολογίας του επιδικού κανονισμού.
- 363 Όσο για την προβαλλόμενη κατάχρηση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ εκ μέρους της ΡΕΜ, η κατάχρηση αυτή φέρεται ότι συνίστατο στην ουσία στο να παραπλανήσει επίτηδες η ΡΕΜ την Επιτροπή κατά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ κάνοντάς την να πιστεύσει ότι η ΡΕΜ υφίσταται ζημία και στο να χρησιμοποιήσει η ΡΕΜ τη διαδικασία αντιντάμπινγκ για να πληροφορηθεί τη θέση και το κόστος των ανταγωνιστών της στις σχετικές αγορές. Στο σημείο αυτό, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τόσο από την περιγραφή της διαδικασίας στα σημεία 1 έως 7 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού και στα σημεία 2 έως 5 των αιτιολογικών σκέψεων του επιδικού κανονισμού όσο και από την οικονομία του τελευταίου κανονισμού προκύπτει ότι το Συμβούλιο δεν θεώρησε ότι με την υποβολή της καταγγελίας αντιντάμπινγκ ή με τη διεξαγωγή της διαδικασίας ενώπιον των κοινοτικών οργάνων επιδιώχθηκε να δημιουργηθεί ή ενισχυθεί δεσπόζουσα θέση στην αγορά του μεταλλικού ασβεστίου.

- 364 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή, στα σημεία 1 έως 7 των αιτιολογικών σκέψεων του προσωρινού κανονισμού, έκανε λόγο για την εκ μέρους της εξακρίβωση των στοιχείων που παρασχέθηκαν τόσο από την ΡΕΜ όσο και — στο μέτρο του δυνατού — από την προσφεύγουσα, καθώς και για την ακρόαση όλων των μερών, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας, στην οποία προέβη κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, μέχρι τη διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή.
- 365 Τέλος, εφόσον η προσφεύγουσα δεν προέβαλε ούτε παράβαση των περιεχομένων στον βασικό κανονισμό κανόνων εμπιστευτικότητας όσον αφορά τα στοιχεία που προσκόμισε κατά τη διοικητική διαδικασία ούτε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό του επιπέδου των επιμάχων δασμών, το Συμβούλιο δεν είχε υποχρέωση να αποφανθεί ρητώς επί του σημείου αυτού της καταγγελίας της.
- 366 Συνεπώς, ο επίδικος κανονισμός δεν φέρει το στίγμα ελλείψεως αιτιολογίας όσον αφορά τη δεύτερη πτυχή της καταγγελίας.
- 367 Κατά συνέπεια, ο έκτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 368 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έγινε συνεργός στη χρησιμοποίηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ με σκοπό τον περιορισμό του ανταγωνισμού.

- 369 Στην αγορά της πρώτης ύλης, η ΡΕΜ είναι ο μοναδικός κοινοτικός παραγωγός και, συνεπώς, εκπροσωπεί τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής. Παρεμβαίνει επίσης σε όλες τις παράγωγες αγορές και ιδίως στην αγορά του διηρημένου ασβεστίου, όπου η ΙΡS είναι ο μεγαλύτερος ανταγωνιστής της. Μετά την εμφάνιση της προσφεύγουσας στην αγορά αυτή, η ΡΕΜ δεν έχει παύσει να προσπαθεί με όλα τα μέσα να την αποβάλλει από την πιο πάνω αγορά.
- 370 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, στην καταγγελία της που υποβλήθηκε στις 12 Ιουλίου 1994 καθώς και στις απαντητικές παρατηρήσεις της, έδειξε κατά ποιο τρόπο η ΡΕΜ χρησιμοποίησε τη διαδικασία αντιντάμπινγκ μόνο και μόνο για να ενισχύσει τη δεσπόζουσα θέση της και να αφανίσει έναν ανταγωνιστή.
- 371 Λόγω του προηγούμενου που αποτελεί η απόφαση Extramet II, όπου το Δικαστήριο προσήψε στα κοινοτικά όργανα ότι δεν έλαβαν υπόψη, κατά την αξιολόγηση της ζημίας, την περιοριστική του ανταγωνισμού συμπεριφορά της ΡΕΜ, η προσφεύγουσα ήλπιζε ότι, στη νέα αυτή διαδικασία αντιντάμπινγκ, η Επιτροπή θα ενεργούσε με μεγαλύτερη περίσκεψη και θα εξέταζε με κάθε αντικειμενικότητα τα επιχειρήματά της. Όμως, αντί να γίνει αυτό, έγινε ακριβώς το αντίθετο. Ο τρόπος που η διαδικασία αυτή διεξήχθη από τον Ιούλιο του 1992 αποδεικνύει πλήρως τη σύμπραξη της ΡΕΜ και της Επιτροπής και τη συνέργεια της δεύτερης σε αυτή την κατάχρηση διαδικασίας.
- 372 Προς στήριξη του λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει τις διαδικαστικές παρατυπίες που επέκρινε με τον πρώτο και δεύτερο λόγο ακυρώσεως, δηλαδή την παράτυπη επανάληψη της έρευνας, τις δυσκολίες που συνάντησε για να επιτύχει την επιστροφή των ακυρωθέντων δασμών και τις δυσχέρειες για να αποκτήσει πρόσβαση στον φάκελο. Επικαλείται, εξάλλου, τα σφάλματα στα οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά την αξιολόγηση των ουσιαστικών προϋποθέσεων, τα οποία προβλήθηκαν με τον τρίτο και τέταρτο λόγο ακυρώσεως, ιδίως όσον αφορά τη δυνατότητα της ΙΡS να χρησιμοποιήσει το μεταλλικό ασβέστιο πυρηνικής ποιότητας που παράγει η ΡΕΜ, τις προσπάθειες που κατέβαλε η ΡΕΜ για να προσαρμόσει τις εγκαταστάσεις της, την επανάληψη απλώς και μόνον των τεχνικών επιχειρημάτων της ΡΕΜ και την άρνηση να διαταχθεί πραγματογνωμοσύνη για τις προσπάθειες που η ΡΕΜ κατέβαλε για να προμηθεύει την ΙΡS. Τέλος, προβάλλει το γεγονός ότι δεν ελήφθη υπόψη η καταγγελία που υπέβαλε στις 12 Ιουλίου 1994 βάσει του άρθρου 86 της Συνθήκης, πράγμα

που στιγματίστηκε με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, καθώς και τα προσωπικά διαβήματα στα οποία ορισμένοι υπάλληλοι της ΓΔ Ι προέβησαν, συγχρόνως με την ΡΕΜ, προς ορισμένα εξέχοντα μέλη της επιτροπής αντιντάμπινγκ.

373 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι, με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβαίνει σε σύνθεση των άλλων λόγων ακυρώσεως και εξ αυτού συνάγει ότι η Επιτροπή υπήρξε συνεργός στην κατάχρηση διαδικασίας στην οποία προέβη η ΡΕΜ με μοναδικό σκοπό να εδραιώσει τη φερόμενη δεσπόζουσα θέση της. Συνεπώς, η προσφεύγουσα απευθύνει σοβαρές κατηγορίες κατά των κοινοτικών οργάνων, χωρίς απόδειξη.

374 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι οι υπαιτιγμοί της προσφεύγουσας είναι ανεπαρκείς για να προσδώσουν ουσία στον λόγο ακυρώσεως.

375 Υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η πρόταση επιβολής οριστικών δασμών πρέπει να υποβληθεί στο Συμβούλιο «κατόπιν διαβούλευσης» με τη συμβουλευτική επιτροπή και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή προεδρεύει της συμβουλευτικής επιτροπής. Εξάλλου, η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις στη συμβουλευτική επιτροπή. Όσο για την αναφορά σε «προσωπικά διαβήματα», μέσω της οποίας η προσφεύγουσα θα μπορούσε να υπονοεί ότι ενέργειες υπαλλήλων της Επιτροπής υπερέβησαν τα όρια της κανονικής ασκήσεως των καθηκόντων τους, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι είναι αδύνατο να λάβει θέση επί ασαφών υπαιτιγμών χωρίς να αναφέρεται το χρονικό σημείο των φερομένων διαβημάτων, επί της ταυτότητας των προσώπων που αφορούν οι υπαιτιγμοί αυτοί ή επί της φύσεως των κατηγοριών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

376 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι κοινοτική πράξη ή απόφαση φέρει το στίγμα καταχρήσεως εξουσίας μόνον αν προκύπτει, βάσει αντικειμενικών, προσφύρων και συγκλινουσών ενδείξεων, ότι εκδόθηκε για να επιτευχθούν σκοποί

διαφορετικοί εκείνων τους οποίους επικαλείται (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1990, C-323/88, *Sermes*, Συλλογή 1990, σ. I-3027, σκέψη 33, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, T-167/94, *Nölle* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2589, σκέψη 66).

- 377 Όπως ορθώς υπογραμμίζει το Συμβούλιο, η προσφεύγουσα με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβαίνει απλώς σε σύνθεση των άλλων λόγων ακυρώσεως χωρίς να προσκομίσει νέα στοιχεία σε σχέση με εκείνα που ήδη αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο των λόγων αυτών. Δεδομένου ότι οι αιτιάσεις που περιέχονται στους λόγους αυτούς απορρίφθηκαν στο πλαίσιο της εξετάσεως των λόγων αυτών, πρέπει να απορριφθούν και στο πλαίσιο του παρόντος λόγου ακυρώσεως.
- 378 Όσο για τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι ορισμένοι υπάλληλοι της ΓΔ Ι προέβησαν, συγχρόνως με την ΡΕΜ, σε προσωπικά διαβήματα προς ορισμένα εξέχοντα μέλη της επιτροπής αντιντάμπινγκ, ο ισχυρισμός αυτός δεν συνοδεύεται με κανένα στοιχείο σχετικά με το χρονικό σημείο των φερομένων διαβημάτων, την ταυτότητα των προσώπων που αφορά ή τη φύση των κατηγοριών. Δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή υπήρξε συνεργός στη χρησιμοποίηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ με σκοπό τον περιορισμό του ανταγωνισμού και ότι, ως εκ τούτου, ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.
- 379 Συνεπώς, ο έβδομος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

II — *Επί του επικουρικού αιτήματος να αναγνωριστεί η αδυναμία επικλήσεως του επιδικίου κανονισμού κατά της προσφεύγουσας*

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 380 Η προσφεύγουσα ζητεί, επικουρικώς, να αναγνωριστεί η αδυναμία επικλήσεως του κανονισμού κατ' αυτής λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, καθόσον το Συμβούλιο επέβαλε γενικά δασμούς αντιντάμπινγκ στο σύνολο των εισαγωγών μεταλλικού αβεστίου καταγωγής Κίνας και Ρωσίας.

- 381 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει το κοινό ασβέστιο της PEM χωρίς να αυξηθεί το κόστος παραγωγής της πάνω από 70 %, πράγμα που συνεπάγεται ότι το μεταλλικό ασβέστιο του κοινοτικού παραγωγού και το ασβέστιο καταγωγής Κίνας ή Ρωσίας δεν είναι ομοειδή. Επί πλέον, ο κοινοτικός παραγωγός δεν μπορούσε να προβάλει ζημία λόγω των εισαγωγών της IPS, καθότι αυτές αντιπροσωπεύουν μεταξύ του 62 και 97 % των κινεζικών και ρωσικών εισαγωγών μεταξύ 1989 και 1993. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι η PEM μπορούσε να προβάλει ζημία, η ζημία αυτή, ούτως ή άλλως, δεν θα μπορούσε να απορρθεί από τις εισαγωγές της προσφεύγουσας.
- 382 Η προσφεύγουσα παρεμβαίνει, ως μεταποιητής, μόνο στην αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου. Όμως, η PEM ελέγχει το 48 % της αγοράς αυτής. Από τη πλευρά τους, οι μεταποιητές του μεταλλικού ασβεστίου που εισάγεται από την Κίνα και τη Ρωσία αντιπροσωπεύουν λιγότερο από το 13 % της αγοράς. Εξάλλου, οι μεταποιητές αυτοί επιλέγουν τον προμηθευτή τους. Είναι ελεύθεροι να εφοδιάζονται από την PEM για να αποφύγουν την καταβολή των δασμών, πράγμα που ενισχύει ακόμη περισσότερο τη θέση της PEM ως προμηθευτή. Συνεπώς, δεν μπορεί να συναχθεί ότι η προσφεύγουσα έχει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι των μεταποιητών αυτών. Αντιθέτως, η καταβολή των δασμών της δημιουργήσε ανταγωνιστικό μειονέκτημα έναντι της PEM, πράγμα που ήταν ακριβώς ο σκοπός που επεδίωκε η PEM.
- 383 Ο βασικός κανονισμός δεν περιέχει καμία διάταξη που απαγορεύει ρητώς να εξαιρεθεί συγκεκριμένος εισαγωγέας από την υποχρέωση καταβολής των δασμών αντιντάμπινγκ.
- 384 Άλλωστε, αν ληφθεί υπόψη το μεγάλο περιθώριο εκτιμήσεως που η νομολογία αναγνωρίζει στα κοινοτικά όργανα κατά την εφαρμογή της ρυθμίσεως αντιντάμπινγκ, τίποτα δεν αντιτίθεται στο να τύχει η IPS ειδικής μεταχειρίσεως.
- 385 Κατά την άποψη του Συμβουλίου, αν το επικουρικό αίτημα ήταν βάσιμο, πράγμα που δεν συμβαίνει, η προσφεύγουσα θα είχε η ίδια ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι των άλλων μεταποιητών του μεταλλικού ασβεστίου που εισάγεται από την Κίνα και τη Ρωσία, οι οποίοι θα έπρεπε να καταβάλλουν τους δασμούς.

- 386 Το αίτημα δεν είναι βάσιμο, καθότι ο βασικός κανονισμός δεν επιτρέπει στο Συμβούλιο να αποκλείσει συγκεκριμένο εισαγωγέα από το πεδίο εφαρμογής κανονισμού που επιβάλλει δασμούς αντιντάμπινγκ. Η μοναδική δυνατή εξαίρεση είναι εκείνη που υφίσταται στην περίπτωση που προμηθευτής, δηλαδή εξαγωγέας, αναλαμβάνει υποχρέωση βάσει του άρθρου 10 του βασικού κανονισμού.
- 387 Ναι μεν ο βασικός κανονισμός δεν περιέχει καμία διάταξη που απαγορεύει να απαλλαγεί συγκεκριμένος εισαγωγέας από την υποχρέωση καταβολής των δασμών αντιντάμπινγκ, πλην όμως οι διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 2, της συμφωνίας περί της εφαρμογής του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ) προβλέπουν ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ πρέπει να εισπράττονται χωρίς διακρίσεις. Η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν τα κοινοτικά όργανα δεν μπορεί να τα απαλλάξει από την υποχρέωση τηρήσεως της αρχής αυτής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 388 Ουδενμία διάταξη του βασικού κανονισμού απαγορεύει ρητώς την απαλλαγή συγκεκριμένου εισαγωγέα από την υποχρέωση καταβολής των δασμών αντιντάμπινγκ. Εντούτοις, τόσο οι διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 2, της συμφωνίας περί της εφαρμογής του άρθρου VI της ΓΣΔΕ (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/019, σ. 93) όσο και οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου αντιτίθενται στο να εισπράττονται οι δασμοί αντιντάμπινγκ κατά τρόπο που να δημιουργεί διακρίσεις. Η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν τα κοινοτικά όργανα δεν μπορεί να τα απαλλάξει από την υποχρέωση τηρήσεως της αρχής αυτής.
- 389 Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Η μη επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ στην προσφεύγουσα θα δημιουργούσε διακρίσεις εις βάρος της ΡΕΜ και των άλλων μεταποιητών. Συγκεκριμένα, αν η προσφεύγουσα μπορούσε να προβαίνει σε εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ χωρίς να υπόκειται σε δασμούς αντιντάμπινγκ, το εργοστάσιο της ΡΕΜ θα μπορούσε αργά ή γρήγορα, όπως τονίζει ο επίμαχος κανονισμός χωρίς να διαφωνήσει σοβαρά η προσφεύγουσα, να σταματήσει την παραγωγή του. Όμως, αυτό θα ήταν αντίθετο με τους στόχους της

ρυθμίσεως αντιντάμπινγκ και τους επίμαχους δασμούς αντιντάμπινγκ και θα περιήγε την ΡΕΜ και τους άλλους μεταποιητές σε μειονεκτική κατάσταση από πλευράς ανταγωνισμού, εφόσον δεν θα μπορούσαν, αντίθετα από την προσφεύγουσα, να αγοράζουν κινεζικό ή ρωσικό μεταλλικό ασβέστιο σε τιμές ντάμπινγκ για να ανταγωνιστούν την προσφεύγουσα στην αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου.

390 Όσον αφορά τα δύο άλλα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα, τα οποία αντλούνται από την αδυναμία χρησιμοποίησεως του κοινού ασβεστίου της ΡΕΜ και την έλλειψη ζημίας της ΡΕΜ (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 381), δεν μπορούν να γίνουν δεκτά, για τους λόγους που εκτέθηκαν κατά την εξέταση του τρίτου και τετάρτου λόγου ακυρώσεως, στο πλαίσιο της οποίας το Πρωτοδικείο έκρινε ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν ούτε σε πραγματική πλάνη ούτε σε νομική πλάνη ούτε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό του ομοειδούς προϊόντος ή κατά την εξέταση της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής (βλ. ανωτέρω τις σκέψεις 202 έως 221, 231 έως 263, 268 έως 273 και 279 έως 283).

391 Συνεπώς, το επικουρικό αίτημα πρέπει να απορριφθεί.

392 Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

393 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με σχετικό αίτημα του καθού.

- 394 Οι παρεμβαίνουσες PEM και Chambre syndicale ζήτησαν να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα που προκλήθηκαν από την παρέμβασή τους.
- 395 Υπό τις συνθήκες της παρούσας υποθέσεως, η προσφεύγουσα πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της PEM.
- 396 Όσον αφορά τη Chambre syndicale, άσκησε παρέμβαση στην παρούσα δίκη μόνον υπό την ιδιότητα ενώσεως προασπίζουσας τα γενικά συμφέροντα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής και όχι ως κοινοτικός παραγωγός που θίγεται άμεσα από τις πρακτικές ντάμπινγκ των Ρώσων και Κινέζων παραγωγών. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν δικαιολογείται να φέρει η προσφεύγουσα τα έξοδα που οφείλονται στην παρέμβασή της. Συνεπώς, η Chambre syndicale φέρει τα δικαστικά της έξοδα.
- 397 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κοινοτικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Συνεπώς, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

II - 4044

- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα Pêchiney électrométallurgie.
- 3) Η Chambre syndicale de l'électrométallurgie et de l'électrochimie και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Azizi

Vesterdorf

García-Valdecasas

Moura Ramos

Jaeger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Οκτωβρίου 1998.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Azizi

Περιεχόμενα

Το ιστορικό της διαφοράς	II - 3946
Α — Υπόθεση Extramet	II - 3946
Β — Προϊόν	II - 3948
Γ — Η προσφεύγουσα εταιρία Industrie des poudres sphériques	II - 3949
Δ — Διοικητική διαδικασία	II - 3950
Διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου	II - 3952
Αιτήματα των διαδίκων	II - 3954
Επί του παραδεκτού	II - 3955
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3955
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3957
Επί της ουσίας	II - 3958
I — Επί του αιτήματος ακυρώσεως του επιδικίου κανονισμού	II - 3958
Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται παράβαση των άρθρων 5 και 7, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και παραγνώριση του δεδικασμένου και των προϋποθέσεων υπό τις οποίες άκυρη διοικητική πράξη δύναται να αποκτήσει νομική ισχύ	II - 3959
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3959
— Πρώτο σκέλος: παράβαση των άρθρων 5 και 7, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού	II - 3960
— Δεύτερο σκέλος: παραγνώριση του δεδικασμένου	II - 3961
— Τρίτο σκέλος: παραγνώριση των προϋποθέσεων υπό τις οποίες άκυρη διοικητική πράξη δύναται να αποκτήσει νομική ισχύ	II - 3964
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3967
Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 7 και 8 του βασικού κανονισμού	II - 3971
Επί του πρώτου σκέλους με το οποίο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας λόγω της καθυστερημένης κοινοποίησής του σημειώματος που η ΡΕΜ κατέθεσε την 1η Ιουλίου 1992	II - 3972
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3972
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3973
Επί του δεύτερου σκέλους με το οποίο προβάλλεται παράβαση, αφενός, του άρθρου 7, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, καθόσον η Επιτροπή δεν διαβίβασε στην προσφεύγουσα ορισμένα έγγραφα που κατέθεσε η ΡΕΜ, και, αφετέρου, του άρθρου 8 του βασικού κανονισμού	II - 3975
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3975

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3978
Επί του τρίτου σκέλους με το οποίο προβάλλονται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε να ανακοινώσει στην προσφεύγουσα ορισμένες ουσιώδεις ενδείξεις για να μπορέσει η προσφεύγουσα να προβεί σε χρήσιμες παρατηρήσεις	II - 3982
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3982
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3984
Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται παράβαση των άρθρων 4, παράγραφος 4, και 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως	II - 3989
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3989
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3994
Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη εκτιμήσεως	II - 3999
1. Επί του αιτιώδους συνδέσμου	II - 3999
α) Επί της αιτίας με την οποία προβάλλεται ότι η ΡΕΜ δεν κατέβαλε προσπάθειες για να προμηθεύει στην προσφεύγουσα μεταλλικό ασβέστιο κοινής ποιότητας	II - 4000
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4000
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4002
β) Επί της αιτίας με την οποία προβάλλεται ότι η ΡΕΜ είναι υπεύθυνη για τις πτώσεις των τιμών του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου οι οποίες προκάλεσαν τη ζημία που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής	II - 4010
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4010
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4011
2. Επί του ύψους της ζημίας	II - 4012
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4012
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4014
Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται παράβαση του άρθρου 12 του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως	II - 4015
A — Εισαγωγή	II - 4015
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4015
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4017
B — Ως προς τη θέση της ΡΕΜ στην αγορά του μεταλλικού ασβεστίου πριν από την επιβολή των επιμέτρων δασμών	II - 4018
	II - 4047

Γ — Ως προς τη θέση της ΡΕΜ στις αγορές του μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής και του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου κατόπιν της επιβολής των επιμάχων δασμών	II - 4019
1. Επί της θέσεως της ΡΕΜ στην αγορά του μεταλλικού ασβεστίου αρχικής μορφής	II - 4020
α) Επί της δυνατότητας των ενδιαμέσων χρηστών να προμηθεύονται μεταλλικό ασβέστιο που εισάγεται από την Κίνα ή τη Ρωσία	II - 4020
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4020
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4021
β) Επί της δυνατότητας της ΙΡS να εφοδιάζεται από προμηθευτές εγκατεστημένους στη Βόρεια Αμερική	II - 4023
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4023
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4025
γ) Επί της δυνατότητας επανεξετάσεως της καταστάσεως της αγοράς έξι μήνες ή, το αργότερο, ένα έτος μετά την επιβολή των επιμάχων δασμών	II - 4026
Επιχειρήματα της προσφεύγουσας	II - 4026
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4026
δ) Συμπέρασμα	II - 4027
2. Επί της θέσεως της ΡΕΜ στην αγορά του διηρημένου μεταλλικού ασβεστίου	II - 4027
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4027
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4028
Δ — Επί του συνυπολογισμού των συμφερόντων των ενδιαμέσων χρηστών, ένας από τους οποίους είναι η προσφεύγουσα, και των τελικών χρηστών και της συμπεριφοράς της ΡΕΜ κατά την εξέταση του συμφέροντος της Κοινότητας να επιβληθούν οι επιμαχοί δασμοί	II - 4028
1. Επί της δυνατότητας της προσφεύγουσας να πωλεί στο εξωτερικό επωφελούμενη του καθεστώτος της τελειοποιήσεως προς επανεξαγωγή	II - 4029
2. Επί του συνυπολογισμού των συνεπειών που είχαν για την ΡΕΜ οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ	II - 4030
3. Επί των συνεπειών του δασμού αντιντάμπινγκ επί των τελικών και των ενδιαμέσων χρηστών	II - 4031
4. Επί των συνεπειών των δασμών, που επέβαλε ο επίδικος κανονισμός, επί του κύκλου εργασιών της ΡΕΜ σε σύγκριση με τον κύκλο εργασιών της ΙΡS	II - 4032
5. Επί του ότι δεν ελήφθησαν υπόψη η μη χρησιμοποίηση ολόκληρης της παραγωγικής ικανότητας της ΡΕΜ και η δυνατότητα καταλογισμού των πτώσεων των τιμών σ' αυτήν	II - 4033
Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης	II - 4034
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4034
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4035

INDUSTRIE DES POUDRES SPHÉRIQUES κατά ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας	II - 4037
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4037
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4039
II — Επί του επικουρικού αιτήματος να αναγνωριστεί η αδυναμία επικλήσεως του επιδίκου κανονισμού κατά της προσφεύγουσας	II - 4040
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 4040
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 4042
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 4043